

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 52

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 10 de febrer del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 1887/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del Govern en relació amb la badia de Sant Antoni (Eivissa). 2434

2) RGE núm. 1897/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a concepte de sostenibilitat. 2435

3) RGE núm. 1948/09, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a línies mestres de la promoció turística a Eivissa. 2436

4) RGE núm. 2524/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mostres de Formació Professional. 2437

5) RGE núm. 2525/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions davant les consultes i les reclamacions davant les companyies. 2438

6) RGE núm. 2526/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de subvencions per als desplaçaments d'esportistes. 2438

7) RGE núm. 2527/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes per a famílies afectades per la crisi. 2439

8) RGE núm. 2530/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de resposta als compromisos adquirits amb el Menorca Bàsquet. 2440

9) RGE núm. 2531/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de les condicions de trasllat de pacients i acompanyants de les illes a Mallorca. 2441

10) RGE núm. 2532/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per agilitar la construcció d'instal·lacions d'àmbit social. 2442

11) RGE núm. 2523/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a mesures per fer front al risc d'exclusió social. 2443

12) RGE núm. 2533/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra d'Spanair per part d'empresaris i institucions de Catalunya. 2444

13) RGE núm. 2534/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges del Decret de turisme per als petits comerciants. 2445

14) RGE núm. 2535/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar el tancament massiu d'empreses. 2446

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9824/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política seguida pel Govern en relació amb les decisions preses pel Govern central en relació amb les Illes Balears. 2448

III. MOCIÓ RGE núm. 11808/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a competències de les Illes Balears en matèria de ports, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9592/08. 2456

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1565/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació d'una qüestió de confiança per part del Molt Honorable Senyor President del Govern de les Illes Balears. 2463

2) RGE núm. 807/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària de concertació amb centres privats per millorar l'assistència. 2469

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1887/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del Govern en relació amb la badia de Sant Antoni (Eivissa).

La primera, ajornada de la sessió plenària anterior, és relativa a previsions del Govern en relació amb la badia de Sant Antoni (Eivissa) que formula el Sr. Josep Juan i Cardona. Té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, com sabran el Sr. Conseller i els diputats, aquest mes de gener passat hi va haver una sèrie de temporals i un dia en concret el vent va fer que més

d'una trentena de vaixells varessin a la platja de Sant Antoni. Per tant, nosaltres demanam al Govern, quines previsions té per tal d'evitar que es tornin a produir els danys a la badia de Sant Antoni a causa dels temporals?.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. D'entrada sol·licitarem la transferència de les competències del litoral a l'Estat i elaborarem el Pla director del port de Sant Antoni per definir les actuacions a realitzar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. CARDONA I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, les competències ja les tenen. Si mira vostè l'Estatut, els articles 30.5 i 32.15 recullen les competències necessàries per regular el que necessita la badia de Sant Antoni. El problema és fer-les servir, el problema és emprar-les, però resulta que les competències, la gestió del litoral, ja les té allà i els ancoratges i els fondeigs també els tenen, són competències executives.

Sr. Conseller, si el vent en lloc de ser de ponent hagués estat de llebeig tots aquells vaixells estarien dins el port de Sant Antoni i estarien damunt els molls flotants que han instal·lat. Aquest és el problema. La qüestió, Sr. Conseller, i li ho dic respectuosament, és de voluntat. En aquest moment ens trobam que la conselleria que vostè dirigeix té un problema seriós d'enteniment amb el poble de Sant Antoni, vostès governen d'esquena a Sant Antoni. Cada assumpte, per petit que sigui, acaba amb un conflicte, amb un conflicte que no es resol. Tenim problemes amb l'edifici de l'Autoritat Portuària que volen instal·lar perquè l'ajuntament no hi està d'acord, tenim problemes amb el passeig marítim perquè últimament el port està bloquejant i boicotejant totes les accions que es duen a terme.

Jo crec, Sr. Conseller, que és necessari, independentment de les competències que -insistes- han fet, que hi hagi bona voluntat, i en aquest moment no n'hi ha, Sr. Conseller, en aquest moment la conselleria està d'esquena i està generant conflictes continus a Sant Antoni i això no pot ser, no pot ser que no es regulin els ancoratges quan ho poden fer, no pot ser que no es posin d'acord, fins i tot si vol, les tres administracions: Estat central, ajuntament i conselleria per intentar arribar a uns usos adequats del port de Sant Antoni, el que no pot ser és continuar com estan. Vostè dient simplement que hem de demanar les transferències el que no fa és preservar la seguretat del port de Sant Antoni, que és la seva responsabilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Sí, Sra. Presidenta. Sr. Cardona, l'àrea que gestiona la comunitat autònoma de les Illes Balears no contempla les aigües exteriors a la zona portuària, per molt que digui l'Estatut que s'han de transferir les competències en litoral, en aquest moment no estan transferides i aquesta zona no la controla, no la gestiona la comunitat autònoma. Per tant, molt difícilment podrem ordenar una cosa que no és nostra i amb la qual no tenim competències i és realment on es produeixen els principals problemes de la badia.

Dins el procés de ratificació dels plànols i actes corresponents al traspàs de funcions de l'Estat a la comunitat autònoma, que varen culminar el desembre del 2007, varem sol·licitar, sense èxit, la incorporació de les aigües exteriors com a zona 2 portuària, cosa que no varem aconseguir i, per tant, això que ens hauria permès ordenar i regular aquesta zona exterior a la zona portuària, en aquests moments no ho podem fer perquè és competència de l'Estat. Aquests fondeigs són els que varen provocar els danys en el darrer temporal, són aquestes embarcacions les que varen acabar damunt la platja i, efectivament, ens preocupa perquè, com vostè diu, segons com hagués anat el temporal aquestes embarcacions haurien anat dins el port que sí que gestiona la comunitat autònoma. Per tant, per poder ordenar aquest tema necessitam tenir aquesta zona com a competència de la comunitat autònoma, bé sigui com a zona 2 o bé perquè es produeixi la transferència total de les competències en litoral a la comunitat autònoma.

En relació amb el port en si, en el darrer temporal, no hi va haver danys importants o de consideració, dins el port la cosa va funcionar bé, però en qualsevol cas ara, quan s'acabin les obres del club nàutic, ho hem parlat amb l'ajuntament, volem redactar el Pla director del port de Sant Antoni on s'hauran de definir quines són les actuacions a dur a terme dins el port. En qualsevol cas la nostra voluntat, i així ho varem manifestar a l'ajuntament, l'ajuntament que jo crec que té un cert interès a crear conflicte en el port de Sant Antoni, la voluntat nostra és consensuar aquest pla director amb l'ajuntament i, evidentment, també amb el consell insular i resoldre de la millor manera possible la situació del port de Sant Antoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

I.2) Pregunta RGE núm. 1897/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a concepte de sostenibilitat.

La següent pregunta és relativa al concepte de sostenibilitat i la formula el Sr. Josep Melià i Ques. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La política, com altres sectors de la societat i de la vida, crea el seu llenguatge, i els polítics tot ho vehiculam o tot, ara, és sostenible. Ens agradaria veure quina valoració fa la conselleria en relació amb la introducció d'aquest concepte realment a la societat i especialment al món empresarial turístic.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, la sostenibilitat és un element essencial en el desenvolupament de les Illes Balears i un element que volem impulsar de forma especial. La Conselleria de Medi Ambient té competències en l'impuls de les agendes locals 21 i en aquest sentit treballa perquè les agendes locals 21 acabin desenvolupant-se als 67 municipis de les Illes Balears. La veritat és que a hores d'ara tots, els 67 municipis, ja estan en qualque fase d'implantació de les agendes locals 21, 43 d'ells ja duen endavant projectes dissenyats, detallats i consensuats per millorar la qualitat de vida del municipi. Som l'única comunitat autònoma de tot l'Estat que té tots els municipis engrescats en agendes locals 21.

Pel que fa a la implantació de la sostenibilitat en les activitats econòmiques, i molt especialment en el món turístic, des de la conselleria tenim el programa Ecotur que pretén integrar turisme i medi ambient mitjançant la promoció de la implantació d'instruments voluntaris per a la millora integral del medi ambient, es duen a terme activitats de publicació de guies de bones pràctiques mediambientals, d'assessorament sobre certificacions d'inversions ambientals per obtenir les desgravacions fiscals oportunes, les subvencions per a la implantació de sistemes de gestió ambiental i verificacions EMAS i la difusió d'actuacions i registres a jornades, fires i congressos de turisme.

En aquest moment tenim 68 centres turístics amb EMAS, 198 amb ISO 14001, 21 amb el distintiu Ecoturístic i un amb l'Ecoetiqueta europea. En total són 288 centres turístics i un total de 48.000 llits. Per tant, estam satisfets del grau d'implantació del sistema de gestió ambiental en el món turístic, en aquests moments tenim més hotels amb sistemes de gestió ambiental que tota Alemanya, per tant pensam que el sector turístic està fent un esforç important de sostenibilitat, però evidentment queda molt de camí per córrer, queden, encara, molts d'hotels en els quals implantar el sistema de gestió ambiental i en aquest sentit continuam fent feina.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Melià? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 1948/09, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a línies mestres de la promoció turística a Eivissa.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És relativa a línies mestres de la promoció turística a Eivissa que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans.

Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, abans de res, felicitar-lo per com ha anat Fitur. És el cas que enguany la gent d'Eivissa ha quedat, en general, contenta i, per tant, s'agraeix l'esforç que s'ha fet enguany des d'aquesta conselleria.

Malgrat això, però, la situació per al sector turístic en el conjunt de les Illes Balears és bona, però també sabem que té o que està patint o patirà una situació delicada, i ho és en el seu conjunt, però encara ho és més a Eivissa. Recordem que tant Mallorca com Menorca són illes on existeixen altres fonts de riquesa, altres indústries, per tant, tenen una indústria més diversificada. En canvi Eivissa, i és una mica negatiu en aquest cas per a nosaltres, tenim una indústria que es basa completament en el turisme.

En aquest sentit he de dir que si miram les xifres, per tant, del pla que heu presentat fa molt poc, el Pla de màrqueting turístic, ens trobam que les partides que destinarà IBATUR per a promoció turística, no són les més adequades, no són les més encertades perquè ens trobam Menorca amb una quantitat de places hoteleres de 40.000, i Eivissa amb unes places hoteleres de 80.000, tenen la mateixa quantitat destinada per a promoció turística. Per tant, crec que són unes xifres difícils, són molt difícils, i sabem que des d'Eivissa són sentides com a molt injustes i inacceptables. Per això, Sr. Conseller, quines són les línies mestres, en relació amb la promoció turística per a l'illa d'Eivissa, que té pensades organitzar la Conselleria de Turisme? Això, també tenir-ho en compte, amb el consens del sector turístic eivissenc.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Marí, les línies bàsiques de la política promocional de la Conselleria de Turisme a l'illa d'Eivissa, són les que ens han fet arribar tant el Consell d'Eivissa com el sector turístic i, bàsicament, són dues: primer, que demanaven una promoció per illes i segon que demanaven que la marca a promocionar fos *Ibiza*.

Les accions promocionals concretes han estat la presència a fires, com a illa singularitzada, a *Ibiza*, i agraesc les seves paraules referent a Fitur, i les promocions com l'espot que s'ha fet de Rafa Nadal que també tengués una singularització per a *Ibiza*. A més, feim campanyes a mercats tradicionals específiques per a Eivissa; accions promocionals d'Eivissa a nous mercats com és l'est d'Europa; promoció per productes diferenciats i una promoció per, sobretot, allargar la temporada.

A finals d'aquesta legislatura les polítiques de promoció turística les exerciran cada un dels consells. Estam en una època de transició, dins aquesta època de transició presidirà els treballs de les conselleries el diàleg permanent tant amb els consells com amb el sector turístic. Per això, a més de les previsions concretes que té la Conselleria de Turisme per fer accions promocionals a totes les illes i especialment dedicades per illes i per a Eivissa, el Consell d'Eivissa comptarà amb una partida, com ja comptava l'any passat, perquè exerceixi o faci les actuacions concretes que des del Consell d'Eivissa trobin que s'han de fer en la promoció d'Eivissa.

Jo li he duit una còpia del Pla de màrqueting que compta amb el suport del sector, almenys així ho varen manifestar. Podríem reflexionar sobre si la quantitat que aquesta comunitat autònoma destina a promoció turística és l'encertada o no, podríem reflexionar, pensem que Andalusia amb molt menys turistes gasta cinc vegades més, o Canàries amb molt menys turistes gasta tres vegades més, però els doblers són els que tenim i amb el que tenim intentam fer, durant aquest període de transició, el millor possible. Esperem que quan hi hagi acabat aquesta transició des del Consell d'Eivissa ho facin molt millor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Vol fer ús de la paraula la Sra. Mari? Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Conseller, per les explicacions que ens heu donat. En tot cas, voldria remarcar una cosa que em sembla fonamental, la promoció turística d'Eivissa s'ha de fer d'acord amb el sector, sí, així ho heu manifestat, però us ho vull tornar a recordar, és imprescindible que estigueu en contacte permanent amb els empresaris d'Eivissa, amb la gent del sector, que us reuneixi, que parli amb ells, que no limiteu el vostre contacte a algunes visites a Eivissa, ni a alguna entrevista de tant en tant i deixeu-me una petita llicència a micròfon obert per recordar-vos que jo mateixa vos tenc demanada una cita des de fa més de dos mesos i que encara no he aconseguit que tinguem l'entrevista sol·licitada. Esper que tracteu millor el sector turístic d'Eivissa del que tracteu la coalició, en aquest cas, d'Eivissa pel Canvi i pensau això, que som correligionaris en una causa comú que és aquest govern de progrés.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Nadal, tenia el temps bastant passat, però sigui breu.

(Aldarull a la sala)

I.4) Pregunta RGE núm. 2524/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mostres de Formació Professional.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És la relativa a mostres de Formació Professional que formula la Sra. Maria Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia senyors diputats i senyores diputades. Aquesta pregunta es formula a la consellera d'Educació i Cultura. Hem pogut seguir per la premsa el desenvolupament de les fires de formació professional que s'han duit a terme tant a Mallorca com a Eivissa i consideram molt encertada aquesta activitat perquè dona a conèixer i, a més, fomenta aquests estudis tan importants, com és la Formació Professional, quasi estratègics, diria jo, dins la nostra comunitat perquè tenen com a finalitat preparar l'alumnat per a una activitat en el camp professional i per facilitar, també, la seva adaptació a aquestes modificacions laborals que es produeixen al llarg de la seva vida professional, és a dir, això que es coneix com a aprenentatge permanent. Per tant, nosaltres volíem demanar a la consellera que ens comentés com han anat aquestes dues fires i també quan se'n farà una a Menorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Rita, sobre la pregunta que vostè planteja he de dir que varen assistir 4.000 persones a la fira d'Eivissa, a la mostra d'Eivissa, en només dos dies i prop de 30.000 a la de Mallorca, això fa que la Conselleria d'Educació i Cultura tenguí una valoració totalment positiva d'aquestes fires i es permeti tenir bones expectatives per a la propera que se celebrarà a Menorca el mes de novembre.

Aquestes mostres donen consistència a la política que realitza el Govern per potenciar els estudis de Formació Professional. És a dir, que una primera lectura d'aquesta aflluència massiva de visitants és molt positiva, molt significativa, però si llegim entre línies encara ho és més perquè varem constatar un nivell d'aflluència molt gran de famílies, de pares i mares, de treballadors que els horabaixes s'interessaven per les sortides professionals d'aquests estudis, de l'actual FP. S'ha de tenir en compte que la darrera fira de Formació Professional es va fer l'any 2002 i justament després d'aquesta fira es va comprovar que augmentaven moltíssim les matrícules.

He de dir que a les Illes Balears des d'aquella data fins ara han pujat un 30% i aquest fet de l'increment de la matrícula, aquesta reacció positiva, ens ha duit a considerar i a emprendre de bell nou aquesta fórmula d'orientació perquè això és una fórmula d'orientació per als treballadors, per a les famílies, per als empresaris i, sobretot també, per als alumnes de 2n cicle d'ESO i Batxillerat que han de decidir el seu camí acadèmic i professional i en aquesta mostra se'ls donen a conèixer totes les ofertes de cicles formatius i els centres en els quals s'imparteixen totes les opcions existents i les sortides professionals de cada cicle. També compleix un objectiu de conscienciació de l'alumnat, de la necessitat de tenir una bona qualificació professional per trobar feina i també se'ls informa de les modificacions, de les novetats que s'introdueixen en els estudis al llarg del temps i de les darreres novetats i incorporacions en els plans de Formació Professional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula la Sra. Rita? No.

I.5) Pregunta RGE núm. 2525/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions davant les consultes i les reclamacions davant les companyies.

Passam, doncs, a la següent pregunta. És la que formula la Sra. Maria Torres i Marí, relativa a les consultes i reclamacions davant les companyies elèctriques. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquest mes de gener hi ha hagut diverses consultes i, fins i tot, reclamacions de consumidors en relació amb l'augment que han vist a la seva factura per energia elèctrica en aquest darrer mes de gener. Sembla ser que això té a veure amb el nou sistema de facturació ja que es factura mensualment, però se continua fent la lectura bimensual. El que s'ha denunciat, però, per part dels consumidors és la distorsió que es produeix -sembla ser- en la lectura estimada del consum.

Llavors, front a aquesta situació, li pregunto: quines actuacions ha realitzat la Conselleria de Salut i Consum en relació amb les consultes i reclamacions d'usuaris recentment presentades davant les companyies subministradores d'energia elèctrica? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Per donar resposta, el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, com vostè bé ha dit al final de l'any passat un real decret del Ministeri d'Indústria establia l'obligatorietat que les empreses distribuïdores d'electricitat facturassin mensualment i continuassin fent les lectures en un termini bimensual. Aquest fet ha produït una gran incertesa en el conjunt de ciutadans i consumidors i prova d'aquest fet ha estat el caramull de

demandes d'informació que ha tengut la Direcció General de Consum.

Les consultes dels ciutadans, en principi reclamen informació i per tant, la Direcció General de Consum ha establert una sèrie d'iniciatives. La primera, evidentment, ha estat entrar en contacte amb Gesa Endesa amb la finalitat de conèixer de primera mà el que és la manca d'informació. Dia 2 de febrer es va decidir obrir un expedient informatiu per aclarir diversos punts que bàsicament són tres: si s'ha produït o no una facturació errònia per l'estimació de consum, si s'ha penalitzat de forma correcta o no l'excés de consum i quin tipus de cobrament s'ha fet pels equips de mesura. Això són els motius per aclarir a través de l'expedient informatiu. Ahir mateix es va tenir una reunió amb totes les associacions de consumidors de les Illes Balears per conèixer la seva opinió. També ahir es va reunir el director general de Consum amb la direcció de Gesa Endesa per avançar en aquests punts d'informació i també es tenen contactes amb la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia per comprovar determinats aspectes que fan referència a aquesta conselleria.

Crec que són molt positives les reaccions que han tengut la direcció de Consum, les mateixes associacions de consumidors i fins i tot el posicionament de la companyia Gesa Endesa. Vull dir que dia 11 es reuniran per primera vegada a una mesa de mediació tant aquesta empresa com els consumidors, els tècnics de la Conselleria de Salut i els tècnics de la Conselleria de Comerç i Energia per, entre tots, aclarir on és el punt d'informació correcte, on és que s'hagin pogut cometre irregularitats i especialment per donar una solució als consumidors que hagin pogut veure que les seves factures són incorrectes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula la Sra. Marí? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 2526/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de subvencions per als desplaçaments d'esportistes.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 2526/09, relativa a les subvencions per als desplaçaments dels esportistes. La formula el Sr. Josep Maria Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, de tots és sabut que la coneixença d'un territori per part dels seus ciutadans ajuda a crear aquest sentit d'identitat i per tant, arriba a contribuir a fer poble. Per tant, això també està bé des d'aquesta perspectiva que els al·lots i al·lotes de les illes coneguin tot el nostre territori. Crec que això és ja de per si un valor, però parlem d'esports. De tots és sabut que la despesa esportiva en matèria de viatges pot arribar a afectar la competitivitat dels clubs esportius de les illes aproximadament entre un 10 i un 30%, els resta competitivitat respecte als equips de la península.

Per tant, crec que és important la pregunta que humilment li faig de saber el pla de subvencions de l'any 2009 que vostès, la Conselleria d'Esports i Joventut han redactat per als esportistes de les nostres illes. Com els beneficia aquestes mesures que vostès han pres? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Qui li dona resposta? Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, els avantatges són obvis, en un any en què totes les ajudes del sector privat, de patrocini, flaquegen, que el Govern brindi i asseguri aquestes ajudes tant importants com vostè diu, fa que el nostre esport tenguí una preocupació menys. A més, el que hem fet ha estat tornar a calcular exactament el que es gastava en aquesta matèria i ens hem adonat que hi havia, entre el que es posava als papers i el que es gastava després realment, una diferència de 800.000 euros. Nosaltres hem hagut d'eleva d'1.300.000 a 2 milions d'euros les ajudes per desplaçaments entre illes perquè era realment el que es gastava. Això significa que no es crearà un deute que afecti les agències de viatges i els equips, sinó que assegurarem que es pagui el que realment es necessita, però que a més es pagui a temps per evitar tensions de tresoreria que també serà una cosa molt important en aquest moment quan els doblers manquen, idè que no sigui el Govern el que sigui el deutor. El que hem fet ha estat un esforç per poder igualar les ajudes a allò que realment es gasta i d'aquesta manera evitar aquest problema i sobretot assegurar que aquests doblers arribin als clubs en un moment en què és bastant necessari.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas. Vol fer ús de la paraula el Sr. Costa? No.

I.7) Pregunta RGE núm. 2527/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes per a famílies afectades per la crisi.

Passam a la següent pregunta, relativa a ajudes per a famílies afectades per la crisi. La formula el Sr. Miquel Àngel Coll, té la paraula.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, l'actual conjuntura econòmica té implicacions molt negatives sobre la qualitat de vida de determinats col·lectius perquè agreuja casos d'exclusió o de pobresa d'aquells que són més vulnerables. La situació de crisi econòmica i sistèmica requereix efectivament la intervenció de les administracions públiques per garantir el benestar de tots els ciutadans i ciutadanes. En aquest sentit entenem el Pla autonòmic d'ajuts econòmics d'urgència social, aprovat en Consell de Govern el passat 31 d'octubre, com un instrument per donar resposta a aquelles necessitats derivades d'una situació concreta de vulnerabilitat. Voldríem saber, com es desenvoluparà aquest acord? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Coll. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots i a totes, efectivament en la data que vostè ha dit es va aprovar en el Consell de Govern un acord per establir tot un pla d'ajudes per a les famílies que front a aquesta situació de crisi estan en una major vulnerabilitat. De les diferents possibilitats que teníem, que eren treballar des del mateix Govern de les Illes Balears amb l'estructura autonòmica o des dels consells insulars o a través dels municipis, vàrem optar per la via municipal i per diversos motius.

Primer, perquè pensam que aquestes ajudes que podem aportar com a govern vénen a complementar les ajudes que ja existeixen a nivell municipal per a situacions d'emergència i d'urgència. També vàrem pensar que era la forma més adient perquè així el ciutadà entenia clarament que quan hi ha un problema social el referent és el servei d'atenció municipal de base que hi ha a tots els municipis i, efectivament, també perquè respectàvem l'autonomia municipal perquè cada municipi, aquestes ajudes econòmiques que té com a pròpies, les gestiona de forma diferent, a vegades paga directament al proveïdor que les dona, a vegades paga a través d'un taló i a vegades dona els doblers a la família. Per tant, ho vàrem fer a través dels convenis municipals que ja estan firmats amb tots els municipis.

Un dels problemes que hi havia també, això va ser detectat a través d'una reunió que es va celebrar a la conselleria amb tots els municipis, era el problema del finançament. En aquest sentit, el que vàrem fer, o els convenis tal com estan establerts és que als municipis de més de 30.000 habitants se'ls pagarà un 25% de les ajudes en el moment de la signatura i mensualment se'ls donarà els doblers que vagin justificant; als municipis menors de 30.000 habitants en el moment de la signatura del conveni se'ls lliurarà el total de la quantia.

Hem de dir que de moment s'ha destinat un milió d'euros en convenis municipals per a aquest objectiu i que hi ha la possibilitat d'ampliar-lo fins a 500.000 euros més. Per establir quin havia de ser el criteri de repartiment d'aquest milió d'euros es va intentar un criteri objectiu, com no podia ser d'altra manera, que era la diferència dels aturats entre el 2007 i el 2008.

Finalment, els vull dir que els convenis van dirigits bàsicament a despeses d'alimentació, d'allotjament o de pagament de lloguer, de rebuts d'aigua i llum que es consideren també serveis bàsics, de roba i de tot el que sigui transport públic que suposi desplaçament a llocs de feina o a centres escolars.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula el Sr. Coll? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 2530/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manca de resposta als compromisos adquirits amb el Menorca Bàsquet.

Passam a la següent pregunta, relativa a manca de resposta als compromisos adquirits amb el Menorca Bàsquet, que formula el Sr. Josep Gornés. Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Esports, supòs que serà vostè qui em respondrà, lament molt haver de fer aquesta pregunta perquè posa en evidència un fet molt preocupant, el fet que el seu govern, la seva conselleria no atengui les demandes que li fan des de Menorca. En el mes de juny de l'any passat ja li vaig fer una pregunta semblant i en unes condicions també semblants. Vostè em va respondre amb evasives donant la culpa, evidentment, a l'anterior govern, però ara s'ha demostrat que de totes aquestes excuses res de res, que és el seu govern el que per desídia, per vessa, per despreocupació, per falta de planificació no fa el necessari per complir amb la paraula donada al Menorca Bàsquet.

Li tornam formular aquesta pregunta, Sr. Conseller, quin són els impediments que fan que, una altra vegada, el Govern de les Illes Balears no doni una resposta àgil respecte dels compromisos adquirits amb aquest club?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, bé, li contestaré una altra vegada de la manera en què li vaig contestar la darrera vegada i és que nosaltres, els compromisos que havíem assumit, els vàrem pagar i els vàrem complir tot d'una. El que ens va costar una mica més va ser complir els compromisos que el Sr. Jaume Matas va assumir amb el Menorca Bàsquet perquè no havia deixat doblers per poder-los assumir, aquí vàrem tenir una mica més de problemes, però finalment els vàrem pagar.

Després, quant als compromisos que teníem per a aquesta temporada, el que li puc dir és que els compromisos de la meua conselleria, que n'hi havia tres, estan totalment assumits i que en una reunió a la qual jo no hi era, que també es va parlar de compromisos, això va ser al juny o al juliol, que supòs que és a allò a què fa referència de l'any passat, em diuen que els compromisos que en aquella reunió es varen assumir també s'han complert. Llavors, l'únic que li puc dir és que aquest govern, pel que sé, ha complert tots els compromisos.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO.

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, evidentment la directiva del Menorca Bàsquet no ho veu així com vostè diu. La directiva del Menorca Bàsquet fa uns dies va sortir dient que el Govern de les Illes Balears, un govern que se suposa que té una direcció col·legiada i compartida, veim que no és compartida, que és compartimentada. Vostès fan un club de la seva conselleria, un club que no atén les demandes que li fa una entitat esportiva d'una prestigiosa trajectòria esportiva i vostès no l'atenen. I no l'atenen fins al punt que no només no donen compliment al compromís econòmic que vostès li van donar, sinó que ni tan sols són capaços de reunir-se amb ells i parlar-hi per afrontar aquests problemes.

Vostès han tingut més d'un any des que nosaltres els vam advertir per darrera vegada i no han fet res, Sr. Conseller. Vostè -torn a insistir- no té Menorca com a prioritat. Entenc que vostè xali més, gaudeixi més ajudant als clubs aquí de Mallorca en el tema del bàsquet, i és molt lloable, però entenem que hauria d'afrontar d'una vegada les demandes que li fan arribar des de Menorca perquè la preocupació és molta i no pot ser que un club visqui amb aquesta inestabilitat pressupostària que vostès provoquen pel seu mal fer i per la seva mala coordinació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, li hauré de contestar dues qüestions. La primera qüestió és el tema dels compromisos, el primer compromís que vaig assumir era d'un milió d'euros que venia des de la meua conselleria, un milió d'euros que ja s'ha firmat. Un altre compromís que es va assumir per aquest conselleria és que aquests doblers no arribassin com a beca, com a ajuda de la Fundació Illesport que s'havia de justificar mitjançant factures, sinó que vengués des d'IB3 com es feia al Reial Mallorca, també s'ha complert, i després també que, per primera vegada, en lloc de firmar un milió d'euros per a un any i l'any proper haver de tornar negociar es firmàs per a tres anys i també s'ha firmat aquesta ajuda per a tres anys. A la reunió que va tenir el president amb el president del Vive Menorca, m'han dit que el que es va negociar era precisament que aquest milió d'euros que s'havia

compromès de més, arribàs al Vive Menorca i ha arribat al Vive Menorca.

La segona qüestió a la qual li he de contestar és això que nosaltres no ajudam els clubs i els equips de Menorca. La diferència és que vostès quan governaven aquí, a Balears, i a Eivissa governaven també vostès, hi havia una sèrie de convenis que a Menorca no hi havia i que sí que hi havia amb Eivissa que era del mateix color polític i nosaltres, el primer que vàrem fer va ser igualar els convenis d'Eivissa amb els de Menorca perquè els de Menorca no estiguessin perjudicats i no va ser perquè hi havia el mateix color polític, som un conseller d'Unió Mallorquina com dic i vaig respectar moltíssim, moltíssim les prioritats de les illes perquè consideram que l'esport de Menorca és tan important com l'esport d'Eivissa, indistintament del color polític que ens governi. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas.

I.9) Pregunta RGE núm. 2531/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de les condicions de trasllat de pacients i acompanyants de les illes a Mallorca.

La següent pregunta és relativa a millora de les condicions de trasllat de pacients i acompanyants de les illes a Mallorca. La formula la Sra. Carme Castro i Gandasegui, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Quines mesures pensa prendre el Govern de les Illes Balears per millorar les condicions de trasllat dels pacients d'Eivissa, de Menorca i de Formentera que s'han de desplaçar a l'hospital de referència de Mallorca? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Castro, com vostè sap el novembre de l'any passat, en concret dia 7, el Ple d'aquest parlament va aprovar per assentiment una proposta de resolució per la qual s'instava el Govern a millorar les condicions de trasllat del pacient. Per tant, això és un objectiu del Govern i és un objectiu de la Conselleria de Salut i hi donarà resposta durant aquest any. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, des del principi de legislatura que el sentim dir que vostè millorarà les condicions dels pacients de les illes que s'han de traslladar a Mallorca, a més a més, repeteix una i una altra vegada que el Partit Popular no va fer res a l'anterior govern. El Partit Popular el primer any de govern va augmentar les dietes quasi un cent per cent a més de disminuir la burocràcia. Imagini com devien estar aquestes dietes durant els quatre anys de govern del pacte.

Hem vist com en aquesta cambra s'han rebutjat per part de tots els grups de la Cambra propostes del Partit Popular per construir un annex a Son Espases, ara que es poden fer modificacions, per a l'allotjament de pacients i acompanyants; s'ha rebutjat també que Son Dureta donàs servei a aquests pacients quan s'inauguri Son Espases; s'han rebutjat esmenes al pressupost per augmentar les dietes; sistemàticament es rebutgen totes les iniciatives per millorar les condicions de trasllat d'aquests pacients a Mallorca i tot perquè vostè ja ho farà, perquè la conselleria ho està estudiant i perquè la conselleria està donant passes.

Idò, miri, Sr. Conseller, han passat quasi dos anys i vostès no han fet res, només paraules, fins i tot paraules del president Antich que, al debat de política general, va dir entre altres moltes coses "no volem que els malalts tinguin més dificultats per haver-se de desplaçar" i, què han fet per evitar aquestes dificultats? Només parlar i criticar l'anterior govern. Les dietes actualment no cobreixen ni una quinta part de les despeses a les quals han de fer front els malalts quan es desplacen. Els pacients i acompanyants extra comunitaris no cobren els trasllats. Quan un pacient, i l'acompanyant, ha de restar a Palma i fer nit a Palma per qualsevol motiu, però no està ingressat, cobra exactament 13,76 euros, aquesta quantitat no li dona ni per pagar el taxi de l'aeroport a Son Dureta. Si un boix s'ha de traslladar a la consulta d'oncologia pediàtrica, que a Eivissa no existeix, per rebre tractament -aquest trasllat, a més a més, per agreujar el tema normalment és a Barcelona- només es paga el trasllat d'un dels pares i les estades es poden allargar durant mesos i les despeses han d'anar a costa dels pacients i dels pares.

Sr. Conseller, per favor! Contesti la pregunta, no faci soroll a la seva resposta parlant del Partit Popular i donant la culpa a l'anterior govern. Ara li toca a vostè, el diagnòstic està més que fet, posi-hi remei. Ja fa dos anys que vostè no ha fet res sobre aquest tema. Compleixi els seus compromisos i els del president Antich i millori les condicions dels pacients que s'han de desplaçar. Fins i tot el seu company Sr. Vicens li recrimina la falta de programació en el tema de la redistribució sanitària i no ha tingut en compte les dificultats de transport...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castro, va molt passada de temps...

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

..., li record que els pacients de les illes no tenen ni autopista, ni tren per arribar als hospitals de Mallorca. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Castro. Li record també que les persones que viuen a Mallorca també es desplacen a la península i també tenen drets. De totes maneres, deixi'm que jo expressi la meva sorpresa pel sobtat entusiasme i interès que demostra per aquest tema. Li vull recordar que vostès no varen fer cap esforç, i aquesta és la veritat.

Quan l'any 2002 es varen rebre les transferències, els pacients que venien a Mallorca amb règim ambulatori rebien 2,4 euros. L'any següent, el Govern del pacte ho va pujar a 12 euros. I sap vostè què varen fer en quatre anys? Varen pujar de 12 a euros a 13,21, que és l'IPC de cada any. I això és el que a vostè li molesta. Vostès no varen deixar ni cap projecte d'edifici al SAD, ni cap projecte de res. Quan a un li recorden el que quan tenia responsabilitat va fer, de vegades no li agrada gaire escoltar-ho.

És el mateix que passa a Eivissa. Vostès varen tenir quatre anys de responsabilitat, no varen inaugurar cap centre de salut, no han fet cap obra important a l'Hospital de Can Misses...

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

Em deixa parlar?

No varen deixar cap projecte de nou hospital. Què ha passat en 18 mesos? Que ja hem inaugurat un centre de salut i som a punt d'inaugurar-ne dos més. Hem fet un projecte de nou hospital. Això és quan es compara, això és quan a un li molesta...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor! Deixin que el Sr. Thomàs els contesti allò que ell creu oportú. Vostè ha tengut la paraula, ha preguntat i ara ell té dret a contestar.

Sr. Thomàs, per favor, continuï.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És que aquesta és la diferència. Quan vostès tenien responsabilitat sobre aquest tema, no varen fer res. Nosaltres hem assumit aquest compromís i nosaltres ho arreglarem, no passi pena. Aquesta és la diferència.

Nosaltres feim política de salut per a les persones i no jugam amb la salut de les persones. Vostès només varen aplicar l'IPC durant quatre anys, varen passar de 12 euros a 13,2. Aquesta és la veritat. Nosaltres tenim la responsabilitat? Ja li ho he dit al principi, assumim la resolució del Parlament i no passi pena, perquè enguany hi donarem solució.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

1.10) Pregunta RGE núm. 2532/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per agilitar la construcció d'instal·lacions d'àmbit social.

La següent pregunta la formula el Sr. Antoni Serra i Torres del Grup Popular i és relativa a mesures per agilitar la construcció d'instal·lacions d'àmbit social. Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta cambra, sense cap dubte, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, es mereix com a mínim que les respostes es corresponguin amb la veritat i desgraciadament no sempre tenim l'oportunitat de sentir això en aquesta cambra i això realment sí que és una desgràcia que hem de patir sovint en aquesta cambra.

Sra. Consellera de Serveis Socials, li demanam una qüestió molt senzilla, vostè amb el seu vot dia 30 del mes de gener va donar suport a una mesura que feia possible agilitar totes aquelles qüestions que feien referència a un àmbit molt específic i important -li ho reconec- d'aquesta comunitat autònoma, com era l'àmbit turístic. La nostra pregunta és si considera que aquestes mateixes mesures, aquestes mateixes accions, aquestes mateixes oportunitats s'han de donar també a l'àmbit social, a aquell que és de la seva responsabilitat. Ja que vostè va donar suport a aquestes mesures d'un altre àmbit que no es correspon a la seva responsabilitat, li demanam si també considera necessari fer aquest mateix esforç amb aquelles entitats que estan sota la seva tutela, sota la seva responsabilitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Efectivament, com a consellera d'Afers Socials sí que consider necessari prendre mesures que agilitin la tramitació de construcció d'instal·lacions d'àmbit social, com ha anunciat vostè. I efectivament, pens que el decret a què vostè ha fet referència és un bon instrument.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Sr. Serra, té la paraula.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hem de passar de les paraules a l'acció, Sra. Consellera. La convit perquè conjuntament i tant com sigui necessari ens reunim per fer les propostes oportunes perquè el Govern de les Illes Balears, a proposta si és necessari de tots els grups parlamentaris amb representació en aquest parlament, tinguem l'oportunitat de fer possible que entitats com AMADIP, Mater Misericordia, ASPACE, ASNIMO, SANIDESO, ASPAIM, ASPROM..., totes aquelles entitats que vostè sovint qualifica d'entitats que tenen cura d'aquelles persones més desfavorides de la nostra comunitat, tinguin les mateixes oportunitats que l'àmbit econòmic, perquè sense cap dubte les seves obres també són les que fan possible la qualitat de vida d'aquesta comunitat autònoma, són les que fan possible que també es desenvolupin accions a l'àmbit econòmic de la construcció. I sense cap dubte, farà possible que totes aquelles persones que són més fràgils de la nostra comunitat, tinguin la cura oportuna de tots.

Sra. Consellera, posi dia i hora i trobarà el Partit Popular al seu costat per buscar aquesta mesura i per fer les esmenes oportunes al Decret de turisme que es presentarà ara properament.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Sra. Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Efectivament, com que sé que vostè ha fet una lectura acurada i objectiva del decret llei a què vostè ha fet referència, se n'haurà adonat que efectivament, en el seu articulat estableix que es doten totes les mesures d'agilitació i simplificació del procediment administratiu per a la inversió d'obres. També vostè haurà vist que es podran acollir a aquest decret totes les inversions declarades d'interès autonòmic.

Efectivament, qui declara d'interès autonòmic és el Govern de les Illes Balears, a proposta de les conselleries.

En aquest cas, no passi pena que efectivament des de la Conselleria d'Afers Socials ja estam preparant la proposta de fer tot un seguit de projectes que superen la vintena, molts d'ells van dirigits a associacions que vostè ha anomenat, a les quals també ens hem dirigit i ja ens han fet ells mateixos la proposta. Ens hem posat en contacte amb els consells insulars, amb ajuntaments, perquè efectivament tota la inversió que es pugui realitzar durant aquest decret, es pugui aprofitar.

Confiam que en un termini molt curt, si és possible aquest divendres i si no és possible l'altre divendres, s'elevi la proposta al Consell de Govern per part d'aquesta conselleria de tots aquells programes que es puguin acollir i que tinguin relació amb la dependència, serveis socials i menors per afavorir les instal·lacions i les inversions de nous serveis o de reforma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

I.11) Pregunta RGE núm. 2523/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a mesures per fer front al risc d'exclusió social.

La següent pregunta és relativa a mesures per fer front al risc d'exclusió social que formula el Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló. Té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des del nostre grup som conscients que aquest govern ha estat molt diligent a afrontar la situació de crisi econòmica, ha estat molt diligent en mesures que tenen a veure amb la reactivació de la vida econòmica.

A nosaltres ens preocupa, però, la situació en què queden les famílies més desfavorides, els sectors socials més desfavorits. I voldríem saber des de la Conselleria d'Afers Socials quines són les mesures que s'han adoptat per fer front a la possible situació d'exclusió social d'aquests sectors i de l'afectació que tinguin per aquesta crisi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sr. Parlamentari, efectivament, jo crec que a la pregunta que ha formulat el Sr. Coll ja he explicat en bona part una de les línies bàsiques d'aquesta conselleria. Pensam que des de la Conselleria d'Afers Socials en aquest moment, a part de seguir realitzant la gestió que feim a diari, sobretot la gestió de dependència que també és molt important, hem de fer tres eixos fonamentals. Un és el de les famílies, com ja li he dit i que he explicat a la pregunta del Sr. Coll.

L'altre és agilitar tots els tràmits que faciliten que els instruments econòmics que van dirigits a les famílies en situació de vulnerabilitat estiguin el més ràpidament a disposició d'aquestes famílies, ens referim sobretot a la targeta bàsica. És una ajuda econòmica dirigida a totes aquelles pensions no contributives, són ajudes a les pensions que no superen els 400 euros mensuals. I la renda mínima d'inserció que va dirigida a totes aquelles persones, a tots aquells ciutadans que no tenen cap ingrés permanent. Amb aquests dos col·lectius, targeta bàsica i renda mínima, el Govern de les Illes Balears, a través dels consells, o per gestió pròpia, està posant més de 5 milions per a aquestes ajudes a les famílies en situació de vulnerabilitat.

I després una altra línia nova que hem posat davant d'aquesta situació de crisi, és més d'1 milió d'euros dirigits a totes aquelles ONG que fan feina amb famílies en situació de crisi. Els criteris de la selecció d'aquestes ONG han estat bàsicament que estiguessin implementades a la nostra comunitat autònoma. Treballam bàsicament amb la Creu Roja i Càritas, que són les dues ONG que tenen més experiència i tenen una implementació autonòmica per poder facilitar tot allò que siguin les ajudes bàsiques que han de menester les famílies en situació de crisi o de vulnerabilitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula el Sr. Llauger?

I.12) Pregunta RGE núm. 2533/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra d'Spanair per part d'empresaris i institucions de Catalunya.

Passam doncs a la següent pregunta, és relativa a la compra d'Spanair per part dels empresaris i institucions de Catalunya. La formula la Sra. Margalida Cabrer. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La mala gestió del conseller de Mobilitat en transport aeri ens està passant factura a marxes forçades i difícils de digerir. Futura i LTE tancades, més de 1.200 treballadors de les Illes Balears acomiadats. Més de 300 d'Spanair traslladats a Madrid i Barcelona. Suspensió de freqüències de Menorca i Eivissa amb la península. Menys vols per a la temporada alta, amb tot el que implica per al turisme. Trasllat d'AEBAL. I ara fugida d'Spanair cap a Barcelona, un cop els catalans amb doblers públics i amb una clara estratègia en matèria de transport aeri han comprat la companyia.

Davant tot això, la resposta del conseller va ser: "fer una valoració positiva". Resposta que només es pot entendre per la seva devoció pels catalans. Sr. Conseller, continua pensant que és positiva la fugida d'Spanair?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cabrer, si parlam de devocions, la seva seria inconfessable.

El tema d'Spanair senzillament s'ha de valorar positivament perquè una compra llarga d'una problemàtica des de fa estona sembla que se soluciona amb una opció de compra, que sembla bastant solvent i que en principi pot garantir l'operativitat que feia aquesta companyia a les Illes Balears i també els seus llocs de feina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula la Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, positiva només ho és per als treballadors d'Spanair que han vist com una altra comunitat autònoma, que no és la seva, li dona bones notícies. Però per a les Illes Balears no és només negativa, és molt negativa. I és molt negativa perquè els 1.200 treballadors figuren a les llistes d'atur de les Illes Balears. És molt negativa per la pèrdua d'ingressos fiscals per a les Illes Balears. És molt negativa per a la nostra connectivitat i per al nostre turisme. I és molt negativa perquè perdem la nostra posició predominant d'un sector estratègic com és el sector aeronàutic. Passarem a ser, Sr. Conseller, un aeroport d'escapes.

Durant molts d'anys nosaltres vàrem créixer en transport aeri, es va traslladar Globalia, Air Berlin va traslladar el seu *hub*, es va construir l'hangar de manteniment i vàrem créixer perquè hi havia ajudes. Ajudar una companyia no és anar en contra de les altres, és créixer. Sr. Conseller, vostè ha passat, ha passat olímpicament. Aquesta és la percepció que vostè ens ha transmès a través de la seva conselleria, el "passotisme", que ens hem deixat trepitjar pels catalans amb doblers públics.

Sr. Conseller, duim un any demanant un pla especial en matèria de transport aeri. Mentre el conseller de Turisme ha fet la seva feina, vostè simplement ha passat olímpicament d'aquest sector. I ara vostè, que sempre dóna la culpa de tot al Partit Popular, no pot donar la culpa al Partit Popular. Aquesta estratègia li falla, vostè és el responsable del final del sector aeronàutic de les Illes Balears, vostè és el responsable de les greus conseqüències que tindrà per al futur de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cabrer, veig que la devoció és per a mi. Spanair vostè sap que té un procés de venda molt llarg des del maig del 2007, per cert vostè ja que parla de culpes, vostè era consellera en aquell moment i per cert abans... -un poquet d'educació, Sra. Cabrer-, abans totes les accions de la companyia havien passat a mans escandinaves, no catalanes, i no record que vostè es "desmelenàs" en aquest sentit.

Miri, si Spanair hagués estat comprada per una companyia estrangera haguéssim tengut molts de problemes perquè s'hagués desmantellat la companyia. Si hagués estat comprada per un grup inversor sense garanties, com era Gadair, o altres inversors, també haguéssim tengut molts de problemes, senzillament per la pròpia viabilitat de la companyia. Si Spanair hagués estat comprada per Iberia, que va estar a punt també, ara mateix tendríem un problema de competència molt important, molt greu per a les Illes Balears. Ara bé, això no fa falta que li digui que encara que hagi passat, seria molt més positiu, li ho puc assegurar, que la compra s'hagués fet per empresaris o grups empresarials de les Illes Balears. Li puc assegurar que aquest govern i moltes de les seves conselleries han fet el possible perquè això fos així. Això no ha estat possible. Per tant, la venda s'ha fet a un grup d'empresaris i d'institucions de Catalunya, amb els quals i segons en quines coses hi pot haver interessos comuns per a les Illes Balears.

Jo crec que vostè just sap criticar, posar sospites, fins i tot ha intentat vostè enfrontar comunitats autònomes en aquest sentit. Jo li demanaria que fos vostè molt més sincera, molt més positiva i pensés que aquesta companyia té viabilitat a partir d'ara, pot seguir donant opcions d'operativitat a les Illes Balears, també als seus treballadors, crec que això és el més positiu. Jo crec que s'han de valorar les coses en positiu. El que no pot ser és que els ciutadans pensin que a vostè li interessa molt més que la companyia entrés en perill de desaparició, o bé que la companyia la comprés Iberia que per cert també té Cajamadrid al darrere, etc.

Sra. Cabrer, a mi m'hagués agradat com a conseller que evidentment les inversions haguessin sortit d'aquí i hem fet el possible per a això. Ara bé, sense intervencions directes que puguin donar greuges comparatius a companyies que sí han apostat per les Illes Balears o companyies que han tengut molts

de problemes, el recital que vostè ha dit, que s'haguessin queixat moltíssim de tenir accions directes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.13) Pregunta RGE núm. 2534/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges del Decret de turisme per als petits comerciants.

La següent pregunta és relativa als avantatges del decret de turisme per als petits comerciants. La formula el Sr. Josep Juan i Cardona. Té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta s'explica per si sola, pensa la consellera de Comerç que el recentment aprovat Decret llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents de l'impuls de la inversió a les Illes Balears, dóna els mateixos avantatges als empresaris hotelers i als petits comerciants i industrials?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Li contesta la Sra. Vives.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, Sr. Cardona, és obvi que no es donen els mateixos avantatges, ja que el decret preveu sobretot una demanda urbanística d'un sector concret, en aquest cas turístic. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vives. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, ja hem guanyat alguna cosa, sabem que no es donen els mateixos avantatges, per tant, en aquest moment hi ha un tractament desigual dins els mateixos ciutadans de les Illes Balears, un desigual tractament en el sector productiu.

Miri, el comerç, supòs que vostè ho sap, en aquest moment és el sector que té més increment d'atur, després de la construcció. La indústria, com vostè sap, supòs, en aquest moment està patint un tancament d'empreses important i un important increment d'atur.

En canvi, el turisme, en declaracions del mateix govern, és el sector que més bé està aguantant la crisi. Idò bé, resulta que al sector que més bé aguanta la crisi és a qui donen els avantatges de la moratòria legal, urbanística i també de normativa sectorial, mentre que als sectors que més estan patint la crisi no se'ls ha de donar res en aquest sentit, no han de tenir aquests avantatges.

Miri, Sra. Consellera, jo entenc, com també ho entén el Grup Popular, que quan estam parlant d'aquestes qüestions, d'aquests avantatges, d'aquesta moratòria urbanística sectorial, s'ha de donar a tot el sector productiu i no només a un. Des d'aquest punt de vista ja li anunciï que en la tramitació d'aquest decret presentarem esmenes que defensaran aquesta base.

Però miri, Sra. Consellera, a nosaltres ens agradaria saber per què no es varen incloure el sector del comerç i el de la indústria dins aquests avantatges que avui tenen els hotelers. Quina ha estat la seva funció en la redacció i l'aprovació en el Consell de Govern d'aquest decret? No puc creure que vostè sigui conscient d'això i hagi dit que sí i no hagi volgut incloure els sectors productius, no m'ho puc creure. Seria necessari que ens ho aclarís.

No li pareix, Sra. Consellera, que hauria estat bé que es tractessin tots els empresaris per igual? No li pareix que fins i tot els que més han patit la crisi haurien de tenir un tracte preferent? I en canvi en aquest moment tenen un tractament discriminatori negatiu. Ells no poden emparar-se en aquesta moratòria de normes urbanístiques, com sí ho pot fer el sector hotelier. Jo li posaré un exemple, vostè és d'Inca, si s'hagués aplicat aquest mateix criteri per als sectors industrials o hotelers possiblement avui podríem engegar d'una manera molt més forta el tercer polígon industrial d'Inca i aconseguir que els empresaris tenguessin lloc per instal·lar-s'hi; o fins i tot podríem obviar els problemes que en aquest moment tenen per posar en marxa, obrir i instal·lar comerços en el mercat d'Inca.

Sra. Consellera, en definitiva crec que li han marcat un gol, o no se n'ha adonat vostè del que estava fent. Crec, Sra. Consellera, en definitiva, que no ha estat al l'alçada que s'espera d'un conseller de Comerç i Indústria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona.

(*Alguns aplaudiments*)

Sra. Vives té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, jo procuraré ser molt breu i sobretot clara. Per bé o per mal el turisme és a dia d'avui un dels principals motors econòmics de les Illes. Per tant quan tenim un turisme abundant i sobretot de qualitat, que jo crec que és el que es pretén amb aquest decret, el sector de comerç i el de la indústria se'n veuen beneficiats. Per tant qualsevol iniciativa en principi destinada a

potenciar la qualitat d'un sector té repercussions damunt els altres sectors.

Dos. En tot cas pens i tenc la convicció que la indústria i el comerç detecten que tenen problemes específics, aquest govern els tindrà en compte i per tant també prendrà mesures adients i de fet n'està prenent, no en temes urbanístics però sí en altres temes. Li he de recordar que vostè en quatre anys no va ser capaç de fer un sol article de la Llei de comerç, un sol article, la qual cosa li haguéssim agraït.

(*Intervenció inaudible*)

Molt bé. Després un altre tema: això entrarà dins la tramitació parlamentària, Sr. Cardona, i per tant esper que se'n recordi, que se'n recordi, de fer aportacions. Segur que es tendran en compte i que seran molt positives per a tot.

Miri, vostè m'ha tractat de tracte desigual, i jo crec que, tracte desigual, el que va permetre vostè entre els empresaris que podien fer feina per al Govern i els que no podien perquè no estaven en igualtat de condicions.

I del tercer polígon d'Inca, m'estim més no entrar-hi, perquè el que té, el problema vertader que té, a part de la tramitació, és la carestia del terreny. Aquest polígon està en mans de quatre o cinc persones i els 1.000 metres quadrats valen més d'1 milió d'euros, així que això és el vertader problema, el preu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives.

I.14) Pregunta RGE núm. 2535/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar el tancament massiu d'empreses.

La següent pregunta és relativa a les mesures per evitar el tancament massiu d'empreses, i la formula la Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, 8.604 empreses, sense comptar les de la llar, han tancat des que vostè governa. 4.554 autònoms han desaparegut. A més els darrers dies hem sabut que la fallida de famílies i d'empreses a les Illes Balears s'ha triplicat en relació a l'any passat. Per si soles les dades denoten una falta de confiança empresarial i d'expectatives negatives.

Sr. President, què pensa fer sobre aquest tema? Li agrairia que no recorregués al "i tu més" i consolar-se perquè a Múrcia, o a Madrid, o allà on governam nosaltres estan pitjor. Crec que això no arreglarà el problema de les empreses a les Illes Balears, com va fer la setmana passada. I també li agrairia que superàs la seva fase d'enfrontament permanent al PP i d'atac permanent i d'autocomplaença, i començàs a donar solucions i es posàs a fer feina i a assumir la fase de realisme.

Cregui'm que atacar contínuament el PP no crearà feina, no evitarà que les empreses es tanquin, no omplirà la gelera, no baixarà els hipoteques ni facilitarà el crèdit. És la seva hora, Sr. President. Què pensa fer?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. President. Gràcies, Sra. Estaràs. El primer que vull dir és que em sap greu que vostè confongui la meva feina didàctica d'intentar-la reconduir pel bon camí amb el fet que l'estic atacant.

(Remor de veus)

No és això, Sra. Estaràs, no l'estic atacant de cap de les maneres.

Miri, nosaltres no només hem de posar noves mesures, que estam fent feina amb tots els sectors per continuar treballant i per tant per continuar millorant, nosaltres ja hem posat mesures i per tant estam fent feina amb l'ICO, estam fent feina amb ISBA, estam fent feina mantenint la liquiditat de moltes d'empreses i per tant parlant amb moltes empreses, mantenint inversions, parlant amb les entitats financeres per ajuntar esforços... En definitiva, aquest govern -jo ja les he explicades no sé quantes vegades en aquest parlament- ha posat en marxa tota una sèrie de mesures precisament per reactivar l'economia, mantenir empreses, mantenir ocupació i, per tant, intentar pal·liar aquesta greu situació que tenim, que li record que és a nivell mundial, no només de les Illes Balears. Vostè dona la impressió, em dona la impressió que vostè vol fer creure a tothom, cosa que és molt mala de fer, que l'hem creada nosaltres la crisi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. Antich. Jo no he dit això, jo he dit que hi ha una crisi internacional, però que afecta més a Espanya que a Europa i a Balears més que a Espanya perquè vostès han perdut massa temps. Es fan fotos amb tot el món però, com deia la UGT, "*este gobierno...*", i els empresaris diuen "*este gobierno se hace fotos con todo el mundo; firmamos muchas cosas pero los resultados son cero Zapatero*".

Li propòs, Sr. President, les següents mesures, ja que l'altre dia va dir que no li proposàvem res i *no hay peor sordo que el que no quiere oír*. Primer, subvencions a les cotitzacions per a la Seguretat Social per contractar treballadors en atur. Segon, un pla d'aval del Govern a través d'ISBA per dotar les entitats de més fons per poder triplicar els avals i així incrementar els crèdits. Tercer, un pla de finançació perquè totes les administracions públiques paguin els deutes en un termini de tres mesos a les empreses; això donaria liquidesa al sector privat i no tancaria. Quart, passi part de la inversió prevista a crear un fons ICO autonòmic des de la base d'ISBA per facilitar crèdits al sector privat. Quart, faci un pla d'austeritat, li basten entre nou i deu conselleries per poder dirigir el Govern; canviï el pressupost, elimini pèrdues de publicitat i propaganda innecessàries i només faci les que siguin d'interès per al contribuent. I, finalment, sigui més humil; aquesta portaveu necessita moltes lliçons, però cregui'm que no són de vostè. Davant la seva arrogància jo em qued amb la humilitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. M'havien acusat de moltes coses menys d'això, la veritat. Tothom sempre em sol dir al revés, que no pateix d'aquest tipus de coses. De totes formes li vull dir una cosa: ja hem tret resultat. Quasi quasi em vaig enfadar a la pregunta passada i li vaig dir que presentàs una idea, i vostè, que feia un any que no en presentava cap, avui ja n'ha presentat un parell i per tant anam avançant, i estic molt content, perquè jo les estudiaré i per tant miraré de veure en què ens poden servir perquè efectivament puguem posar més mesures en marxa. Més mesures, dic més mesures, perquè mesures, com vostè sap, n'hem posades ja moltes.

Miri, hi ha 46 milions d'euros en ICO i en ISBA que van precisament a nous emprenedors, a crear noves empreses, a donar suport a tot el que és el circulat de les empreses, 16 milions de la Conselleria de Comerç i Indústria. Per tant aquest govern ja està fent coses. Aquest govern va posar en marxa precisament el pagament de totes les factures que hi havia d'enrere als promotors, que eren 90 milions d'euros i que ja anam pel 70 o el 80%, factures, per cert, que ens venien d'enrere.

Per altra banda, miri, ens vàrem asseure amb les entitats financeres l'any passat, acordàrem que el sector turístic era estratègic i que ells donarien suport a aquest tipus d'inversions, hem posat en marxa el Pla Renove, que està essent un èxit, i això donarà feina al sector turístic però també a moltes altres empreses. Per tant estam fent feina amb empresaris, amb sindicats, amb entitats financeres, i jo ho comprenc, algunes mesures potser no donen tots els resultats que toca i per tant les haurem de millorar, però hi ha mesures que efectivament els estan donant, i avui ho hem pogut llegir per damunt els diaris: el sector, els empresaris estan responnent de forma molt ràpida perquè hi ha hagut una gran conjunció aquí de treball entre entitats financeres, entre el Govern i entre els empresaris, i això donarà més feina a molts de treballadors, ajudarà a mantenir empreses i, per tant, ajudarà a pal·liar les dificultats.

De totes formes vull acabar dient que qualsevol idea que vengui serà estudiada, Sra. Estaràs, qualsevol idea que vengui serà estudiada per aquest govern.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 9824/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política seguida pel Govern en relació amb les decisions preses pel Govern central en relació amb les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la política seguida pel Govern en relació amb les decisions del Govern central respecte a les Illes Balears. El representant del Grup Popular, Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, amb aquesta interpel·lació volem analitzar les relacions entre el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears, i voldríem començar aquesta intervenció parlant d'un dels motius que varen justificar en el seu dia, segons paraules del mateix govern, el pacte actual d'aquesta legislatura, el pacte d'esquerres. Una de les raons que formen part del pacte de govern és la d'aprofitar les relacions entre el Govern de l'Estat i el de les Illes Balears i el mateix color polític del Partit Socialista Obrer Espanyol a Madrid i aquí a les Illes Balears.

Per tant creim que és bo quasi a meitat d'aquesta legislatura fer un balanç d'aquesta acció i comprovar si aquell motiu, pràcticament l'únic que podia justificar amb tota legitimitat que el partit més votat no governàs aquesta comunitat autònoma, comprovar, idò, si aquell motiu avui justifica o no aquell pacte de govern, i per tant comprovar i analitzar si s'estan complint les expectatives que ara fa quasi dos anys es varen dipositar en aquell pacte.

I ens agradaria avançar que hem de parlar de fets i no de paraules i de compromisos. Creim que ja han passat quasi dos anys i no és moment de continuar parlant de "farem, farem, farem...", sinó més bé del que hem fet i del que hem aconseguit en aquests dos anys que duim de legislatura. Voldria dir en

aquest sentit i avançar que el balanç per al nostre grup parlamentari és francament decebedor, i que per tant el canvi de govern i les expectatives que s'havien dipositat en aquest sentit en aquest moment brillen per la seva absència. I res millor per comprovar aquesta afirmació que anar comprovant punt per punt les qüestions més importants que conformen l'escenari de les relacions entre el Govern de Madrid i el de les Illes Balears.

Començarem per la finançació. Voldria recordar que ara farà un any, en plena campanya electoral de les eleccions generals, el Sr. Rodríguez Zapatero va anunciar categòricament, taxativament, que Balears havia estat la comunitat autònoma pitjor tractada des del punt de vista del finançament històricament pel govern de Madrid i que aquest seria un fet que corregiria el govern que ell presidiria si guanyava les eleccions. Va parlar d'introduir el criteri de la població i va dir que pus mai més les Illes Balears estarien per davall de la mitja estatal en finançament estatal. Idò bé, a dia d'avui, quan ha passat ja quasi un any des d'aquelles afirmacions, o tenim notícia que això hagi estat resolt; de fet el mateix govern de les Illes Balears no se'n refia, de la situació actual en què s'està discutint el model de finançació. Pareix fins i tot, segons es desprèn de qualche afirmació de qualche membre del Govern de les Illes Balears, que el criteri de la població no serà un criteri prioritari, i el que en qualsevol cas és evident és que en els primers pressuposts que hem tengut ocasió d'estudiar, que són els del 2009, pressuposts de l'Estat, és evident que la inversió i el finançament a les Illes Balears de Madrid no ha estat per damunt de la mitja estatal, i per tant una vegada més ens trobam amb un incompliment clar dels seus compromisos per part del Sr. Rodríguez Zapatero.

Se'ns demana per part del Govern que facem un front comú en aquest sentit. Jo puc dir al conseller que intervengui que nosaltres estarem al seu costat en tot aquest tema del finançament, però que pensin que són en aquest moment els seus, els seus companys de Madrid, els que els estan enganant i els que no estan responnent a les expectatives i als compromisos que varen adquirir en el seu moment.

Un segon bloc seria el del desenvolupament del règim econòmic balear. L'Estatut marca com a imprescindible aquest desenvolupament, i de fet per compensar la insularitat és un instrument imprescindible. La informació que tenim sobre aquest desplegament del règim econòmic balear és absolutament nul·la, no tenim cap notícia ni una que s'hagi fet res en aquest sentit, i pregaria al conseller que contesti que no s'escudi en reunions, que se constituïran comissions o s'han constituït comissions, etc. No, voldríem que se'ns explicàs aquí quines mesures concretes ha adoptat fins a dia d'avui el Govern de Madrid en compliment del règim econòmic de les Illes Balears, i creim que són absolutament escasses per no dir nul·les.

Un tercer bloc fa referència a les carreteres i creim que és un tema que tots coneixem i que afecta un ministeri que, fins que va governar el Partit Popular aquí a les Illes, es deia que el Partit Popular, els consellers del Partit Popular aquí no eren capaços d'arribar a acords amb la ministra, però crec que un any i mig o quasi dos anys després s'ha demostrat que no són capaços d'arribar a acords els consellers del Partit Popular, però tampoc els consellers del pacte d'esquerres que en aquest moment governa aquesta comunitat autònoma. Els fets són evidents, jo crec que no faria falta insistir-hi: un primer conveni que hi ha

una sentència que condemna i diu que hi ha un deute de 333 milions del Govern de l'Estat cap al Govern de les Illes; no tenim notícia que s'hagi fet res en aquest sentit, no hi ha la més mínima voluntat per part de Madrid d'atendre aquest conveni, unes obres que ja estan executades, unes obres que ja estan pagades i que per tant hi ha fins i tot una sentència on es diu claríssimament que el Govern de Madrid no podia incomplir aquell conveni. Per no parlar dels convenis posteriors, que són en aquests moments objecte de discussió, no s'estan executant, ja hem perdut l'anualitat del 2007, ja hem perdut l'anualitat del 2008, no s'ha pogut firmar el conveni d'Eivissa i Formentera amb la peregrina excusa que és difícil separar les carreteres d'Eivissa i de Formentera... En definitiva, tot un cúmul de despropòsits però que en qualsevol cas s'entenen i es justifiquen quan coneixem el tarannà de la ministra, que és prou conegut i amb qui ni tan sols vostès no es poden arribar a entendre.

Un quart bloc faria referència a la inversió ferroviària. Hi havia aquí una proposició no de llei aprovada a iniciativa del Partit Socialista de Mallorca a una altra legislatura on se parlava -i es va aprovar per unanimitat amb els vots del Partit Socialista- d'una inversió del 2% del Pla nacional d'infraestructures ferroviàries; calculat aquest 2% estariem parlant de devers 2.069 milions d'euros. He de dir-los que encara que no agafàssim aquesta quantitat, vostès, vostès mateixos, a la companyia electoral autonòmica, en el programa electoral del Partit Socialista de les Illes Balears, es parla d'una inversió ferroviària de l'Estat de 1.500 milions d'euros. El que hem aconseguit és un conveni de 443 milions d'euros, un conveni que a més a més s'haurà de discutir inversió per inversió i anualitat per anualitat, i per tant estam molt lluny ja no d'aquell compromís de tota la Cambra del 2% de les inversions estatals, sinó dels 1.500 milions d'euros que vostès varen incloure en el seu programa electoral el mes de maig de l'any 2007. Per no dir, a més, que queda fora d'aquest conveni la ciutat de Palma i, per tant, les possibles inversions en matèria de tramvia, del qual tothom parla però que ningú no parla de la seva finançació.

Un altre bloc seria poder parlar del transport aeri. Ens agradaria saber en què ha millorat la situació del transport aeri com a conseqüència del canvi de govern aquí a les Illes Balears i de la coincidència del color polític amb el Govern de Madrid. No hi ha hagut ni una sola modificació quant al transport aeri, no hi ha hagut ni una sola defensa dels interessos d'aquestes illes quant al transport aeri, i per tant també el balanç és francament decebedor i negatiu. Poder parlar també de cogestió aeroportuària i d'un nou engany i d'un nou frau del Sr. Rodríguez Zapatero cap a aquestes illes. El Sr. Rodríguez Zapatero va parlar durant la campanya electoral, ara fa poc..., prest farà un any, de la cogestió aeroportuària en relació als aeroports de les Illes Balears. Malgrat això dia 1 d'agost del 2008 es va aprovar pel Consell de Ministres una decisió que deixa fora en primera instància els aeroports de les Illes, i ens agradaria saber què està fent el Govern de les Illes Balears amb aquesta situació, ens agradaria saber quin nivell d'exigència s'ha reclamat a Madrid sobre aquesta qüestió de la cogestió aeroportuària, que no només la va prometre el Sr. Zapatero en campanya electoral, sinó que a més figura dins l'Estatut d'Autonomia.

Parlar, per una altra banda, de la Platja de Palma m'han de permetre que sigui quasi quasi com..., la veritat, fa ganes de riure. Tenim Palma governada pels socialistes, Madrid governada pels socialistes, el Consell de Mallorca governat pels socialistes, la comunitat autònoma governada pels socialistes, i aquí l'únic que s'ha avançat en dos anys ha estat la creació d'un nou càrrec polític, d'una comissària per a la Platja de Palma; això és l'única novetat significativa que hem tengut en dos anys. I tanta sort que el secretari d'Estat és un mallorquí, perquè ens agradaria que ens concretassin què hem avançat, què hem caminat en positiu durant aquests dos primers anys com a conseqüència del canvi de govern en relació amb la reforma integral de la Platja de Palma?

Obvio parlar d'altres temes, com la reforma de la badia de Sant Antoni de Portmany, com la Platja d'En Bossa a Eivissa, perquè ni tan sols han estat estudiats pel ministeri o per la Secretaria d'Estat de Turisme.

Podríem parlar també de qüestions sanitàries i podríem parlar de Son Espases i vostès ens podrien explicar per què es cofinança un hospital a Astúries per part del ministeri i per què no es cofinança l'hospital de referència de Son Espases. Ens hauran d'explicar també per què hi ha una diferència entre els ciutadans d'Astúries i els ciutadans de les Illes Balears. Com ens hauran d'explicar, per exemple, per què el Govern de l'Estat paga 5 milions d'euros per un recinte firal palau de congressos a Lleó, ciutat de la qual només coneixem la referència, que és la ciutat de naixement del Sr. Rodríguez Zapatero, i, en canvi, desconeixem si el Govern de l'Estat pagarà qualche dia qualche subvenció o qualche quantitat per al recinte firal de Mallorca, per al palau de congressos de Mallorca o per al d'Eivissa o per als recintes finals de Menorca i d'Eivissa.

Podríem parlar també de la Llei de dependència i podríem parlar de quins recursos ens puguin dir vostès ha compromès, fins al dia d'avui, l'Estat per poder desenvolupar aquí, en aquestes illes, aquesta llei tan important; i supòs que coincidiríem també que, una vegada més, aquí la manca de sensibilitat cap a les illes torna ser flagrant.

En definitiva, i perquè ja se m'ha esgotat, crec que l'incompliment dels compromisos del Sr. Rodríguez Zapatero cap a aquestes illes és notori, crec que no es pot discutir. Crec que hem de recordar que ja du cinc anys com a president d'Espanya, i dos d'ells coincidint amb el govern del Sr. Antich, i han de comprendre, senyores i senyors del Govern, que no ens podem fiar més de les paraules, del farem, del farem, de les bones voluntats, dels compromisos, perquè han començat a perdre la seva credibilitat. I al mateix temps, han deixat en evidència el pes real que té el Sr. Antich en el conjunt de la política nacional, circumstància que al final pagam tots els ciutadans d'aquestes illes. En definitiva, un balanç pobre, un balanç absolutament decebedor, un balanç que demostra que el Sr. Rodríguez Zapatero no aconsegueix ni té intenció d'acomplir, perquè ha passat ja el temps suficient, cap dels seus compromisos en relació amb aquestes illes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. En representació del Govern, té la paraula el Sr. Moragues, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Flaquer, abans d'intentar mostrar l'altra cara d'aquesta moneda que acaba de tirar en l'aire, volia fer qualche consideració de caràcter general per emmarcar la meva exposició.

En primer lloc, pens que, tal i com ho ha presentat, el grup interpel·lant fa una intervenció de balanç, per tant de final de procés. Crec que no és el moment, i ho dic ben sincerament, en parlarem dels incompliments del Govern central en relació amb la nostra comunitat al final de la legislatura, que serà el moment de fer balanços i de mostrar-los als ciutadans. Mentrestant, bé està que expressem les nostres inquietuds i els nostres anhels, i aquí sí que li puc reconèixer, Sr. Flaquer, la pertinença de la iniciativa del Grup Popular, però d'això a parlar d'incompliments n'hi ha un bon tros.

Vull dir també que amb els denou mesos i un dia que fa que governam, és a dir, quan encara falten cinc mesos menys un dia per arribar a l'equador de la legislatura, perquè vostè ja dóna per fet que fa dos anys, encara falten cinc mesos, no tan sols no hem retrocedit en cap aspecte de les relacions comunitat-Estat que vam trobar a l'inici de la legislatura, sinó que en molts casos hem avançat, crec que en tots i cadascun dels casos hem avançat de manera substancial. Tindrè ocasió de referir-m'hi al llarg de la meva intervenció.

Passam per tant a parlar d'Estatut, de convenis i de compromisos del govern d'aquí i del govern d'allà. D'acord amb el que disposa la disposició transitòria novena de l'Estatut reformat, el Govern ha negociat i ha aconseguit un compromís del Govern de l'Estat per invertir 2.800 milions d'euros en set anys a la nostra comunitat, més de 450.000 milions de les antigues pessetes; com sol dir el meu company de Govern, el conseller Manera, una xifra gens *baladí*, ell utilitza aquesta paraula: *baladí*. Sé que em diran que està mal calculat, que és poc i que pràcticament és una espècie de caritat cristiana que ens ha fet el Govern central; jo els recordaré dues coses: una, que les seves xifres, les xifres que emprava el Partit Popular varen anar canviant al llarg del procés de discussió i quan es van tancar els acords, allò que abans era una xifra quasi màgica i quasi inassolible, una vegada acordada es va convertir en una espècie d'almoïna. Segona cosa que els vull dir, miri, ni tant ni tan magre, si açò que hem aconseguit és tan poc i tan fàcil, com és que no ho van aconseguir vostès quan van governar tants anys amb governs dels seus o dels altres?

Perquè se n'adonin del que representa, senyores i senyors diputats, jo els convit a repassar els pressuposts liquidats els darrers deu anys, si ho fan se n'adonaran que en els dos darrers anys de govern del Sr. Rodríguez Zapatero és quan s'ha produït l'increment més important dels pressuposts d'inversió de l'Estat a les Illes Balears, en concret s'ha passat de 217 milions l'any 2007 a 300 l'any 2008, i per a enguany hi ha 421 milions d'euros. I una altra qüestió important, d'aquests 421 milions d'euros l'Estat ens ha posat damunt la taula 101 milions d'euros perquè nosaltres, les conselleries del Govern, decidim en quins projectes els volem invertir. Ara, el Govern d'Espanya té aquesta obligació envers la comunitat autònoma i açò no havia passat mai.

Senyores i senyors diputats, les xifres són les que són i ningú no les pot falsejar per adaptar-les al seu discurs polític; quan parlem d'inversions de l'Estat a les Illes Balears parlem d'un increment superior al 80% en dos anys. És suficient? Segurament que no, ja ho veurem; però, d'açò a parlar d'incompliments n'hi ha un bon tros, com ja he dit abans.

Vostè m'ha parlat de convenis i jo també n'hi parlaré, d'alguns; aquesta és la primera vegada en la història que l'administració de l'Estat i la comunitat autònoma signen un conveni en matèria ferroviària, un bon conveni de 443 milions d'euros, que vostè recordava, que ens ajudarà a impulsar i a estendre la xarxa ferroviària a Mallorca; per cert, una modalitat de transport públic que mai no ha estat del gust dels governs conservadors de la comunitat que, com sap tothom, es va especialitzar en el monocultiu de les grans inversions en autopistes i grans carreteres.

Aprofitant l'avinentsa, crec que val la pena recordar la resposta del Govern central, quan el Govern de la comunitat autònoma en el seu dia va plantejar qualche sistema per finançar un Pla d'extensió i millora ferroviària a Mallorca; presidia el Govern central aleshores el Sr. Aznar i el seu ministre de Foment era el Sr. Álvarez Cascos, més conegut per aquestes terres com *el señor de los páramos*. L'anterior Govern del Sr. Antich va trobar una xarxa ferroviària de 30 quilòmetres escassos i la va deixar en 77, a pesar que el Govern central es va negar a cofinançar cap dels projectes que se li van presentar, ni a través de convenis ni a través del REB al qual vostè feina fa una estona menció; ni extensió de línies, ni eliminació de passos a nivell, ni rehabilitació d'estacions, ni compra de material mòbil. Va arribar el seu govern, Sr. Flaquer, i dels projectes que l'anterior govern del Sr. Antich va deixar llests o quasi llests no se'n va impulsar cap: Estudi de mobilitat i traçat del tramvia de la badia de Palma; línia de Sa Pobla a Alcúdia; el projecte bàsic de tren lleuger Plaça d'Espanya-Universitat, etcètera. Vostès, en lloc d'açò ens van deixar un metro, d'escassos 7 quilòmetres.

No en parlaré d'açò, perquè avui no toca, però sí que els vull dir que el que acabarà costant un metro de dubtosa utilitat, hagués pogut servir per resoldre bona part dels problemes actuals del tren a Mallorca. És cert que ens ha costat esforços aconseguir aquest conveni; és cert també que es pot discutir si hauria de ser o no més important, però els vull deixar ben clar que el Govern central, per primera vegada, ha signat un important conveni, el millor conveni que ha tingut mai aquesta comunitat per aquesta matèria, i ara ens toca a nosaltres, al govern de la comunitat, demostrar que el conveni és o no insuficient per fer el que volem fer, i en aquest intent fem feina.

La situació del conveni de carreteres és un poc més complicada, és cert. Tenim un acord marc tancat amb el Ministeri de Foment, per valor de 568 milions d'euros, dels quals se'n deriven els convenis que han firmat o han de firmar els consells insulars; ja l'han signat el Consell de Mallorca i el de Menorca i ara es fan les darreres passes per tal que els puguin signar també els Consells d'Eivissa i de Formentera. S'han hagut d'adaptar els convenis al nou marc institucional, que no és aquest el problema, que vostè apuntava molt bé, perquè també hem hagut de renegociar les actuacions que estaven previstes efectuar amb els nous governs illencs, així com una darrera negociació per tal de fer possible la delegació de gestió en el conjunt de consells insulars. Sembla que tot açò està pràcticament a punt i en els propers dies es duran a terme aquestes signatures, tal com ens ha anunciat el Govern central.

He de reconèixer que fins ara el compliment d'aquest conveni és clarament insatisfactori per al Govern també, és un conveni que pràcticament no s'ha aplicat i fem feina, juntament amb els consells insulars, per corregir aquesta situació. De totes maneres, intentaré explicar perquè ens trobam així. L'anterior Govern de la comunitat autònoma va interposar en el seu dia un recurs contenciós per tal d'obligar el Govern central a pagar 333,6 milions d'euros d'uns convenis que en molts casos van ser modificats unilateralment, unes vegades es van licitar i contractar obres sense respectar les anualitats previstes i en altres sense que els projectes comptessin amb l'obligatòria supervisió tècnica estatal, i tot açò per fer unes carreteres que unes vegades no comptaven ni amb el mínim consens polític necessari, i en unes altres significaven una despesa desmesurada i fins i tot fora de control. El nou Govern de la comunitat autònoma va mantenir els recursos interposats, perquè creïem i continuam creient que el Govern central ha de fer-se càrrec almanco del finançament dels projectes que estan ben executats, i en açò fem feina.

Vull afegir immediatament que el Govern central sempre ha mantingut que els nous convenis substituïen els anteriors que estan en recurs, i aquí no tenim acord; nosaltres volem que s'executin els convenis vigents i també que es resolgui el contenciós sobre els convenis recorreguts i que les finances de la comunitat recuperin totes o part de les inversions fetes de l'anterior govern, algunes d'elles en clara contradicció amb els termes dels convenis anteriors.

Fem feina, per tant, en una doble direcció: per una banda, resoldre el contenciós obrint una negociació amb el Ministeri de Foment, per discutir la participació de l'Estat en els convenis anteriors; i per una altra, per posar en marxa les inversions previstes pel vigent conveni. Esperam poder-ho resoldre el més aviat possible.

M'agradaria tenir temps, però no en tenc, per parlar d'altres convenis, de medi ambient, els convenis de Planícia, de Cabrera, dels convenis signats en política social, de 52 milions, més un altre de 7,3 milions; m'agradaria tenir temps per estendre-me en el que significa el conveni recentment firmat entre l'Estat i els ajuntaments, que aportaran 182 milions d'euros, 30.000 milions de les antigues pessetes, i que es traduiran en més de 5.000 llocs de feina. No tenc temps per parlar de la Platja de Palma, ni del Pla Renove, ni puc parlar d'inversions en ports i aeroports, però estic segur que amb el zel que els caracteritza tindrem ocasió de parlar-ne en altres ocasions.

Però abans d'acabar, he de fer forçosament una breu referència al debat sobre el nou sistema de finançament autonòmic. Ara, tothom accepta que la nostra comunitat autònoma està molt mal finançada, estam 21 punts per sota del finançament mitjà per càpita del conjunt de l'Estat, dades del 2006. No sé com acabaran les negociacions, però d'entrada els vull recordar que aquesta és la primera vegada que el Govern d'Espanya, que un govern d'Espanya, reconeix, de manera explícita la situació de les Illes Balears i es mostra disposat a corregir-les, i aquesta solució és insòlita, mai abans cap president, ni Felipe González, ni José María Aznar havien assumit aquest fet; cap president no havia reconegut que la nostra comunitat autònoma era la pitjor finançada de tot l'Estat, i saben tots vostès que aquest no és un problema nou. I mirin per on es dona la casualitat que l'actual Govern central, presidit pel Sr. Rodríguez Zapatero, i l'autonòmic, president pel Sr. Antich, ho han fet possible.

I senyores i senyors diputats, no llevin mèrits a aquestes declaracions, jo sempre he pensat que per poder a començar a curar un malalt el primer que s'ha de fer és estar d'acord amb la diagnosi i fins ara no ens hi havíem posat, i ara ja coincidim. A partir d'ara negociar bé la xifra que ens pertoca a Balears per si mateixa, i en relació amb el que els toca a la resta de comunitats és el que fem. Veurem com acaba i, per suposat, també n'hauré de fer balanços.

I ho diré ben clar, aquesta diagnosi i la solució a la nostra malaltia només ha estat i serà possible amb l'actual govern, a pesar de totes les dificultats econòmiques que patim i que no faciliten un acord que tots sabem que s'haurà de basar en nous criteris de repartiment de la recaptació. I dir que només serà possible amb el Govern actual perquè ja sabem el que opina l'altre partit que podria governar; fa unes setmanes el Sr. Rajoy va dir que si ho hagués de decidir ell no modificaria el model de finançament de les comunitats autònomes perquè entén que ara no és el moment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi resumint, Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

I quan és el moment? Acab, Sra. Presidenta. I quan és el moment? Miri, Sr. Flaquer, a mi m'agradaria que vostès ho explicassin al seu president, perquè crec que ja és hora que li facin entendre quina és la realitat de les Illes Balears, i de passada li recordin el que ja ens va ocórrer a l'any 2001, quan es va negociar l'anterior acord de finançament.

Perquè puguin millorar les coses, moltes de les coses en aquesta comunitat, Sr. Flaquer, és convenient, és imprescindible, és necessari comptar amb el seu compromís, amb el país, amb el paisatge i amb el (...); necessitam del compromís que vostès expressen aquí, que jo crec que ens va bé a tots, i també del compromís que els seus expressen allà, a Madrid, que crec que ja no ens va tan bé, i que haurien de fer esforços per poder-lo canviar.

Senyores i senyors del Partit Popular, pens que ara no és l'hora de fer balanços, que no té res a veure amb el dret que qualsevol grup té d'exercitar els controls al Govern o de criticar la seva gestió, ara és l'hora d'acabar positivament uns processos de negociació entorn d'una millora del finançament que ens ve de l'Estat, en forma d'inversions directes i de convenis, que ens ha de venir en forma d'un nou model de finançament autonòmic i que hem de completar amb la reforma del règim especial de Balears. Mentrestant, el Govern està raonablement satisfet del que ha aconseguit; ho he dit al principi i ho torn a dir ara: no tan sols no hem retrocedit en cap capítol de finançament que ens vam trobar a l'inici de la legislatura, sinó que hem avançat en tots i en alguns d'aquests de forma substancial.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Per fixar posicions i per un temps de cinc minuts, intervén, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt no hi ha intervenció, pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, intervén el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Saludam en primer lloc aquesta iniciativa del Partit Popular i del Sr. Flaquer, perquè compartim, com ha dit també el conseller, que és positiu debatre la reacció del Govern davant les inversions, o millor dit, al nostre parer, davant la manca d'inversions del Govern de l'Estat a les Illes Balears. Només una precisió de l'entrada al Sr. Flaquer, que l'únic motiu per canviar el Govern de la legislatura del Cola-caó fos els governs que havien d'arribar de l'Estat, com a mínim hi ha un grup en aquesta cambra que no va ser l'únic motiu que va tenir per intentar provocar un govern alternatiu al del Partit Popular, n'hi havia una mala fi, un altre dia, en tot cas, les debatrem, vostè ho ha percebut així, nosaltres creim que en tenim ben abastament d'altres motius.

Però sí que estam d'acord que hi ha una situació que passa de mida i que aquesta cambra ha de trobar la manera de respondre al desafiament amb totes les mesures que calguin, les que siguin, perquè nosaltres sí que creiem que és una situació vergonyosa i un insult als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, que no pot durar per més temps. Estam igual o per l'estil, bastant igual que amb el Sr. Aznar, i només aquesta afirmació ja ens hauria de remoure el ventre. Per això no podem compartir i no compartim el cofoisme que ens ha semblat demostrava el conseller respecte dels incompliments; nosaltres creim que sí que n'hi ha hagut d'incompliments, incompliments greus, però per part del Govern de l'Estat, i que la lletania de convenis, alguns d'aquests importants, i que nosaltres saludam i que realment marquen un punt d'inflexió en les relacions, no podem oblidar que amb la suma de tots aquests, seguim a la cua de les inversions i en moltes ocasions s'han incomplert en aspectes importants. Si en temps de bonança era irritant que tot es volgués resoldre amb tarannà i bones paraules, en un moment de crisi, com la que arrossegam, i amb els milers i milers de desocupats que tenim a les Illes Balears, aquesta situació és insostenible.

Però vostès saben, per al nostre grup, més que parlar del tema de les inversions, que en bona mesura, tal i com està plantejada la interpel·lació, és el tema d'avui, però el tema clau per a nosaltres és el finançament: l'espoli injustificable que vivim des de fa tants d'anys i que mentre no hi hagi un canvi de finançament tota la resta seran pegats. I com vostès saben, el model de finançament, el que hi ha, el que diu el Sr. Rajoy que no vol tocar, és el que va posar el Sr. Aznar i que la Sra. Estaràs va votar en aquell moment com a diputada. Per tant, per donar-li una certa credibilitat al canvi de posició del Partit Popular, nosaltres, la veritat, sempre hem demanat que hi hagués una expressió més clara d'un *mea culpa* d'aquesta situació.

Perquè nosaltres tenim molt clar que recordam que si no arribaven doblers de Madrid era perquè eren uns mal negociadors el govern del pacte de progrés, ens recordam perfectament de la Sra. Castillo, justificant la despesa sanitària com a suficient i que era perquè nosaltres érem, o perquè els governs d'esquerres eren malgastadors, que no n'hi havia abastament, com ens recordam de les excel·lències que es cantaren d'aquell model de finançament que ara es vol perpetuar.

Nosaltres podem convenir que hi ha alguna millora, Sr. Conseller, en alguns punts de les inversions, però en realitat globalment és on érem i l'escàndol no s'ha afrontat de ver. Deia el Sr. Conseller que si discutim, si sabem que hi ha la malaltia hi haurà d'alguna manera l'actuació, nosaltres creim que hem avançat molt en la diagnosi, la transparència de les balances fiscals ja hi ha una certa idea de quina és la magnitud del despropòsit, però la veritat és que pareix que el miram, el malalt, i el tocam poc, el tocam poc i les magnituds que hem vist fins a aquest moment la veritat és que no han canviat suficientment.

Però insistesc que la interpel·lació es basa sobretot en les inversions, que és un tema menor del finançament global, però que realment hem de constatar que aquella panacea que havien de ser la disposició addicional novena i el nou Estatut d'Autonomia de PP, PSOE i Unió Mallorquina, jo constataria que no han resolt els problemes de finançament. I no és per un incompliment de l'Estatut, és perquè l'Estatut no resolía el problema del finançament.

El portaveu del PP ha fet un repàs dels incompliments. El conseller ha fet un repàs dels convenis signats. Jo no tenc temps de repassar-ho. Sí que he de fer un esment, com a mínim, a la ministra de Foment perquè és cert i nosaltres volem saludar una novetat important com és el conveni ferroviari i creim que és una esperança per al transport públic a Mallorca. Ara caldria també a Menorca, a Eivissa i a Formentera. De totes maneres no hi ha dubte que el precedent del conveni de carreteres és la dificultat que tres convenis de carreteres -des de l'any 98- duim deu anys en convenis de carreteres i no arriben els recursos compromesos pel Govern de l'Estat; la veritat és que creen un estat d'inquietud respecte dels convenis que firmam amb el ministeri. Desgraciadament una part de culpa, com deia el conseller, és de la mateixa comunitat: no haver consensuat les intervencions, o l'autèntica bacanal de despesa en la qual es va convertir la gestió del Partit Popular l'anterior legislatura, però això per descomptat no suposa concloure amb la innocència de Madrid. Com també esperam -i vaig acabant- la declaració de servei públic del transport aeri, el descompte de residents extracomunitaris o un tema tan sensible com la cogestió aeroportuària.

El dèficit de la Llei de dependència, que voldríem també saludar les grans inversions que hi ha hagut, l'important compromís de l'Estat quant a inversions, que crec que és un canvi important, però la despesa ordinària d'aplicació de la llei en aquest moment és molt deficitària i aquesta situació sí que no s'ha resolt.

També se n'ha parlat, de l'incompliment la Llei de règim especial de les Illes Balears, però això ens duria un debat sencer, com Platja de Palma, com tants de temes.

Si en tots aquests temes el PP se suma a una reivindicació franca, ens tindrà al costat. Tanmateix costa de creure perquè, com s'ha recordat, els dies, els pocs dies que el Sr. Rajoy té un moment per parlar de finançament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sra. Presidenta. ...quan té un minut per parlar de finançament perquè, clar, ha de poder parlar dels casos de corrupció, dels casos d'espionatge, d'alguna dimissió..., però quan té un minut per parlar de finançament el que ens diu és que mantindrà el sistema del Sr. Aznar. Si amb això el Partit Popular de les Illes Balears no hi està d'acord, si podem canviar el seu discurs i ajuntar esforços, jo crec que serà bo que tot el país vagi junt per redreçar aquesta situació d'injustícia històrica que pateixen les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, vostè a la seva intervenció ha fet referència al fet que entenia que el que estava passant aquí quasi quasi era com un balanç, i estic d'acord amb vostè que en qualsevol cas l'oportunitat en el temps està molt allunyada. Però jo li diré més, també es pot fer una altra..., es pot analitzar d'una altra manera i es pot entendre que el que s'ha fet aquí avui ha estat una anàlisi d'un llistat d'objectius que el passat govern del Partit Popular va anar deixant pel camí incomplets, i això és el que entenem que es pot haver analitzar avui aquí, objectius que no s'aconseguien i que ara estan damunt la taula, que estan en tràmit, alguns amb convenis firmats i pendents de resoldre o d'executar.

Li deia el portaveu del Grup Popular que del que es tracta avui és d'analitzar la relació entre els dos governs, el de l'Estat i de Balears, però jo crec que realment es podria definir aqueixa intervenció com una anàlisi de diversos canvis d'opinió que aquest mateix partit interpel·lant ha anat tenint al llarg d'aquests darrers anys.

Ha començat parlant del finançament, s'ha començant parlant del finançament, però jo abans d'entrar directament al finançament voldria fer referència a un altre objectiu que s'ha aconseguit, i l'ha aconseguit aquest govern, i és una garantia d'inversió importantíssima, i són 2.800 milions en set anys, i vull fer referència a això perquè aquí també hi va haver un canvi d'opinió perquè primer es venia reclamant per part del Partit Popular una xifra molt inferior a aqueixa, i quan es va donar a conèixer per part del Govern que s'havia aconseguit aquest acord, sempre va parèixer llavors, a partir de llavors es va dir que era insuficient quan era molt superior a allò que ells mateixos reclamaven.

Finançació, ja ho ha dit vostè: és important, és important el fet que es reconegui que les Balears estan maltractades en tema de finançament, i aqueixa és la premissa que ha permès que avui tenguí lloc una negociació i que damunt la taula es tinguin en compte diferents consideracions que han de millorar aquest finançament autonòmic, i vostès ho han dit com a govern, també, i ha de quedar clar. Es millorarà, segur, perquè estàvem molt malament, però també han dit que no serveix qualsevol millorar, i per tant s'està lluitant per un correcte nou model de finançament.

També s'ha parlat del règim especial, del REB. Jo els he de dir una cosa, també s'ha anunciat per part del Govern i ho han repetit també diversos portaveus: cada cosa en el seu moment, hi ha un ordre per fer les coses. En aquests moments s'està en negociació pel finançament; després de tenir clar quin és el finançament podrem parlar d'inversions, d'aquests 2.800 milions, podrem parlar del REB i podrem parlar de les millores que aquest REB ha de suposar evidentment a les Illes Balears.

Entrant directament en algunes consideracions respecte d'alguns dels convenis que s'han firmat i que per part del Grup Popular s'han criticat com a gestió d'aquest govern, jo entraria primer en el tema del conveni de carreteres. Vostè ha fet referència a algunes qüestions, jo li record que la base en aquests moments de la crítica respecte d'aquests convenis està simplement en la reclamació, sí o sí, de 333 milions d'euros, fins i tot utilitzant o manipulant, fins i tot diria, alguna sentència judicial intentant dur aqueixa sentència cap a la seva reclamació quan està realment molt allunyada del que el Grup Popular ve demanant. Si parlam d'aquests convenis m'agradaria recordar que es reclamen 333 milions d'euros, però que en realitat en obra real executada del contingut de dos convenis 98-2004 hi ha 269 milions executats. Però hi ha altres xifres que s'han de tenir en compte, també, i és que el cost real d'aqueixes obres executades puja a més de 680 milions d'euros, hi ha un desfasament entre allò que fixava el conveni i el que realment es va executar de més de 380 milions d'euros, i la pregunta que ens queda és una molt clara: on anam?, com hem d'interpretar aquests convenis? Què feim?, com es va fer abans, és a dir, tirar endavant independentment que s'estigui complint o no allò que diuen els convenis?, o ser respectuosos, firmar aquests convenis i buscar la fórmula per arribar a acords amb el Govern de l'Estat que permetin executar aquests convenis amb tota llibertat? Jo crec que queda clar quina és la postura d'aquest govern enfront de la passada.

Inversió ferroviària. 443 milions, insuficients, clarament insuficients. Però jo li diré una cosa: jo record algunes intervencions del passat govern del Partit Popular respecte a això, i record que quan es va presentar el Pla director sectorial de transports es preguntava com es finançaria cadascuna de les propostes que contemplava aquell pla, i quan parlaven de tren deïem: "I el tren, com?", i només hi havia una resposta: "Bé, quan Madrid es digni finançar aquests projectes anirem fent coses". Bé, ara hi ha 443 milions, diuen que són insuficients; són 443 milions més d'euros dels que tenia el passat govern del Partit Popular, jo crec que com a mínim això s'hauria de tenir en compte.

I per anar acabant simplement fer una referència al tema del transport aeri, que també s'ha criticat, que no s'ha fet absolutament res. Jo he de dir una cosa, recordar que la constant de la passada legislatura amb la declaració d'obligació de servei públic entre illes en tema de transport aeri era un increment constant del preu de la tarifa base. Avui en dia això s'ha controlat i ho ha aconseguit aquest govern; s'estan oferint novament tarifes especials, s'estan oferint novament tarifes específiques i molt per baix d'aquest preu bàsic, i això...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, convé que vagi resumint.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, acab, Sra. Presidenta. ...i això crec que és prou important i ho ha aconseguit també aquest govern.

Algunes coses més podríem, si tenguéssim més temps, parlar, però també crec important el fet d'aquests 8.000 milions de què es parlava de subvencions i inversions dels ajuntaments, perquè quan a Madrid el Partit Popular es mostra obertament en contra, resulta que els ajuntaments d'aquestes illes hi estan a favor i tots s'han sumat i han reclamat finançament per a les seves inversions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Flaquer per un temps de cinc minuts.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, jo crec que qualsevol moment és propici i idoni per fer un balanç de quin és el nivell de compliment d'uns determinats compromisos, que és el que hem intentat fer avui aquí. En cas contrari, Sr. Conseller, podríem acabar tancant aquest parlament fins a les properes eleccions i després fer un darrer plenari on analitzàssim si vostès han complert el que varen dir. I nosaltres creim que és el moment, i ho he dit abans, dels fets, de les realitats i deixar ja de banda els compromisos i les paraules.

I jo he vist un esperit, Sr. Conseller i altres grups que li han donat suport, massa conformista, molt poc reivindicatiu en una situació única, en una situació única que no s'havia produït mai, que és la coincidència, almanco durant tota una legislatura, d'un govern socialista a Madrid i un govern socialista a les Illes Balears. Jo no he dit que fos l'únic motiu d'aquest pacte, però sí que era un dels motius que més argumentava l'existència d'aquest pacte de govern, i a dia d'avui, i ho he explicat abans i crec que no se m'ha rebutat, crec que a dia d'avui això no es justifica i no estam aprofitant aquesta oportunitat.

Si parlam de finançació i de finançament m'ha de permetre que li digui que el Sr. Rodríguez Zapatero és un mal metge, perquè si el diagnòstic que estam davant un malalt quasi terminal, com deia el Sr. Alorda, ha tardat cinc anys a fer-lo, és un mal metge, perquè el Sr. Rodríguez Zapatero du des de l'any 2004 governant Espanya, i resulta que s'ha torbat cinc anys a concloure que les Illes Balears estan mal finançades. A posta li dic, Sr. Conseller, que ja no és el moment de les paraules, és el moment dels fets i en els fets ens veurem. Veurem com acaba aquest tema del finançament. Jo som molt escèptic, però el problema no és que ho sigui jo, el problema és que ho són vostès. El Sr. Antich mateix ha manifestat el seu escepticisme i ha manifestat el seu pessimisme en relació a aquesta qüestió, i per tant esperarem un poquet més, però permeti'm que li digui que de moment ja el Sr. Rodríguez Zapatero du cinc anys de retard en aquesta qüestió.

Que no hi ha hagut incompliment, Sr. Conseller, em pareix negar la realitat, i vostè és una persona a la qual jo tenc per una persona seriosa i rigorosa, i em pareix que no vostè no pot negar les realitat, i jo li diré una sèrie d'incompliments. Primer incompliment: conveni de carreteres; per què no es paga el primer conveni de carreteres i els 333 milions que estan gastats i invertits?, això és un incompliment claríssim. Segon incompliment: el Sr. Rodríguez Zapatero va dir en campanya electoral aquí que els aeroports de les Illes Balears estarien sotmesos a un model de cogestió aeroportuària; per què quatre mesos després, el mes d'agost, ja quan governa, fa un decret on exclou els aeroports de les Illes Balears i en canvi hi ha l'aeroport de Barcelona, el de Madrid i un altre, no record quin és l'altre?, per què?; això no és un incompliment d'un compromís?, jo crec que sí. No és un incompliment d'un compromís dir que es desenvoluparà el règim econòmic balear i a dia d'avui vostè no em pot donar ni un sol indicati del seu compliment, quan ja han passat -insistesc- cinc anys des que governa?

No és un incompliment el tema del transport aeri? Jo record perfectament l'estiu de l'any 2005, l'estiu de l'any 2005, estam parlant de fa quatre anys, quan el Sr. Rodríguez Zapatero es va comprometre públicament a Menorca davant el Sr. Matas, president d'aquesta comunitat, i davant la Sra. Barceló, que lament que ara no hi sigui, que era presidenta del Consell de Menorca, a resoldre el problema del transport aeri i a modificar la normativa del transport aeri. Han passat quatre anys; això no és un incompliment, Sr. Conseller?, no ho considera vostè un incompliment? Vostè creu que la situació dels transport aeri en aquestes illes ha millorat durant aquests darrers cinc anys o, al contrari, ha empitjorat? Sigui valent, sigui honest i reconegui les coses.

Vostè es conforma realment amb el tema de la inversió ferroviària?, amb el conveni de 443 milions deixant al marge els gràcies del Sr. Álvarez Cascos i de si el coneixien...? Perfecte, molt bé, hem rigut, molt bé, perfecte, però ara anem als fets i al que realment interessa als ciutadans. Vostè realment es conforma com ha dit aquí fa una estona amb aquest conveni? Idò ja m'explicarà per què enganaren els ciutadans amb el seu programa electoral prometenent 1.500 milions. Expliqui-ho, pugui i expliqui per què han passat de 1.500 a 433. Expliqui per què en el programa electoral vostès deien que s'invertirien aquests 1.500 milions. Com no puc entendre com el Sr. Alorda pugui estar conforme amb aquest conveni ferroviari quan va ser ell el que va defensar en aquesta mateixa tribuna que s'havia d'invertir el 2% del Pla nacional d'infraestructures que serien 2.069 milions d'euros, és a dir, no hem arribat ni a un 20% del que el Sr. Alorda defensava aquí, en aquesta tribuna, ara fa tres o quatre anys. I vostè ve aquí i es conforma, i el Sr. Alorda s'hi aplana.

Jo, francament, creuen vostès que ens en podem anar satisfets d'aquesta interpel·lació? Creuen vostès que és normal que després -insistesc- de quasi dos anys a la Platja de Palma l'únic significatiu que puguem dir que s'hagi fet amb aquesta coincidència del Sr. Mesquida i del Sr. Antich és que s'ha creat un nou càrrec públic, que és la Sra. Nájera? Això és l'únic que podem dir avui. Si vostè puja aquí dalt a fer un balanç de la Platja de Palma l'únic que podrà explicar és que hem creat un nou càrrec públic; inversió, zero.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Flaquer, ha d'anar acabant.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Inversió, zero, ni una pesseta, ni un euro.

I vostè realment tornarà a pujar aquí, Sr. Moragues, de veres, amb un esperit conformista, dient que està satisfet i content del que el Sr. Rodríguez Zapatero està fent per aquestes illes? No em torni a explicar que ha diagnosticat el mal; ja li dic, cinc anys tard, cinc anys tard. Comenci'ns a explicar quina és la medicina, si és que la sap, perquè crec que en aquests moments ni vostès tenen la seguretat que el Sr. Rodríguez Zapatero vulgui posar aquesta medicina al malalt.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Moragues per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Flaquer, perquè quedi clar, jo venc aquí i cont unes coses, però jo no em conform, en absolut; jo sé que efectivament que, a aquesta comunitat, li falten moltes coses. Nosaltres, el conjunt de les forces polítiques, hem marcat un sostre en aquesta comunitat del qual encara estam molt lluny. Jo la pregunta que li faig és al revés: vostès pensen que en 19 mesos, 25 anys, 25 anys de retards en la negociació amb l'Estat, es poden resoldre? Jo el que he vingut aquí a dir, Sr. Flaquer, davant la seva visió pessimista jo he posat una visió optimista; jo el que he vingut aquí és que en 19 mesos no tan sols no hem retrocedit en cap aspecte sinó que hem millorat en molts, en tots, i en alguns d'una manera considerable, i açò és incontestable.

Que vostè pensa des de l'oposició..., miri, jo he estat a l'oposició molts d'anys i efectivament he fet aquests discursos moltes vegades, perquè és el seu paper. Vostè està fent el paper d'esperonar l'acció del Govern i posar damunt la taula les qüestions que encara no s'han resolt, i jo les hi accept, però jo no em conform amb açò, jo quan venc aquí..., crec que vostè ha pujat i ha explicat la part buida de la botella i jo venc aquí i explico la part plena, i a més explico quin tros d'aquesta part plena ha estat possible gràcies a l'acció del Govern en 19 mesos. Vostè diu "açò és insuficient"; perfecte, jo ho respect. Nosaltres, jo li dic una altra cosa: els compromisos de l'Estat són compromisos de la legislatura; estem a 19 mesos de l'inici de la legislatura, per tant estam quasi a 30 mesos de finalització de la legislatura. En algunes coses hem fet avanços substancials i açò és així, i jo no vinc aquí amb cap ànim conformista sinó que venc al revés, amb el mateix ànim de reclamar a l'Estat el que faci falta, el que sigui en justícia el que necessita aquesta comunitat autònoma i amb una posició d'optimisme perquè a pesar de totes les dificultats que estam vivint, i en vivim moltes, aquesta comunitat autònoma avança i açò per jo és així, i crec

que a més és responsabilitat dels grups polítics donar un missatge de confiança perquè és possible sortir d'aquesta situació i sortir-ne amb visions optimistes. Vostè, naturalment condicionat per la seva posició d'oposició, ha de veure allò que és lleig, allò que és buit, i jo ho accept. Jo hi he estat molts d'anys a l'oposició a molts de llocs i efectivament, aquest és el discurs, però bé, per açò són a l'oposició i no al govern. Nosaltres, que tenim un sentit més pragmàtic de les coses hem de fer avinent quins són els avanços que hem fet.

Miri, efectivament jo crec que el sistema de finançament és una de les grans assignatures pendents que tenim en aquest moment. Vull recordar i també ho ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, que aquest govern ha planificat la seva acció en matèria econòmica en relació amb l'Estat en tres grans estadis. Un, inversions de l'Estat, aconseguir, des del meu punt de vista i permeti'm que sigui poc humil, amb nota, sé que a vostè no li agradarà el que acab de dir, però amb nota, 2.800 milions. Les primeres estimacions que feia el Grup Parlamentari Popular, ni d'enfora deien aquestes xifres. Per tant, hem resolt la primera qüestió amb nota.

La segona qüestió que en aquests moments debatem és què passarà amb el nou sistema de finançament. Evidentment, sabem que hi ha dificultats i nosaltres som conscients de les dificultats, però són dificultats que vénen donades per moltes qüestions. Una que no és petita és perquè el principal grup de l'oposició del país, d'Espanya, diu que no és el moment de modificar el sistema de finançament. I açò afecta les decisions del Govern de l'Estat, que a més té present, com tothom, que hi ha una greu situació de dificultats econòmiques. Clar, si el principal partit de l'oposició en lloc d'esperonar l'Estat perquè faci més coses per resoldre el tema del finançament de les comunitats autònomes diu que millor que no es toqui, sempre hi ha algú dins el Govern que pensa que efectivament seria millor fer-ho un poc més tard, quan haguem resolt les dificultats. Per tant, vostès haurien d'ajudar a fer una reflexió i llevar dificultats que segurament algú posarà des del Govern central, perquè les expectatives de finançament de totes les comunitats autònomes avancin i no quedin així.

Però els vull dir una altra cosa, vostès no se'n recorden, però el sistema de finançament d'aquesta comunitat autònoma és el que és perquè vostès quan governaven varen fer un sistema de finançament del qual no se'n va poder sostreure el Sr. Zapatero. El Sr. Zapatero, per suposat que fa molt de temps que sap que açò està mal fixat. Però el model de finançament distint vostè sap com es produeix i es produeix en aquests moments mitjançant un debat que afecta totes les comunitats autònomes i és molt complicat, no els ho he d'explicar, vostès segur ho saben millor que jo. En aquest procés hi som i en les millors situacions possibles. No és cert que estiguem igual o molt igual com deia el portaveu del Grup Parlamentari del BLOC, jo no hi estic d'acord, perquè aquest no és un debat semàntic o un debat literari, sinó un exercici numèric. Facin números i vegin si estam en millor situació o en pitjor situació. L'actual sistema de finançament és el que és, però ara tenim moltíssim més coneixement, és molt més transparent perquè una cosa que sembla que no té més importància i que són les balances fiscals, per primera vegada en la història de la democràcia d'aquest país són damunt la taula, i açò no ho va fer el Sr. Aznar, ho ha fet el govern actual. Açò permet que estiguem en millor situació per debatre amb l'Estat, perquè ells han posat damunt la taula quin

és ha de ser el nou sistema de finançament. Hem hagut d'esperar 30 anys per tenir les balances.

Açò serveix per a alguna cosa? Serveix per tenir més arguments per negociar un bon sistema de finançament, i en açò estam. Però açò no significa -i acab Sra. Presidenta- que nosaltres estiguem conformes. No estam conformes, ni som escèptics, som optimistes, però estam preocupats perquè a més som realistes i evidentment aquí necessitam que el conjunt de les forces polítiques, podem discutir totes les coses, jo crec que efectivament el paper d'interpel·lació al Govern té un fons amb el qual jo estic d'acord, crec que efectivament vostès ho fan bé. Però crec que hauríem de superar aquest moment i intentar crear una consciència comuna de totes les forces polítiques davant de les negociacions de finançament amb l'Estat. Jo crec que açò és possible, crec que vostès estan en aquesta disposició, ho hem dit moltes vegades i vostè ho acaba de repetir, crec, Sr. Flaquer. Per tant, jo em qued amb aquestes paraules i esper que les posicions que defensí el Govern, amb tots els contenciosos financers i econòmics que tenim pendents amb l'Estat, comptin amb el seu suport i la feina de convenciment que hauran de fer vostès d'una manera destacada per convèncer els seus companys a Madrid.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

III. Moció RGE núm. 11808/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a competències de les Illes Balears en matèria de ports, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9592/08.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Moció RGE núm. 11808/08 presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a competències de les Illes Balears en matèria de ports, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9592/08.

Per defensar aquesta moció, per un temps de deu minuts, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, membres del Govern i també convidats en aquesta sessió, molt interessats ben segur amb el que passa a les instal·lacions portuàries de les nostres illes. Gràcies per la seva assistència i per la feina que fan en favor dels ciutadans, de les empreses, dels clubs, de les marines i d'assessoria d'aquesta comunitat. Entre el mig bòtil ple i el mig bòtil buit del finançament de la comunitat autònoma, jo crec que no és dolent veure i analitzar quina és la situació que tindrà aquesta comunitat en matèria d'infraestructures portuàries.

Per centrar la qüestió, em permetré llegir part d'un document de la comissió de la Unió Europea que tracta dels factors que determinen la convergència real. Infraestructures de transport, -ni tan sols ho faré literal-, redueixen les desigualtats regionals, milloren la competitivitat, milloren la infraestructura reduint el temps, el cost, augmenten la productivitat, amplien les fronteres dels mercats de treball, però tenen un problema, -ara sí textualment- *“el coste de la inversión en infraestructura básica sigue siendo demasiado alto para que pueda financiarlo el sector privado”*. Des d'aquesta perspectiva de disponibilitat, finançament i autonomia de les Illes Balears, el nostre grup va presentar dia 2 de desembre en aquest ple la interpel·lació, ens va satisfer escoltar el conseller portaveu en aquell acte de Medi Ambient, declarar clarament que aquesta comunitat havia d'ampliar les seves competències en les instal·lacions pesqueres i nàutiques esportives i, a més, en els ports de La Savina, Eivissa, Maó i Alcúdia, que òbviament no trobam cap raó ni tècnica, ni econòmica, ni social perquè siguin declarats d'interès general. També em va congratular escoltar el posicionament dels distints grups que en general, alguns d'ells es va mostrar més a favor i algun altre, com a mínim, no s'hi va mostrar en contra.

Des d'aquesta situació, hem presentat, incoherentment amb la resposta que va donar el Govern a la interpel·lació, una moció que el que preveu és efectivament que per als espais d'usos nàutics, esportius i pesquers que encara no han estat transferits, inclosos els que estan dins zones de servei dels ports de l'Estat, Maó, Eivissa, La Savina i Alcúdia, s'iniciï la negociació després de passar per la comissió del Parlament la proposta del Govern per ser transferits i, per tant, assumits. I quines són les raons principals..., raons n'hi ha moltes i no tendriem temps d'explicar-les totes, quina és l'oportunitat de fer aquesta petició? L'oportunitat pel que fa a les instal·lacions nauticoesportives es deriven de les decisions..., i jo com som un funcionari en excedència de Ports de l'Estat des de l'any 87 i allà on vaig començar a fer feina l'any 69, no és un actuació política en contra de Ports de l'Estat, és en defensa de l'autonomia i de la millor gestió de les instal·lacions portuàries. Per tant, a favor dels ciutadans d'aquestes illes. Havia de fer aquest aclariment d'aquesta circumstància personal que he dit.

Idò la decisió tant al port d'Eivissa com a Maó de l'atorgament de concessions, que al nostre mode de veure s'han basat únicament en l'interès recaptador, ens ha fet recapacitar i veure que aquesta situació posava en perill moltes de les instal·lacions de serveis i moltes de les empreses que en aquest moment viuen gràcies a ella pel que fan en favor del turisme nàutic, en favor de l'afició dels ciutadans i en favor de l'esport nàutic i marítim que tantes satisfaccions i bon nom dona a les

nostres illes. Per tant, aquesta oportunitat ve en primer lloc derivada d'aquesta situació. Nosaltres creim que Ports de les Illes Balears ha de ser i és així, perquè la llei aprovada en aquest parlament ho defensa, un instrument d'eficàcia quant a l'ús i l'ocupació del domini públic maritimoterrestre. Un instrument que ha de ser el que permeti fer atractives aquestes illes com a destinació turística en matèria nàutica i esportiva. Aquestes instal·lacions han de ser assequibles per als interessats i usuaris i han d'arribar a cobrir les necessitats dels professionals i els aficionats residents. Vull fer una referència tant a les marines com als clubs nàutics o marítims d'aquestes illes per la bona feina que fan i la situació dins el marc, aquells que estan dins la nostra competència, d'aquesta llei de Ports de les Illes Balears. Sobretot vull ressaltar allò que els clubs nàutics suposen per a molts de joves i per a molts de majors per poder gaudir en aquestes illes dels esports de tota la vida i que jo crec que una política com la derivada de la legislació estatal posa en greu risc aquí.

L'altra qüestió d'oportunitat és el fet que arran de la decisió del dictamen motivat de la Comissió de la Unió Europea, del mes d'abril de l'any passat, en relació amb les bonificacions que conté la Llei 48/2003, de 26 de novembre, aquesta comunitat es quedarà si el projecte que urgentment ha posat en marxa Ports de l'Estat arriba a veure la llum amb els terminis que està projectat, acabarà amb les modificacions damunt els vaixells, el passatge i les mercaderies del trànsit que serveix entre illes i d'aquestes amb el continent, del transbord, o les illes amb la península o ports d'altres comunitats o ports de la Unió Europea. Estam parlant del 80% de la tarifa de bonificació, del 70%, no ho detallaré perquè no és el temps ni el més rellevant. Allò que és rellevant és el canvi de model. Arran de la modificació de la Llei 48/2003, l'Estat preveu que les autoritats portuàries de cada unitat portuària s'ha d'entendre com a unitat de negoci i allò que era la internalització de les inversions damunt tot el sistema portuari d'Espanya, ara el remet a cada una de les unitats portuàries. Açò vol dir que l'amortització d'inversions, l'explotació, la conservació, l'administració, les càrregues fiscals si n'hi ha, interessos per tant, o la depreciació de béns, més un rendiment raonable, ho diu així, de les inversions fetes, han de ser coberts pels ingressos que tenguin per a la gestió i l'explotació de Ports de l'Estat. Calculin que tot allò que arriba de mercaderies a les Illes Balears, més tot el que surt, pràcticament passa per Ports de l'Estat: Palma, Eivissa, Maó i Alcúdia. I calculin també la repercussió que açò pot significar sobre l'economia familiar, sobre l'economia de les empreses. Em poden dir que no ho poden calcular, nosaltres tampoc. L'avantprojecte de l'Estat no va acompanyat de cap memòria ni de cap estudi d'aquests impactes, impactes que naturalment seran sobre els canons, sobre les tarifes d'ocupació, per tant, sobre les concessions i les tarifes que han de sufragar les empreses que fan feina en aquestes illes en instal·lacions nàutiques i serveis nàutics.

Supòs que es demanaran igual com ho faig jo, és just -i ve bé açò després d'allò que ha dit el conseller de Presidència sobre el bòtil mig ple i el bòtil mig buit-, és just que els nostres impostos siguin útils i bons per pagar sistemes ferroviaris AVE, metros, o el que sigui en el continent, a la península, siguin bons per pagar sistemes de carreteres, infraestructures de carreteres, fins i tot aeroports, i no siguin bons els impostos de la resta d'espanyols que no resideixen aquí per pagar les nostres infraestructures? Açò és just? A quina part del bòtil està aquesta

injustícia, a la part mig plena o a la part mig buida? Per tant, l'oportunitat es converteix en necessitat. Si políticament i urgentment a més no prenem decisions sobre allò que açò pot significar de deteriorament de la competitivitat, de la millora i en definitiva el que suposa de gravamen damunt la nostra economia, ens equivocarem de ple.

A aquesta moció s'hi han presentat dues esmenes, una que fa referència al termini. Aquesta moció la vàrem presentar el mes de desembre, pensant que hi cabria i es debatria en aquell moment i per tant, donàvem un termini fins a 28 de febrer, tenint en compte l'espai de vacances de Nadal i Cap d'Any i havíem calculat açò, dos mesos, dos mesos i mig. Per tant, trobam raonable, a causa del retard del debat, que l'esmena presentada per Unió Mallorquina-Grup Mixt estigui com a data final el proper 15 d'abril, però naturalment confiam i ens oferim a col·laborar perquè la puguem tenir abans en aquest parlament i tramitar-la a la Comissió d'Ordenació del Territori, fins i tot creant una ponència per poder escoltar els sectors afectats. Estic convençut que és urgent.

També el Grup Socialista ha presentat una esmena de substitució. Pretenen substituir el contingut bastant detallat de com i què s'ha de fer sobre aquesta matèria, per una de seva que diu: "per tal d'iniciar negociacions per a la cessió de competències en matèria de ports d'aquelles instal·lacions que a dia d'avui no són competència de la comunitat autònoma". Quan he llegit açò -ho he llegit avui, ho reconec-, he anat tot d'una a l'article 2 de la Llei 27/92, al punt cinquè, i parla de ports marítims que poden ser considerats d'interès general, en atenció a la rellevància de la seva funció del conjunt del sistema portuari espanyol. Jo el que defens és que la rellevància dels ports que nosaltres volem cap aquí és important per a la comunitat autònoma i no per al sistema portuari espanyol. Però al punt sisè -veig que ho cerca el Sr. Boned-, diu que: "*son instalaciones portuarias las obras civiles, infraestructuras, edificaciones, así como las instalaciones mecánicas y redes técnicas de servicios (...) ubicados en el ámbito territorial del puerto*". Es refereixen a això quan vostès demanen substituir allò que nosaltres demanam per açò?

Contestaré naturalment si acceptam o no l'esmena del Grup Socialista, més bé jo crec que no, però la cortesia parlamentària obliga a escoltar les explicacions del portaveu socialista abans de segurament haver-la de rebutjar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. També vull començar amb una cordial salutació als representants del sector que ens acompanyen. En aquest punt de l'ordre del dia se'ns planteja una moció sobre competències de les Illes Balears en matèria de ports. Tradicionalment el mallorquinisme polític, el nacionalisme, Unió Mallorquina ha reivindicat per a les Balears la competència en matèria d'aeroports i de ports. Des d'aquest punt de vista el primer que crec que hem de fer és felicitar-nos que aquesta reivindicació ara i aquí sigui assumida per partits i col·lectius que fins ara no havien tengut una posició, si se'm permet l'expressió, prou autonomista sobre aquest tema.

Unió Mallorquina considera que el Parlament de les Illes Balears, com a cambra de presentació de la nostra societat, ha de tirar endavant una declaració, una moció, una iniciativa que marqui una posició clara i diàfana sobre aquesta matèria, perquè consideram que la reivindicació de les competències a les Illes Balears en matèria de ports és una qüestió de justícia i una qüestió estratègica. És una qüestió de justícia perquè les Illes Balears, Estatut en mà, tenen la competència exclusiva en matèria de turisme i en matèria de ports esportius. Des d'aquest punt de vista, és evident que no s'entén i que no té cap lògica que l'Estat continuï gestionant 8.000 amarraments; no s'entén i no té cap lògica que l'Estat gestioni una part d'un segment tan important, com és el turisme nàutic, que l'any 2007 va representar devers 15.000 turistes i uns ingressos aproximats de 400 milions d'euros.

De fet, cal denunciar que al dia d'avui aquestes instal·lacions nàutiques viuen una situació de regulació peculiar, ja que no se'ls aplica la legislació autonòmica sobre ports esportius, perquè són competència de l'Estat, i resulta que no té normativa l'Estat perquè teòricament aquesta és una competència exclusiva de les comunitats autònomes. La situació no pot ser més paradoxal, aquí hi ha una duplictat administrativa molt mal resolta i que es manté, diguem-ho així, per un centralisme que, evidentment, no podem compartir.

I és una qüestió estratègica perquè aquesta és una qüestió íntimament lligada a la insularitat. Ja ho va dir el conseller de Medi Ambient en el debat de la interpel·lació: la insularitat és un fet fonamental de la configuració de la nostra comunitat autònoma, que fa que els ports tinguin un paper molt important i un paper diferent de la resta de comunitats autònomes. És evident que els nostres ports no representen el mateix per a nosaltres que puguin representar els ports per a una regió peninsular, on hi ha alternatives de transport, sobretot de mercaderies. La majoria de ports, actualment, de l'Estat, Maó, Eivissa, Sa Savina i Alcúdia no han de ser de l'Estat, ja que només serveixen a una comunitat autònoma que, evidentment, és la nostra. El que no pot ser és que aquestes infraestructures tan fonamentals per a les Illes Balears i la seva competitivitat siguin gestionades exclusivament per criteris econòmics, sigui per l'autofinançament, sigui per compensar els dèficits d'infraestructures similars a la península.

Entenem que és cabdal per als nostres interessos disposar de la capacitat de fixar les tarifes i els cànonns que es paguen en els ports esmentats. I en la mesura que sigui possible, ésser determinants en aquesta qüestió en el Port de Palma. Si tenim capacitat de decisió la insularitat, l'ampliació dels serveis, el coneixement de la realitat i de les pròpies necessitats seran elements que primaran sobre la pura i simple recaptació.

Unió Mallorca ha presentat una esmena molt simple en relació amb la data en què el Govern ha d'elaborar una proposta per negociar la transferència, per la senzilla raó que la data de la moció, com bé ha dit el portaveu del Grup Parlamentari Popular, estava establerta pensant que la moció s'aprovaria a finals de desembre, quan de fet s'aprovarà, si tot va bé, a principis de febrer. Per tant, és evident que s'ha de donar un termini raonable al Govern per elaborar la seva proposta, a la qual fa referència la moció.

Voldria acabar la meua intervenció, en nom d'Unió Mallorca, i constatar de nou la nostra satisfacció que amb l'aprovació d'aquesta moció es doni una empenta important a una tasca que des de la Conselleria de Medi Ambient del Govern es venia realitzant, i que consideram que era fonamental que rebés un suport explícit i clar per part del nostre Parlament; és des d'aquest suport que acumulem la força necessària per assolir l'objectiu que ens plantejam.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Huguet, li he de dir que, escoltada atentament la seva intervenció avui en defensa d'aquesta moció, crec que d'alguna manera bona part de la seva intervenció s'ha desviat d'alguna manera del fonament real de la proposta que aquí es defensa i que vostè va exposar a la seva intervenció a la interpel·lació. Vostè deia, s'ha preguntat que quines raons justifiquen aquesta proposta, i llavors ha fet vostè una exposició d'allò que creia que realment justificava la defensa d'aquesta proposta; jo li diré una cosa, les raons reals que justifiquen una proposta d'aquest tipus no són més que el fet que qualsevol comunitat autònoma té dret a veure millorat el seu sostre competencial, punt. A partir d'aquí podem entrar en un debat de com ho feim, per què, quan i on, però la base i el que realment justifica aquesta proposta, independentment de tot el que vostè deia de directives comunitàries, de si tarifes, de finançament, d'aportacions, la base és què volem. I quin dret tenim com a comunitat autònoma, a millorar el nostre sostre competencial? Sí, evidentment. Després, tot això cadascú ho pot vestir o ho pot disfressar com cregui més oportú, però que entenem que aquest és el punt clau.

Li vull fer, abans d'entrar en la defensa de l'esmena i la seva proposta concreta, una puntualització: crec, m'ha paregut entendre a la seva intervenció que quan feia referència als clubs nàutics, també com a argument, parlava dels de Maó i dels d'Eivissa, donant a entendre que a tots dos s'havia produït una situació que era reprovable; recordar-li simplement que als d'Eivissa, com a mínim, si ho he entès, si és així el que vostè ha dit des d'Eivissa, acabarà en el 2010 la concessió, llavors, efectivament s'haurà de parlar i a l'hora cercar-li una solució adient.

Crec també, li vull recordar que qualche altra equivocació també hi ha hagut, record que a la seva interpel·lació va fer referència als ports de Sant Antoni a Eivissa, i per exemple el de Cala Gamba a Mallorca, és al *Diari de Sessions*, com a ports de competència estatal, quan no ho són, entre d'altres; però bé, són simples anècdotes.

Miri, abans de tot li vull deixar molt clar que l'opinió i la proposta del Grup Parlamentari Socialista és que s'ha d'estar a favor de millorar les competències i per tant reclamar competències en ports hi estam d'acord, cap problema. Ara bé, també li vull deixar ben clar, pel mateix motiu, que la nostra esmena no és en cap cas una proposta per obstaculitzar sinó més aviat tot el contrari, que el que pretén és aportar, fer qualche aportació constructiva a la possibilitat d'arribar a aquesta situació d'una negociació Govern balear-Govern de l'Estat en matèria de competències portuàries.

I li vull recordar un fet i és el que vostè, a la proposta que va fer com a portaveu del seu grup a la interpel·lació, realment està molt allunyada del contingut posterior de la moció, i vostè ho sap, però també tendrem oportunitat de veure-ho. Li dic això perquè en aquell moment, pràcticament la totalitat de portaveus que intervingueren li varen expressar obertament que estaven a favor d'aquesta proposta que vostè feia, que llavors, li dic, ha canviat. I perquè no quedin dubtes, li puc llegir fins i tot quin és el contingut textual de la seva proposta, diu: "Estaria bé elaborar un informe i consensuar-lo, si s'ha d'intentar obrir una mesa de negociació això està bé que surti d'un informe d'una comissió com la d'Ordenació Territorial d'aquesta Parlament, on hi cap la presència del Govern i la presència també dels sectors afectats, dels representants i de les veus dels sectors afectats perquè surti una postura consensuada des d'aquesta comunitat autònoma", això és el que vostè va proposar a la interpel·lació i és al *Diari de Sessions*.

Clar, quan llegim la proposta de moció que arriba i veim que realment parla de negociar traspàs de competències, però que no té res a veure amb això, clar, ens sorgeix qualche dubte sobre si realment la voluntat que es té és de millorar aquest sostre competencial o si darrera hi ha qualche altra segona intenció. En qualsevol cas, record que vaig avisar o vaig comunicar en el seu moment als grups, als socis de govern, que tenia la intenció d'intentar redactar una proposta que es pogués consensuar. També li vaig dir a vostè a qualche altra conversa que hem tengut aquests darrers dies vostè i jo, i vaig fer una proposta que s'ajustava exactament a allò que vostè havia llançat com a proposta a la seva interpel·lació, a fi que es pogués arribar a un consens absolut. Clar, record que el que em va dir vostè va ser que el que jo li demanava no s'ajustava exactament al que vostè havia trobat com a justificació, que era l'antic Reglament, a

partir d'aquí jo mateix li vaig proposar un canvi en la redacció d'aquesta esmena.

I jo voldria ressaltar el per què d'aquesta esmena, que repetesc, només pretén ser constructiva. Sr. Diputat, aquí el que es reclama no és qualsevol cosa, aquí el que es reclama no és la simple execució d'un projecte, d'una conselleria que hagi de tenir finançament de l'Estat, el que aquí reclamam és el traspàs d'unes competències del Govern de l'Estat al Govern balear, cosa prou important, sobretot si tenim en compte que llegint, entre d'altres, l'Estatut, s'haurà de modificar per poder atendre aquesta petició i que això pogués arribar a bon port, mai tan ben dit. I crec que la importància d'aquest fet és rellevant a l'hora de presentar l'esmena. Vostè, a la seva exposició de moció, comença des del nostre punt de vista bé, perquè parla de negociar aquest traspàs de competències, però llavors fa el que entenem que és de qualche manera encotillar la proposta, i és que comença a fer determinacions com el dia 28 de febrer, que llavors està corregit a proposta d'Unió Mallorquina, que és el 15 d'abril; però no només això, sinó que parla de coses concretes respecte dels ports, vincula la justificació de la reclamació d'aquest traspàs de competències en funció d'un criteri, que a més el fixa vostè a la moció, per tant supòs que li demana al Govern que també figuri a la proposta que faci arribar a aquest Parlament, perquè la importància que té el trànsit entre aquests ports és de caire insular més que d'àmbit estatal, cosa dubtable o dubtosa, en qualsevol cas, perquè en qualche cas no hi ha dubte, com és Formentera, el port de la Savina, però en molts altres s'hauria de fer un estudi complet i es veuria que realment la major part del trànsit a Eivissa o a Maó és amb Barcelona, Dènia, València, més que amb Palma, possiblement.

Per tant, crec que aquest fet l'hem de tenir clarament en compte a l'hora d'establir el que volem i per això li demanàvem que votàs i que acceptàs l'esmena, perquè enteníem que recollia aquest punt d'importància que s'ha de donar i que crec que no hem de marcar pautes concretes a seguir per part del Govern; reclamem al Govern que faci la feina que ha de fer amb la reclamació de competència, però no l'encotillem abans d'hora, ja arribarà l'hora de fer propostes, perquè, a més, ho demanam, quan diem que arribi aquí és perquè tots els grups polítics han de fer les seves aportacions, no només els grups polítics, entenem que tots els sectors afectats per la gestió portuària també han de dir la seva i han de fer les seves aportacions, però també pot ser un lloc idoni on es podria haver fet és en el sí de la comissió i llavors traslladar aquesta proposta al Govern perquè elaboràs el convenient informe per iniciar aquestes converses.

Crec que tenint tot això clar, queda clar que si vostè es digna votar a favor de l'esmena es veurà realment que sí pretén i cerca un consens, que no se cerca cap protagonisme ni cap titular fàcil. I també no vull deixar de dir un fet, li vull recordar que vostè coneix molt bé per què i com es dona aquesta fase de negociació, vostè ho sap perquè no fa gaire vostè va ser director general de Ports i ja va intentar qualche cosa similar, simplement que llavors a Madrid governava el seu partit i directament li varen dir que ni ho intentàs, i llavors aquí es va quedar a la paperera la seva proposta. Ara a Madrid governen altres i per això podem tornar-ho a intentar, i ha de quedar clar que si a qualche moment la proposta en aquest sentit ha tengut com a objectiu crear una certa discrepància pública entre els socis de govern respecte d'aquest tema, li he de dir que si a

qualque moment ho ha pensat aquí fracassarà, perquè no hi ha discrepància, estam tots d'acord que hem de demanar més competències. L'únic que hi ha és una valoració de com hem de fer front a aquesta proposta i de com hem d'arribar al moment de la negociació, res més, tot això negociable, tot això valorable, tot això consensuable, i d'aquí, per això, li demanam que tengui en compte la nostra esmena; repetesc que és constructiva, que, evidentment, si vostè diu que no l'accepten, nosaltres, el nostre grup, per responsabilitat política i perquè quedi clar que no tenim el més mínim ànim de bloquejar absolutament res, la votarem a favor, a pesar que en algunes qüestions concretes no estam d'acord de com es proposa que s'ha de fer aquesta reclamació.

Però que quedi clar que la voluntat nostra seria que acceptàs la nostra esmena i que, evidentment, com a conseqüència, Unió Mallorquina també retiràs la seva. Si no és així, mala sort.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Grups que no hagin intervengut i que vulguin la paraula? Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. El Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds manté una posició constant en aquesta cambrà de defensa de l'autogovern, per tant tot allò que signifiqui aprofundir en aquest autogovern, tot allò que signifiqui assumir noves competències serà vist positivament per aquest diputat, sobretot en matèries que són estratègiques, en matèries en què una gestió amb perspectiva de país és molt més positiva que una gestió feta des de Madrid, des de la llunyania i des del desconeixement parcial de la nostra realitat i de les nostres necessitats.

El cas de les competències en matèria de ports nosaltres entenem que és una d'aquestes qüestions que són estratègiques, una d'aquestes qüestions en les quals l'òptica de país i la perspectiva de país resulta indispensable, per tant la reclamació d'assumir noves competències en qüestió de ports ens sembla assumible totalment, positiva i defensable.

Sobre la importància dels ports en el territori insular no fa falta que m'hi estengui, perquè els portaveus anteriors ja ho han fet. Només reiterar que són un mitjà essencial de transport en un territori insular, que són gairebé l'únic mitjà pel qual arriben les mercaderies; que tenen una rellevància decisiva de cara al turisme, que és la nostra principal indústria i que, a més, la competència de ports va estretament lligada a altres competències que són nostres, com són la d'ordenació del territori, la pròpia competència de turisme, per tant és plenament coherent que reclamem aquestes competències com a nostres.

Què es demana en aquesta moció que avui ens presenta el Partit Popular, subsegüent a la interpel·lació que varem discutir en aquesta cambra abans de Nadal? Ens demanen en un primer punt, en el punt a).1, que s'assumeixin les competències de tots aquells espais destinats a usos recreatius, a usos esportius i a usos pesquers, i quan vol dir totes vol dir aquelles que ja ho són i aquelles que ara mateix no són competència nostra perquè estan situades dins l'àmbit dels ports d'interès general o que mantenen encara la classificació d'interès general.

Efectivament, la situació actual és curiosa perquè hi ha ports esportius que són de competència autonòmica, que són de Ports de les Illes Balears, i n'hi ha uns altres que depenen de Foment; aquesta és una disfunció, perquè són instal·lacions semblants, de característiques semblants i que compleixen funcions semblants i que aquesta disparitat de qui és el responsable final crea problemes, crea problemes com el diferent tractament d'unes instal·lacions i altres pel que fa a matèries com concessions, com taxes, etcètera; instal·lacions que, en definitiva, tenen el mateix objecte i la mateixa naturalesa però que reben un tractament diferent perquè unes depenen de la comunitat autònoma i d'altres de Foment.

Després, aquesta situació crea el problema que Foment, que el Ministeri de Foment nosaltres pensam que està acostumat o la seva manera d'actuar, està acostumat a gestionar espais, ports en què l'ús recreatiu o l'ús esportiu és secundari o és poc rellevant, mentre que zones com Palma, com Maó, com Eivissa l'ús recreatiu, i aquí ja s'han donat xifres dels amarraments esportius que depenen de Madrid, en aquests ports efectivament la importància de l'ús recreatiu i de l'ús esportiu és molt important.

I finalment, no em puc estar d'assenyalar que aquesta situació en què alguns ports esportius depenen de Foment ha donat a situacions de poca transferència, a procediments recents sobre els quals hi ha molts dubtes i hi ha moltes ombres de dubte sobre la transparència i l'adequació de les actuacions que hi ha hagut. Per tant, nosaltres reclamam aquesta unitat de gestió en tot allò que és recreatiu, en tot allò que és esportiu, creim que és important per al turisme nàutic i que és important per a tot aquest sector.

El punt a).2 de la moció que ens presenta el Partit Popular reclama que els ports de Maó, de La Savina, d'Eivissa i d'Alcúdia siguin desclassificats com a d'interès general i que, en virtut d'aquesta desclassificació, puguin ser transferits i puguin ser competència autonòmica

Pensam que és una reclamació òbvia, ja s'ha dit. Crec que aquests quatre ports -Maó, La Savina, Eivissa i Alcúdia- són molt més rellevants per al sistema portuari de les Illes Balears que per al sistema estatal i és veritat que el trànsit que hi té lloc de mercaderies i de passatgers en part és intern del sistema portuari de les Illes Balears i en part és amb la península. Això és veritat, però també nosaltres defensam que aquest trànsit, tant el de mercaderies com el de passatgers, és rellevant bàsicament per al sistema social i econòmic de les Illes Balears, molt més que per al sistema estatal. Per tant, el nostre suport a aquesta reclamació que la transferència d'aquests ports vengui cap a les Illes Balears, la competència vengui cap a les Illes Balears.

Hi ha un punt b) que fa referència al port de Palma, en aquest punt b) el proponent del Partit Popular parla d'harmonitzar la legislació estatal i la nostra llei autonòmica per afavorir que aquesta gestió del port de Palma es faci segons els interessos de les Illes Balears. Ens sembla bé aquesta redacció, no és la que nosaltres haguéssim fet, hauríem volgut una redacció molt més clara respecte a avançar en la cogestió, de la mateixa manera que es parla de cogestió aeroportuària, avançar en la cogestió, avançar en la transparència, avançar a millorar els mecanismes de control polític al qual s'ha de subjectar l'autoritat portuària; pensam que hi ha molt de camí per millorar en la qüestió dels mecanismes de control polític de l'autoritat portuària i avançar, en definitiva, en la possibilitat de dir-hi la nostra.

Crec que en el debat de la interpel·lació ja em vaig referir a una qüestió a la qual els altres no s'hi han referit perquè potser és una mica lateral, però no em puc estar de repetir-la, la qüestió de poder dir la nostra respecte al port de Palma és important perquè aquest port té plantejada en aquest moment una macro ampliació de la qual ens agradaria poder parlar. És una macro ampliació en la qual es parla de guanyar 100 hectàrees a la mar, que hi hagi 44 noves hectàrees de moll, que hi hagi un nou gran dic exterior i que entenem que és un dels projectes vigents en aquest moment més contradictori amb els nostres objectius que tenim declarats de desenvolupament sostenible. Possiblement sigui el projecte singular que en aquest moment més amenaça aquest objectiu nostre que, com a país i com a majoria progressista, tenim d'avançar cap a un nou model de sostenibilitat. Entenem que com a pacte, de la mateixa manera que ens varem marcar rebutjar les macro ampliacions de ports esportius, també hauríem de tenir la capacitat i la voluntat de dir la nostra front a aquesta macro ampliació que pensam que és de conseqüències molt més greus sobre el nostre model de desenvolupament que una macro ampliació d'un port esportiu.

He fet aquesta lectura dels diferents punts per dir que, en definitiva, nosaltres hi estam d'acord. Respecte de les esmenes que han presentat els diferents grups, l'esmena d'Unió Mallorquina és un ajust en les dates, per tant, ens sembla lògica i entenem que ha de ser acceptada i per part nostra veim favorablement que s'accepti i respecte de l'esmena presentada pel Partit Socialista ens sembla que aquesta altra redacció, la d'encarregar al Govern un estudi de la qüestió, no la veim com a no raonable, la veim raonable i efectivament entenem que s'ajusta més a la intervenció que va fer el proponent al debat d'interpel·lació. A la resposta que varem fer ja varem contestar en aquest sentit, que la proposta era elaborar un informe en el si de la Comissió d'Ordenació Territorial.

En aquest sentiment si el Partit Popular l'accepta nosaltres votarem a favor de la moció, però en qualsevol cas, siguin les que siguin les esmenes que accepti el PP de les que els han proposat, nosaltres hi votarem a favor perquè allò que ens defineix al final és el contingut i el contingut és reclamar aquestes transferències i reclamar per a les Illes Balears aquestes competències, cosa que nosaltres com a grup -com començava- que vol aprofundir a l'autogovern no podem deixar d'estar-hi a favor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. El Govern no intervé, per tant el grup proposant té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Seré breu, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair com és natural a Unió Mallorquina, del Grup Mixt, que ha intervingut en primer lloc i que ha manifestat les raons del seu posicionament a favor. Ha dit que la importància del suport del Parlament a aquest objectius i també després, encara que hagi intervingut el Sr. Boned abans del Sr. Llauger, contestaré al Sr. Llauger que també ha mostrat una raó del seu suport, la defensa de l'autogovern.

Jo no havia emprat raons, havia emprat justificació de l'oportunitat, que en qualsevol idioma és una cosa distinta d'aportar les raons que òbviament són de competència que permet l'article 149 de la Constitució en l'apartat 20, que diu que l'Estat té competència en ports d'interès general i que ports com el d'Eivissa, etc., siguin el que defensam aquí que siguin nostres són d'interès general perquè ho diu la llei del 92. No hi ha altra raó, cap ni una. Cap ni una. En el moment en què es faci una llei que canviï aquests termes, ja és possible, ja no és competència exclusiva de l'Estat, tan senzill com açò.

M'hauria agradat -i ara sí que em dirigeixo..., bé he d'acabar amb el Sr. Llauger. De la cogestió de Palma, tenim el president i tenim molts de membres en el consell d'administració, tanta sort ho tinguéssim a l'aeroport! Ho he tingut en compte quan he redactat el que he redactat. I la ampliació del port de Palma, que fa falta, confii que estigui dins el Pla d'infraestructures de transport de l'Estat i cofinançament i aquestes coses. El que demanam del port de Palma són les instal·lacions pesqueres i nàutica esportives de gestió autonòmica perquè són perfectament diferenciades físicament encara que estigui dins l'abric de les altres i crec que açò és per fer una política social, econòmica, turística, com Déu mana i baix un únic instrument que reguli aquestes polítiques, que és la Llei de ports aprovada en aquesta cambra. Açò són les explicacions de per què he fet allò.

També -i ara ja contest al Sr. Boned i em sap greu que no hagi retirat la seva, ja li diré perquè... no sé si ho duc, sí trob que sí, diu..., li sonarà una cita que faré ara, Sr. Boned, li sonarà. Dia 27 de gener a Madrid al congrés deia la compareixent: "*zi la borrasca cambió de una forma impredecible no la pueden predecí, pero zi no la predican loz que la tienen que predecí, ¿cómo piensan uztedes que la vamo a predecí aquellos que estamo ezperando la predicción?*" Què vol dir açò? Que quan vagi el Sr. Grimalt o el president a Madrid a negociar amb la ministra si no hi va amb un paper ben clar que digui quina és la predicció...

(S'escolten veus de fons)

...si vostès no hi van amb el paper ben clar que digui quins ports, quines infraestructures, quines competències, difícilment l'entendran. No, no m'he passat. No m'he passat. He intentat..., he intentat agrair-li..., tal vegada no ho fet amb la gràcia ni amb la simpatia en què ho fa la ministra, açò és evident!, però..., però... Sr. Boned, s'ha d'anar a Madrid, naturalment, amb els papers ben clars. Ella ho va dir. Ella ho va dir i aquí la Sra. Cabrer, el Sr. Carbonero i crec que també el Sr. Vicens que no és aquí, hi han anat i saben que amb els papers clars i tot és molt difícil.

El que vull expressar és açò, que la transcendència i la importància que té... sí, la transcendència... Als parlaments també es poden fer bromes, Sr. Carbonero, sobretot quan no tenen cap intenció de depreciar les persones. El que he intentat dir aquí, encara que ho hagi fet amb aquest to, és que a Madrid per negociar ni tan sols amb els papers clars, que nosaltres aquí avui tindrem unanimitat del que hem de fer, però que si no hi ha la documentació ben clara, açò és el que he volgut expressar, difícilment -difícilment- obtindrem el que necessiten els ciutadans. És el seu lema, primer les persones. És el seu lema.

Senyores i senyors del Govern i dels grups que donen suport al Govern, vostès diuen que el primer són les persones, no he sentit a la intervenció del Sr. Boned que parlés de com afecta les persones l'economia, fins i tot l'activitat econòmica, si no aprovam aquesta moció i un document per negociar ports. Açò no ho he sentit, s'ha limitat al debat entre portaveu d'un grup i portaveu de l'altre i açò a les persones, als ciutadans ja els té cansats. I el bon humor pot ser fins i tot quan tractam les qüestions serioses. El que passa és que pel que veig no tothom és capaç de veure bon humor en l'expressió que he fet abans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Aquesta presidència entén que la Moció RGE núm. 11808/2008, presentada pel Grup Parlamentari Popular, amb l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt incorporada, i pel que han dit tots els portaveus, es pot donar per aprovada per assentiment. És així, senyors portaveus? Sí?

Doncs queda aprovada per assentiment.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1565/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació d'una qüestió de confiança per part del Molt Honorable Senyor President del Govern de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei. Debatem en primer lloc la Proposició no de llei 1565/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la moció de confiança per part de l'Hble. Sr. President del Govern de les Illes Balears.

Intervenció del grup parlamentari per un temps de deu minuts, Sra. Rosa Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Molt Hble. Sr. President del Govern, 21 d'octubre, 16 hores, es veu que això de la confiança no va amb el president del Govern que s'absenta d'aquesta sala i així ho vull dir perquè quedi enregistrat al *Diari de Sessions*.

21 d'octubre, 16 hores, cometes, “he demanat a Unió Mallorquina que faci el canvi de diputat del Sr. Vicens perquè després d'haver vist les actuacions que s'han duit a terme avui matí crec que el que pertoca és que hi hagi un canvi per tal de donar legitimitat a la feina que feim aquí i també donar legitimitat a la feina que es fa des del Govern”, tancam cometes. Qui ho va dir? Francesc Antich, president del Govern.

22 d'octubre, 11.30, cometes, “li donam suport per la mesura que vostè ha anunciat per a la recuperació de la dignitat de l'activitat política”, tancam cometes. Qui contestà així? Marián Suárez, Esquerra Unida... 22..., Eivissa pel Canvi.

22 d'octubre, 12 hores, cometes, “des del primer dia ho diguérem, la dimissió era el millor per al seu partit i el millor per al Govern”, tancam cometes, Gabriel Barceló, PSM.

22 d'octubre, 12.30, cometes, “la credibilitat d'aquesta cambra està malmesa avui, se'ns fa befa als carrers i a les tertúlies i per això hem de fer més gestos que simples paraules perquè si no, l'autoritat moral que exigeix tot lideratge serà difícil, sols podem parlar de dimissions”. Sr. Alorda, PSM.

I finalment, cometes, “l'escriptora Simone de Beauvoir deia que el més escandalós de l'escàndol és que t'hi ayeses, ni ens hi podem avesar ni el podem tolerar, ans al contrari, hem de ser implacables”, Francina Armengol, *Diario de Mallorca*.

Legitimitat a la feina del Parlament i del Govern, dignitat a l'activitat política, credibilitat malmesa del Parlament, autoritat moral del president, ser implacables, quina música tan bella per a una partitura tan falsa. Han passat ja quatre mesos i res ha canviat. Tot allò que es digué que es faria no s'ha complert. Avui els ciutadans segueixen aquest debat amb una mescla de sorpresa, però també de ràbia continguda davant el que vivim en aquesta cambra i no m'agradaria que, després d'aquest debat, aquest sentiment acabàs amb una decepció més profunda.

Si li sembla, Sr. President absent, recordarem els fets. Durant quatre mesos ens va fer creure que fidel a les seves paraules dialogaria amb l'oposició, amb la seva portaveu les principals lleis per tal de no utilitzar el vot de la corrupció. Això em va fer saber en una reunió privada que vaig mantenir amb el president, on li vaig oferir el meu suport i el del meu partit en el sentit que dèiem diàleg net sí, diàleg sense trampes sí, diàleg sense maniqueïsmes sí. Se'n recorden? Acordarem amb aquest objectiu parlar dels pressuposts de les Illes Balears per a l'any 2009, el PP acudí a aquella única i primera reunió. No s'hi presentà una part del seu govern, el PSM, varen al·legar que, després del que els havia costat entre vostès pactar el pressupost, no podien anar a la reunió no fos que un pacte amb el Partit Popular desbaratàs aquells equilibris. Quedarem que ens tornarien cridar per continuar negociant i encara esperam que compleixi la seva paraula. Al final, el Sr. President s'estimà més anar pel camí fàcil, aprovar els pressuposts amb el vot del que tots coneixem. En definitiva, està ben clar que ell va triar.

El Parlament, Sr. President, li atorgà la confiança inicial l'any 2007, una confiança que era absolutament legítima, però que a dia d'avui ha canviat perquè aquesta confiança se sustenta amb el vot d'un diputat que ha eludit la presó per una generosa fiança. Cap cas no hem conegut a aquest parlament com aquest. Així que podem dir que les coses són ben diferents, han canviat i el president actua com si les coses no haguessin canviat i tengués la mateixa confiança de l'any 2007.

Per això, president, és necessari que sol·licitem avui en aquesta cambra una qüestió de confiança. Pensi que aquestes circumstàncies ho fan del tot necessari i serà bo perquè el poble balear sabrà així quin és el seu suport i qui li atorga aquest suport. Pensi a més que avui tenim l'objectiu de superar una crisi econòmica de grans dimensions i també una crisi política i parlamentària que fan necessari aquest plantejament.

Es tracta d'un deure moral, d'un impuls per a l'aclariment perquè tots sapiguem exactament amb qui se sustenta el Govern i què està passant dins aquesta cambra. Pensi que el que més importa no és sols que el president i el Govern tinguin la confiança sinó que també la societat recuperi la confiança en aquesta cambra i en el seu futur.

Sr. President, senyores i senyors diputats, recorden vostès la història d'aquell dia en què el Dr. Watson visitant de matí a Sherlock Holmes es trobà amb la mirada penetrant del detectiu que li digué: “Dr. Watson, du avui vostè calçotets llargs de franel·la”, Watson contestà: “és prodigiós, com ho ha deduït vostè?” i la resposta va ser: “elemental, estimat Watson, s'ha deixat els calçons a ca seva”? Estam front un cas tan clar com aquest. Les solucions estan més que clares, és necessari que es digui la veritat al poble perquè sols sobre la veritat és quan es pot demanar confiança. La confiança és una idea clau de la vida social. Tot es basa en ella. Sense confiança no hi pacte, sense confiança mútua no hi ha matrimoni que pugui conviure, sense confiança no hi ha vida econòmica ni crèdit, ni barat ni car, ni inversió.

El mateix succeeix en la vida política, per això sols recuperarem la confiança si contestam als ciutadans i els deim la veritat. Primer, amb qui sustenta vostè el seu govern? Segon, confia vostè en el diputat Sr. Vicens? Si la resposta és negativa, per què aprovà amb ell els pressuposts generals per a l'any 2009? Pensa continuar aprovant les futures lleis i l'acció de govern amb el vot d'aquest diputat? Pensa afrontar així els reptes de futur? No li semblaria una millor opció dialogar amb el Partit Popular?

Sols li demanam que sigui sincer i coherent. Ja sabem que una cosa és l'aritmètica dels trenta diputats i una altra la seriositat. Pensi que no es pot confondre mai, president absent, majoria parlamentària amb estabilitat política. El seu govern, si avui no ho esmenen, ha entrat en crisi encara que el votin trenta diputats perquè en definitiva tenen vostès -tenim tots- la crisi assegurada al Parlament. L'impacte d'aquesta iniciativa és per obrir consciències. Ens esperen hores molt difícils i seran més difícils si no veim i hi posam les condicions per tenir un govern fort. Com podem dir als ciutadans que pugin a un avió pilotat pel Sr. Antich i per 29 diputats si entre aquests hi ha el diputat que els he comentat? És que no hi podem pujar, és que no ens en fiam i per tant, la nostra obligació és dir als ciutadans que no hi pugin.

L'anadura del cotxe governamental és la d'un locomòbil que s'obstina a continuar corrent fins que exploti la caldera, sobrecarregat per pactes i per hipoteques de pactes que creim que no s'han explicat suficientment. Què vol que pensem quan el futur del diputat que li dona la majoria absoluta està en mans del Ministeri Fiscal? A canvi de què, Sr. President absent?

Avui tenim l'obligació d'il·luminar l'horitzó, de construir una esperança renovada per al nostre poble. En aquesta hora tots tenim l'obligació d'estar a l'alçada de la nostra responsabilitat.

Si el que digueren dia 21 d'octubre era veritat, compleixin aprovant una qüestió de confiança i obrint una nova etapa de diàleg sense trampes amb el Partit Popular, si no ho fan hauran perdut tot el crèdit i tota la confiança i, com vostès deien el 21 d'octubre, la legitimitat, la dignitat, la credibilitat i el lideratge del president.

Si li pareix, aquesta qüestió de confiança, que sempre ha d'anar lligada a un tema, nosaltres la vincularíem al tema del finançament; pensam que és un tema de moltíssima transcendència i, a més, cabdal per al futur de les Illes Balears.

Finalment, recordi, Sr. President, que la moralitat i l'honoradesa dels polítics no consisteix només a no cometre delictes, consisteix també a dir el que se sent, a fer el que es diu i a complir el que s'ofereix.

Sr. President, li demanaria que no parli de diàleg, el practiqui; no parli de consens, sinó que cedeixi i escolti, i per als acords, Sr. President, rectifiqui.

Una darrera cosa, veig que el president no té ganes de debatre en democràcia i de fer la democràcia més gran i per això no té a bé escoltar aquesta portaveu, en representació de l'única oposició que té i més majoritària, que, a més, té poques ocasions per intervenir en debats d'aquesta transcendència. En qualsevol cas, sí que li diré que no caiguin vostès en la temptació de

contestar avui amb la crítica del "i tu més", això li assegura que no arreglarà el futur i no donarà confiança als ciutadans.

El Partit Popular ha demanat disculpes a la ciutadania i ha actuat contundentment en tots els casos de persones que han transgredit la llei fent de la política un servei personal. La ciutadania es mereix exactament això, per tant, Sr. President, actui.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per a fixació de posicions i per un temps de deu minuts, té la paraula, pel Grup Mixt, el Sr. Mayans.

Us dividiu el temps? Molt bé, doncs així, cinc minuts.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Com tots sabem, la iniciativa per dur al Parlament una qüestió de confiança, i com bé s'ha expressat aquí, pertoca al Molt Honorable President de la nostra comunitat, per aquest motiu, supòs, el Partit Popular ha presentat una proposició no de llei en aquest sentit, en el de demanar-li al nostre president que assumeixi la iniciativa en aquests moments de constants convulsions econòmiques, socials i polítiques. Evidentment, cada partit és lliure dins la feina parlamentària de presentar les iniciatives que cregui convenient i, si són admeses per la Mesa d'aquest Parlament, seran debatudes, i jo crec que no hi ha res més simple i senzill que això, per tant és igual de legítima que qualsevol altra que hem debatut en aquest Parlament.

Aquest govern que, en l'actualitat, es va formar gràcies a una majoria parlamentària i gràcies a un pacte de govern que ara mateix es pot qüestionar o, com a mínim, no té res a veure amb la situació que existia a l'any 2007. Tots sabem perfectament que si ara s'hagués de formar un nou govern la situació no seria la mateixa, hi ha un dels grups que li va donar suport, el Grup d'Unió Mallorquina, es troba avui en una situació parlamentària complicada i totalment diferent a la del 2007; hi ha un nou president i el grup parlamentari ja no existeix parlamentàriament parlant, ja que ha quedat dissolt dins el Grup Parlamentari Mixt.

És aquest el major o un dels majors problemes que ens trobem avui dia, ja que el Govern segueix a cada sessió parlamentària pactant prèviament totes les qüestions amb un diputat concret del Grup Mixt, i després a la sessió parlamentària accepta el seu vot per tal d'aplicar la majoria a les votacions. He de dir una cosa, que és també una veritat inqüestionable, això és totalment legítim, aritmèticament parlant.

Com diu la proposició no de llei, l'actual situació de crisi econòmica fa més imprescindible que mai un govern fort i una majoria parlamentària neta, transparent i sobretot que vagi tot i tota en una sola direcció. Són constants, i no entraré en detall, en tots els que són, ni en cada d'ells, perquè avui no és el dia, el punt de fricció entre els diferents grups parlamentaris que donen suport al Govern, en temes tan importants com la llei del sòl, la reforma del port d'Eivissa, Son Espases, i ho han comprovat novament i darrerament en el recent decret per impulsar la inversió i la millora turística a les Illes Balears.

Senyors diputats, crec que hem de ser seriosos, si un decret llei s'aprova és perquè hi ha una situació d'urgència, no pot ser que la seva negociació sigui un continu estira i arronsa davant els ciutadans, perquè això, al final, dona la raó als ciutadans que pensen que l'actual pacte de govern no és més que un grup de partits, cada un amb uns interessos i llastat amb un inconvenient important, com ja li vaig dir al Sr. President fa temps, qualsevol decisió, per petita que sigui, s'ha de negociar, legítim també, cent per cent per suposat. Però sense cap llast un pot anar més aviat, jo crec que ara és necessari prendre decisions molt aviat.

Crec honestament que si el president se sotmetés a una qüestió de confiança no tendria cap problema per superar-la, ho crec sincerament. Però a aquestes alçades de la legislatura, també crec que no en té cap ganes, i esper que llavors llegeixi el *Diari de Sessions*, no té cap gana de passar per aquest tràmit. I sobretot, del que no té ganes és de seure's a negociar el vot favorable amb els partits que donen suport al Govern, principalment amb un d'ells, jo crec que és per les possibles i més que probables contraprestacions que li demanarien, res més lluny d'això. Però com que sé que són gent seriosa, com sé que la majoria de vostès són gent treballador, com sé que volen el progrés de les nostres illes, com qualsevol altre diputat d'aquest Parlament, en el qual m'incloc, no crec que suposi la necessària transparència democràtica que exigeix una qüestió de confiança dins aquest Parlament.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Estaràs, ens trobam davant una situació al meu parer una mica kafkiana, provocada pel grup de l'oposició, el Grup Popular, en demanar que el president se sotmeti a una qüestió de confiança quan, de fet, ha de ser el president mateix, com ho hem reconegut aquí ara ja que ho ha de demanar si ell ho considera oportú. El que pot fer l'oposició és demanar una moció de censura, que si compta amb suficient suport pot fer caure el Govern.

D'altra banda, a la proposició no de llei que vostès presenten hi ha algunes inexactituds molt considerables. Per exemple, s'hi diu que el pressupost es va aprovar gràcies al vot favorable del diputat Vicens; per què no diuen que es aprovar gràcies a l'abstenció del diputat Josep Mayans? Dirien igual de veritat o igual de mentida. Per cert, vull suposar que si es presentàs una moció de censura contra el president Antich el diputat Mayans votaria allò que voldria la majoria de la població de Formentera. I francament no crec que sigui un canvi de govern a favor del Partit Popular.

Per tant, senyores i senyors diputats, no acab d'entendre quin sentit té aquesta proposició no de llei que presenta avui aquí el Partit Popular, com no sigui desviar l'atenció de la seva ineficàcia com a oposició a l'hora de dur a terme propostes constructives, per exemple per fer front a la crisi, encara que avui sembla que s'hi han animat una miqueta.

D'alguna cosa hauria de servir l'experiència de govern si no fos que senzillament allò que es fa és intentar destruir l'acció de govern que pacientment s'està intentant dur a terme. En Joan Francesc Mira diu que la dreia havia governat des de Mesopotàmia i per tant, quan no governa, es troba una mica desorientada; només a la desorientació puc atribuir que se'ns presenti una qüestió de confiança tan exòtica com aquesta.

Suposant que el president se sotmetés a una qüestió de confiança i no donàssim per bo el vot del diputat Vicens, ens trobaríem davant un escenari que podria ser del tot nou, des de la transició a la democràcia i hauríem de lloar la creativitat política de la Sra. Estaràs. Mesclen vostès la crisi amb aquesta qüestió i a mi, ja m'ho permetran, em sorprèn extraordinàriament, perquè si el president se sotmetés a una qüestió de confiança i la perdés, només hi hauria dues sortides possibles: o bé s'haurien de convocar noves eleccions, amb tota la despesa que això suposa, i no crec, per tant, que sigui una mesura gaire favorable a la superació de la crisi; o vostès s'haurien de mirar d'entendre amb qualque altre grup de la cambra, que no fos el principal damnificat, òbviament, de la seva acció. No sé perquè em costa veure en un futur immediat un govern de les Illes Balears format, posem per cas, pel PP, el PSM i per què no, per Esquerra Republicana.

El Sr. Barceló, pens, i jo mateixa estariem encantats i disposats de parlar-ne. Posem-hi, Sra. Estaràs, com ha dit el Sr. Huguet, una mica d'humor. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, crec oportú fer una reflexió inicial abans d'entrar al fons de la qüestió que planteja la proposició no de llei del Grup Popular, i ho vull fer començant pel que pot semblar una obvietat, i a més altres portaveus ja hi han fet referència, però que és bàsic tenir en compte: la potestat i la decisió de presentar una qüestió de confiança correspon en exclusiva al president del Govern de les Illes Balears, així ho deixa ben clar la Llei 4/2001, del Govern de les Illes Balears, i l'article 143.1 del Reglament d'aquesta

cambra, quan textualment ens diu que el president del Govern de la comunitat autònoma pot plantejar davant el Parlament la qüestió de confiança sobre el seu programa o sobre una declaració política general. En conseqüència, ha de ser el president de les Illes Balears qui ha de prendre aquesta decisió, en funció, si ho considera oportú i convenient, tenint en compte la situació política.

Al nostre entendre, i contràriament a allò que ha exposat la Sra. Estaràs, el president del Govern seria un irresponsable si prengués decisions d'aquesta mena per pressions polítiques. El president es deu a la ciutadania, a allò que estableix l'Estatut d'Autonomia, especialment els articles 54 i 56, i no pot actuar, no ha d'actuar en funció de pressions polítiques, ni que siguin del partit de l'oposició, sinó atenent allò que és més convenient per a la societat de les Illes Balears. Perquè, no ens enganyem, el darrer paràgraf de l'exposició de motius, el Grup Popular assenyala explícitament: "Som conscients que la iniciativa de la qüestió de confiança correspon al president del Govern", i que la motivació aparent, i que es reflecteix a la proposta, és textualment: "comprovar amb quin suport compte per tal de dur endavant la seva política".

Tot això, des del nostre punt de vista, són paraules per emmascarar la intenció real de la iniciativa, la voluntat clara d'erosionar, sigui com sigui, el Govern. En aquest sentit, consideram ben curiós que la proposició del Grup Popular, així mateix, tenguí la gosadia de justificar-se, dient: "tot això es veu agreujat per una situació de crisi econòmica que afecta tota la societat balear i que necessita un govern fort i capaç d'adoptar decisions amb fermesa".

Sincerament, estam, al nostre parer, davant un clar i flagrant exercici d'hipocresia política. Es ve a dir que cal un govern estable per fer front a la crisi, mentre s'intenta, des de la més absoluta irresponsabilitat, erosionar el govern intentant usurpar, per via parlamentària, prerrogatives que tant estatutàriament com reglamentària corresponen al president de les Illes Balears, en un moment, a més, de crisi econòmica que precisament el que reclama és una feina i una estabilitat que no s'aconseguirien evidentment donant suport a aquesta moció, o presentant aquesta moció de confiança.

És un exemple com la situació econòmica, per tant, no és sinó una eina que el Partit Popular utilitza des de posicions partidistes, sense el més mínim sentit de país i sense l'alçada de mires que caldria esperar d'una força que després s'omple la boca parlant de consens i d'unitat davant la crisi. En aquests moments de crisi seria d'esperar, el contrari, que s'aportessin idees, solucions, propostes positives i no pals a les rodes, iniciatives de baixa politiqueria que intenten dificultar l'acció de govern. Malauradament per a les Illes Balears l'oposició no dóna l'alçada que les circumstàncies reclamen.

I és que si més no el Partit Popular té una eina clara per aconseguir les seves finalitats, una eina parlamentària legítima, que no necessita (...) jurídics i retòrics amb que ha hagut de vestir aquesta proposició no de llei, el Partit Popular pot presentar en qualsevol moment una moció de censura. Si considera que el Govern actual no té els suports necessaris, que presenti moció de censura; en té el dret i la possibilitat, tal i com fixa l'Estatut d'Autonomia i l'article 144 del Reglament del Parlament, té els diputats per fer-ho i, a tenor de les seves intencions, també tendria motivacions, des del seu punt de vista lògicament. Llavors, per què no ho fa així? Per què acudeixen a instar el president que faci allò que és una decisió exclusiva de la presidència i que consideram que no s'hauria de fer a petició, precisament, del Partit Popular? Per què no ho fa? Tal volta perquè llavors es demostraria que qui no té els suports necessaris és el Partit Popular? Tal volta perquè la moció de censura du aparellada la presidència, la presentació d'un candidat alternatiu a la presidència i dins el Partit Popular, actualment tan fragmentat, això podria suposar una lluita interna? Tal volta per què la moció de censura comporta així mateix la presentació d'un programa alternatiu de govern que ni es té ni s'espera? Tal volta, simplement, per què no tenen el valor de fer-ho?

Per altra banda, jo també faria referència a la legitimitat que tenen des del Partit Popular per presentar aquesta proposta, vull recordar tots els casos de corrupció que han anat sortint referits a l'anterior legislatura, corrupció i casos també de mala gestió, inclòs, recordem, l'afer del Cola-cao. Vull recordar que algunes de les persones que tenien responsabilitats polítiques en aquell govern segueixen seguts en aquests bancs, per tant seria més que discutible la legitimitat, com deia, d'aquesta presentació de la moció de confiança.

En definitiva, precisament perquè la societat de les Illes Balears viu una situació econòmica difícil, seria necessari que les forces polítiques tinguessin posicions clares i que, sobretot el partit de l'oposició, es deixés de picabaralles de poca categoria, deixàs de jugar a donar pessics de monja i que si no és capaç d'aportar propostes solidàries almanco fos capaç de presentar alternatives. Malauradament no és aquest el camí que ha escollit el Partit Popular, la seva única estratègia és intentar erosionar el Govern, sense preocupar-se de veritat, només de boqueta, pels problemes reals dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En octubre de 2007, comentando la inutilidad de otro debate estéril, propiciado por el Partido Popular, por el Grupo Parlamentario Popular, recordaba unas palabras de Don Quijote y Sancho, después de que el hidalgo tuviera una pelea con un vizcaíno, de la que salió victorioso, y Sancho, creyendo que aquello era una gran hazaña, le reclamara su ínsula, le dijo: advertid, hermano Sancho, que esta aventura y las a estas semejantes no son

aventuras de ínsula sino de encrucijadas, en las cuales no se gana otra cosa que sacar rota la cabeza o una oreja menos. Quería decir que en otras cosas, en otros lugares, en otras ocasiones podían ganar algo más, pero aquéllo era para no ganar nada, la cabeza rota o una oreja menos. Y éste es un debate inútil que sólo sirve para esto, para absolutamente nada más, y lo veremos.

Pero entremos en él de la mano de la historia, que siempre nos enseña a comprender mejor la actualidad, y nos ayudará a situar el dislate que representa la proposición no de ley en su adecuada dimensión. Miren, la primera cuestión de confianza que por lo menos conozco que se debate en la historia constitucional de España, fue solicitada por Mendizábal, en el año 1835, en torno a la Ley de desamortización, y surgió por vía de hecho, sin regulación especial, apenas había en el Estatuto Real de aquél entonces una mera mención a la llamada cuestión de gabinete, que luego se constituiría ya de forma más firme.

En el debate parlamentario de aquella moción, o voto de confianza como se decía en aquel moment, que está contenido en el Diario de Sesiones del Congreso, del Estatuto de los Procuradores, perdón, Estamento de los Procuradores, de 3 de enero de 1836, página 254, el procurador Sr. Marques de Torremejía comentó que era propio el voto de confianza de países representativos colocados en graves circunstancias. En el mismo debate, una semana antes, Martínez De la Rosa, el 28 de diciembre de 1835 decía: “¿qué quiere decir voto de confianza? Voto de confianza quiere decir una excepción de la regla general, una suspensión o subversión del orden común, que es lo mismo que decir que en la fuerza de las circunstancias, la dura ley de la necesidad, más poderosa que las leyes humanas, sobrepone a ellas”. ¿Qué significa todo esto? Que desde el principio, desde aquel primer vagido del primer voto de confianza, se consideraba que este voto de confianza en cuestión de gabinete era un remedio extraordinario para situaciones excepcionales. La historia le ha dado la razón, por lo menos aquí, en España.

La cuestión de confianza nació, efectivamente, estrechamente vinculada a la aprobación de proyectos de ley, hemos visto que la desamortización fue el primero. La finalidad no era otra que poner al Parlamento en el disparadero de aprobar los proyectos de ley que se le remitían y que a juicio del Gobierno eran fundamentales para desarrollar su política. Sin embargo en la actualidad el carácter, incluso el significado de la institución han cambiado. Ya no va unida a la aprobación de un proyecto de ley, sino a un programa o declaración de política general, no concreta. Estatuto de Autonomía, 56.3. Solamente lo conservan en nuestro entorno, creo que solo está la Constitución de la V República Francesa, en su artículo 49, párrafo 3, en el que sí puede el Gobierno exponer su responsabilidad ante el Parlamento, unida al voto de un texto legal. Pero nuestros constituyentes lo ignoraron y nuestro Estatuto de Autonomía también. Por eso quizás los excesos que se han dado en otros países no se han producido en el nuestro. En Francia quería recordar que fue el gabinete de Edgar Faure que presentó en 23 ocasiones cuestiones de confianza en sólo nueve meses en el ejercicio de poder.

Pero en nuestra democracia no es así, en nuestra democracia a nivel de Estado español ha habido dos ocasiones en que se ha recurrido al mecanismo 112 de la Constitución Española. La primera fue por el presidente Adolfo Suárez, instrumentalizándose en ese momento como un cauce de refuerzo de una posición gubernamental muy debilitada en aquel preciso momento por mor de una moción de censura presentada por la oposición socialista unos meses antes y que no llegó a ser aprobada evidentemente, pero que dejó al gabinete tocado. En el debate de aquella moción de confianza, Felipe González criticó que realmente la cuestión de confianza se planteaba para recuperar no tanto la confianza de la cámara, que se tenía, había ganado la moción de censura hacía poco, sino la confianza de la sociedad, ya que la mayoría de la cámara la tenía en aquel momento el Sr. Suárez. La segunda la presentó Felipe González al inicio de la IV legislatura, puesto que había obtenido una mayoría muy ajustada en votos y varios escaños habían sido impugnados. Una vez resueltas las impugnaciones, se presentó la cuestión de confianza y obtuvo la mayoría absoluta del Congreso, lo que reforzó la posición del Gobierno.

Si solamente ha habido dos cuestiones de confianza en nuestra reciente historia democrática y aquí en Baleares una sola, presentada por el presidente Sr. Cañellas, nos demuestra lo inusual del trámite. Y no creo equivocarme si digo que la iniciativa del Grupo Parlamentario Popular, pedirle al president del Govern que plantee la cuestión es la única que existe y es exótica en el parlamentarismo serio. Por más que he buscado no he encontrado precedentes, sólo asombro entre quienes he consultado, asombro y un ligero cachondeo también. La oposición, si considera que el Gobierno no tiene mayoría, lo que debe hacer es presentar una moción de censura. ¿Por qué no la presenta? Muy sencillo, porque la Sra. Estarás no tiene el apoyo de todo su grupo parlamentario para convertirse en presidenta. La moción de censura precisa de un candidato alternativo y no tiene el apoyo, explicaré por qué lo digo.

En noviembre dimitió una portavoz, no parlamentaria, sino mediática del Partido Popular y a la vez diputada, sus palabras: “pérdida de la confianza de la dirección del partido hacía ella y de ella hacía la dirección del partido”. De todas maneras esta diputada ha sido redimida por el Sr. Mariano Rajoy en fechas muy recientes. Unos días después otro cargo del Partido Popular, diputado también, abogaba por un congreso extraordinario en el Partido Popular antes del 2011. La función del mismo debía de ser naturalmente cambiar la candidata a la presidencia. Incluso el mismo diputado se ha publicado que está sopesando crear un nuevo partido más centrado. Sus diputados, Sra. Estarás, votan los asuntos del Partido Popular, pero no la votarán a usted y por eso no plantea una moción de censura, porque carece de los apoyos necesarios en su partido. Dicen que hasta las fieras huyen de los peligros que ven, por lo menos lo decía Séneca.

En la propia impotencia de esta candidata del Partido Popular, que no tiene ni el apoyo de los suyos, es esta impotencia la que le lleva a presentar una propuesta tan descabellada parlamentariamente. Ésta es la primera gran paradoja, quien quiere saber los apoyos que tiene el Govern, no sabe con qué apoyo cuenta por parte de los suyos.

La segunda paradoja, hemos podido comprobar que las dos cuestiones de confianza presentadas en nuestra reciente historia democrática, la de Adolfo Suárez y la de Felipe González, eran para obtener más que la confianza de la cámara, la confianza de la sociedad. Y en esta tesitura nos debemos preguntar, ¿necesita el Govern recuperar la confianza de los ciudadanos, o es más bien el único partido de la oposición, el Partido Popular, el que ha perdido la confianza de la ciudadanía? ¿Quién ha perdido, no digo el poder, sino la confianza de la ciudadanía? No nos puede caber duda de que es el Partido Popular, y no lo digo yo que podría ser parcial, lo dice el propio presidente saliente del Partido Popular de Mallorca, 29 de noviembre de 2008, “el Partido Popular vive su peor crisis”. Cuando un partido vive su peor crisis es por la falta de apoyo de los ciudadanos. Los ciudadanos les están dando la espalda y ¿qué hacen para recuperar la confianza? Vienen aquí a lanzar al Sr. Vicens porque creen que si convierten al Sr. Vicens en el centro de sus críticas, la gente se olvidará de lo que llevan en las mochilas.

Nos hablan en su propuesta de la aprobación de presupuestos. Ya se lo han dicho, ¿por qué no les echan en cara el voto del Sr. Mayans? Podrían hacerlo, máxime cuando hemos sabido que la propaganda electoral de su partido en Formentera salía, al igual que la del Partido Popular de Ibiza, del consorcio más famoso del Gobierno de la Sra. Estarás -por cierto, me gustaría saber la reacción al recibir el envío y ver el remitente la propaganda, si se asombraron, malo y, si no, peor. ¿Por qué? Porque el Sr. Mayans es carne de su carne, sangre de su sangre y socio de su consorcio. Por eso sólo alancean al Sr. Vicens, por esa misma razón. Eso sí, al mismo tiempo la Sra. Estarás hace declaraciones públicas en las que asegura que el partido al que pertenece el Sr. Vicens, Unió Mallorquina, es aliado natural suyo. Realmente son difíciles de entender.

Ustedes han perdido la confianza en los ciudadanos porque convirtieron el Consolat de la Mar en el patio de Monipodio. Monipodio, ya lo saben, era un personaje de la Sevilla de Rinconete y Cortadillo, todos ellos ilustres personajes cervantinos, que coordinaban toda la delincuencia de la ciudad, reuniendo en dicho patio de su casa a todos los pícaros, truhanes, jugadores de *black Jack*, en aquel momento eran las 21, no el *black jack*, y demás elementos de cuidado de la Sevilla del XVII. Y entre encomiendas a Dios y a todos los santos, por cuanto era muy piadoso, desde dicho patio, situaba a vigías, enviaba trileros, sobornaba aguaciles, desvalijaba los descuidados.

Convirtieron el Consolat en el patio de Monipodio y por eso y otras cosas que sería largo de explicar en el estrecho trámite de mi intervención, han perdido la confianza de los ciudadanos, pero además con grave daño para todos, porque se ha deteriorado la confianza en la vida política en general. Y este debate en nada ayudará a recuperar esa confianza. ¿Por qué cree, Sra. Estarás, que no hemos enviado el furgón mortuario a recoger sus cadáveres políticos? ¿Por qué cree que convivimos con indiferencia ante sus zombies? ¿Por qué creen que somos

indiferentes ante su desbandada? Mire, para evitar que ese desgaste se convierta en un desgaste institucional, para conseguir que los ciudadanos no den la vuelta a la política.

Con el debate de hoy no han creado ni un solo empleo, ni han dado la menor esperanza a los ciudadanos ante un panorama de crisis económica, ni han mejorado la confianza de los ciudadanos en las instituciones, ni han ganado un solo voto. ¿Para qué todo esto? ¿Qué línea política siguen? Se desesperan porque ven que ningún viento les es favorable y dan palos de ciego. Califican a UM de aliado natural y al tiempo alancean a sus afiliados. Cuando gobiernan juntos acaban pidiendo aire fresco y ahora quieren que el Gobierno demande la confianza que le sobra, cuando ustedes están faltos. Están desnortados, sin rumbo ni gobierno. No respetan ni a sus propios dirigentes y no los respetan porque estos carecen de autoridad moral suficiente para hacerse respetar. No se extrañen que ningún viento les sea favorable, porque ninguno lo es ni lo será. Ya se lo dije con palabras de Séneca, “ningún viento es favorable para quien no sabe a donde va”.

Y déjenme finalizar, señoras y señores diputados, Sra. Presidenta, con unas palabras de un colega nuestro lejano en el tiempo, colega porque fue legislador, fue Arconte del Ática, lejano porque le nombraron en el 590 a. C., hace 2.600 años. Palabras que se recogían, en tiempos más cercanos, en el periódico politicoliterario *El Censor* en su publicación número 45, del sábado 9 de junio de 1821. Se dirigía a los atenienses y les decía: “si no os he dado las mejores leyes, por lo menos os he dado las que podéis sufrir”. Señores del Partido Popular, si no pueden traer mejores iniciativas, por lo menos traigan las que podamos sufrir, no cosas como ésta.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sra. Estaràs, vol fer ús de la paraula veig, doncs endavant.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Hi ha hagut al llarg del debat algunes provocacions amb un to més bé “gansteril” i tots saben a qui em referesc. Aquest to “gansteril” de qui va ser president del Parlament ha anat al Rincón del Vago al Google a cercar la història. Considera que és poc usual, exòtica i sense precedents...

(Aplaudiments)

...que avui el Partit Popular demani a Francesc Antich amb qui sustenta el seu govern. Considera que és exòtic i poc usual. Allò que és exòtic i poc usual és que el Govern de Francesc Antich se sustenti amb 29 diputats i el amb el vot d'un diputat que no és d'Unió Mallorquina, per a qui el jutge ha dictat presó eludible, amb una fiança de 100.000 euros, igual que la caixa de Cola-Cao, igual que jo no em sustentaria si fos presidenta de Govern mai amb la caixa de Cola-Cao, avui el seu Govern se sustenta amb la caixa de Cola-Cao.

A més els he de dir que s'han fet una radiografia i un magnífic autoretrat. Primera tàctica, confusió. No hi ha hagut cap diàleg, Tito Fiol juntament amb Pep Ignasi Aguiló varen anar a una reunió amb l'Hble. Conseller d'Economia, s'hi va presentar Unió Mallorquina, no s'hi va presentar el PSM, hi va anar el Sr. Mayans i no ens varen tornar convocar, perquè les seves discrepàncies internes eviten que puguin pactar lleialment sense trampes i amb honradesa amb l'únic partit de l'oposició...

(Aplaudiments)

El que jo estic demanant aquí és diàleg sense trampes, diàleg amb lleialtat, principis i conviccions. I si el conseller d'Economia, a més d'amenaçar-nos cada dia que ens durà als jutjats, es decidís a reunir-se amb nosaltres i pactar el pressupost seria un gran conseller.

Dir-los també que la segona tàctica és la de l'evasió. Per cert, tampoc no ens han convocat per parlar de finançament, ni per parlar del Decret turístic, ens convoquen quan ja està en vigor, una manera extraordinària de cercar el consens. La segona tàctica és la de l'evasió, com que no vull parlar del tema que m'interessa, que és el de la confiança per veure amb qui se sustenta el Govern, jo no plantejaré una moció de censura, ni és el moment, ni és l'hora. Però sí que tots els ciutadans tenim dret a saber amb qui se sustenta el Govern, si és veritat el que pensa dins el cap Albert Moragues, que estic segura que pensa el mateix que nosaltres, si és veritat el que pensa el president del Govern dia 21 d'octubre, si estan orgullosos d'això o no estan orgullosos d'això. Ben al contrari, ve el Sr. Diputat amb un to "gansteril", home de proverbial "turbietat" i ens dóna lliçons de corrupció. No fa falta que li recordi que la història major per assumptes de corrupció d'aquest país la té el Partit Socialista Obrer Espanyol. Nosaltres no anirem a acompanyar cap exministre, ni cap exsecretari d'Estat fins a la presó, amb autocars plens d'afiliats i entrepà inclòs.

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Per tant, Sra. Presidenta i Sr. Expresident del Parlament, no vagi per aquí. Vostè sap que no hi ha una vacuna universal que immunitzï contra aquesta xacra. Sí que hi ha medicines que actuen a mode de procediments quirúrgics per extirpar-la allà on està i sigui...

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

... benvingut, Sr. President, a aquest debat, ho dic perquè quan llegeixin aquest debat, que segurament passarà als anals de la història, sàpiga la gent que ens segueixi que el president ha tengut a bé d'incorporar-se a aquest debat perquè no vol fer una qüestió de confiança perquè seria vergonyós.

Bé, aquesta medicina que s'aplica contra la corrupció és per extirpar-la allà on està, sigui qui sigui l'afectat. Ara bé, no tots els afectats estan disposats a prendre aquesta medicina. Aquí tenim un cas de resistència numantina amb qui vostès s'emparen i li donen legitimitat. No té sentit, conseller d'Economia, que vostè contesti preguntes perquè al final fa de paraigües del que vol perseguir el Partit Popular en casos de corrupció. Tampoc no tots els partits actuen d'igual mode. Per això, president, li dic que per ser forts, per tenir un govern fort..., jo no li discutiré mai la seva legitimitat, però li dic que parli amb mi, negociï, els temes de consens són molt més importants per a una crisi econòmica que els temes trets com vostès els treuen. La seguretat jurídica se sustenta en lleis que perdurin molts d'anys, però vostès no tenen a bé asseure's, ni més ni manco, que amb el 47% de la població. Han decidit anar pel camí fàcil. Avui per avui no sabem qui confia amb qui, o el que és el mateix, qui enganya a qui. Però no s'equivoquin, no enganyaran els ciutadans. Ens poden atacar, ens poden perseguir, però no ens faran callar, Sr. Expresident del Parlament i Sr. President del Govern, no ens faran callar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Acab, Sra. Presidenta, molt ràpidament..., dos minuts de la seva generositat per dir-li, Sr. President, que el meu grup li continua estenent la mà per evitar tot el que està succeint. No perdi la dignitat pel poder, perquè a la llarga perdrà el poder sense dignitat. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Conclòs el debat, procedirem a la votació. Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació: a favor 29, en contra 30 i cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 807/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política sanitària de concertació amb centres privats per millorar l'assistència.

I passam a debatre la Proposició de llei RGE núm. 807/08 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política sanitària de concertació amb centres privats per millorar l'assistència. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula per defensar-la la Sra. Aina Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sé ben cert que els diputats m'agraïran, i el Govern també, que parli des de l'escó, atesa l'hora i atès que és un debat probablement menys interessant que el que acabam de tenir ara, però no menys important. Es tracta senzillament de debatre una proposta del Partit Popular per desterrar d'una vegada per totes un debat sanitari que avui podem desterrar perquè governa precisament l'esquerra i és el suport de la complementarietat del sector sanitari públic amb el sector sanitari privat. Es tracta ni més ni manco que aquest parlament doni suport a aquest postulat que sempre ha defensat el Partit Popular i que altres partits d'esquerra han criticat, però que avui defensen perquè fan exactament el mateix. Es tracta que sempre que sigui bo per a l'usuari, sempre que sigui bo per reduir esperes a la sanitat, per introduir prestacions que d'una altra manera no seria possible, per evitar desplaçaments dels ciutadans, puguem concertar la sanitat pública amb la sanitat privada per tal que els ciutadans rebin una millor assistència sanitària.

Vostès em demanaran, ho sé cert, per què presentam aquesta proposició. Els ho dic molt clar, perquè aquí tenc un munt de debats de la passada legislatura allà on criticaven aquesta concertació. Avui no només no s'ha canviat res, sinó que a més s'ha incrementat aquesta concertació. És igual, crec que avui és un bon dia i de cara a futurs governs del Partit Popular li farem un favor si avui tots els partits polítics es declaren a favor d'aquesta complementarietat, sempre i quan sigui en benefici dels ciutadans. Òbviament prioritizam la sanitat pública, com també diu la proposta presentada pel Grup Parlamentari Popular, perquè tenguí els mitjans necessaris i la dotació de recursos necessaris. Per cert, ja que el conseller, -em permetrà la llicència, Sra. Presidenta en funcions-, ja que el conseller ha parlat del que ha volgut a la pregunta, jo estim massa la democràcia per permetre que es diguin mentides en aquest plenari. Sr. Conseller, vostè ha mentit respecte dels desplaçaments... Sí, Sr. Conseller, ha mentit. Ha dit que un pacient d'Eivissa que ha de venir a hospitalitzar-se a Son Dureta no s'havia millorat en època del Partit Popular. Vol que li posi un exemple? Un pacient que passa una setmana a Son Dureta hospitalitzat...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, s'hauria de cenyir a la qüestió pertinent de la proposició.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sra. Presidenta, exactament igual que el que ha fet el conseller a la pregunta parlamentària. Un pacient que ha de venir des d'Eivissa o Menorca a hospitalitzar-se a Son Dureta durant una setmana amb vostè com a director general sap què cobrava? 0 euros i a sobre havia d'avançar els doblers del bitllet. Sap què cobra avui gràcies que l'any 2004 el Partit Popular va aprovar una ordre? Quasi 200 euros...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Castillo, per favor s'ha de cenyir a la qüestió...

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

...i a sobre li paguen el bitllet per avançat i no ha de posar els doblers. Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, s'ha de cenyir al text de la proposició de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

...estim massa la democràcia per permetre que es diguin mentides. Per tant, cenyint-me a la qüestió esper poder tenir la confiança de tots els grups per poder treure endavant aquesta proposta.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Mixt intervén la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Castillo, quan preparava aquesta intervenció estava repassant en el *Diari de Sessions* de la Comissió no permanent de Salut del passat 7 de maig i rellegia la seva intervenció en una proposta que en aquest cas era nostra, del nostre grup, i que nosaltres fèiem sota el títol de "Potenciar la sanitat pública". És una intervenció que recordo escassament respectuosa, la seva, i carregada de frivolitat. Nosaltres argumentarem aquesta proposició que vostès presenten i argumentarem el sentit del nostre vot.

La primera cosa que li he de dir és que crec que és molt significatiu, molt significatiu, que la primera proposició no de llei que presenten vostès sobre política general sanitària sigui justament per defensar la política de concertació i no la sanitat pública. La segona cosa que em crida l'atenció és l'escàs interès i l'escassa argumentació amb què vostè ha presentat aquesta proposició, amb l'excusa de si era tard o si el debat anterior era poc interessant.

Des d'Eivissa pel Canvi nosaltres defensam la sanitat pública, defensam que és un dels pilars bàsics de l'estat del benestar, i pensam que el dret a rebre assistència sanitària és un dels més interioritzats pels ciutadans d'aquest país. Nosaltres pensam que tenim un servei públic sòlid, que és millorable, la qual cosa suposa un esforç pressupostari que no sempre és possible realitzar. Aquest sistema públic efectivament es complementa amb la concertació, la concertació de determinats serveis de la sanitat privada seguint allò que està establert a la Llei de salut 5/2003, del 4 d'abril, on queda molt ben recollit el principi de subsidiarietat de la iniciativa privada. Des del nostre punt de vista la sanitat pública ha de tenir dos reptes

fonamentals: donar un servei d'excel·lència, de la major qualitat possible als ciutadans i a les ciutadanes, i en segon lloc limitar al màxim la dependència de la sanitat privada. Ja ens agradaria, i sabem que és utòpic, arribar a una autosuficiència de la sanitat pública, i òbviament un repte fonamental és estar vigilants amb els nivells de qualitat assistencial de la sanitat privada.

Dit això li puc dir que nosaltres votarem a favor dels punts 1 i 3, si bé li he de dir que trobo molt simptomàtic, de la mateixa manera que feia referència al fet que era la primera proposició que presentaven vostès sobre sanitat, trobo molt simptomàtic que, la prioritització de la sanitat pública, vostès la col·loquin justament al tercer punt de les tres propostes que vostès fan.

Em detindré un moment en el punt 2, en el qual li he de dir, i ara tal vegada per això entenc la seva intervenció tan curta i tan poc argumentada, en el segon punt li he de dir que veig un intent poc dissimulat d'intentar reivindicar la política de la legislatura anterior amb la qual nosaltres no estam d'acord. La política que vostès varen desenvolupar durant la passada legislatura es va caracteritzar, des del nostre punt de vista, per un ús excessiu i recurrent dels serveis de la sanitat privada. Allò conjuntural que comença com una solució ràpida a un problema puntual de sobredemanda assistencial, vostès ho acaben convertint en definitiu, acaben fent que esdevengui una part estructural del sistema sanitari, la qual cosa no només suposa un important cost econòmic sinó que, a més a més, acaba anant en detriment de la sanitat pública. Exemples clars d'això els trobam també a altres comunitats que estan governades pel Partit Popular, i probablement el cas de la Comunitat de Madrid és un dels més paradigmàtics. En conseqüència nosaltres estam a favor d'actuacions puntuals, des d'aquest principi de la subsidiarietat, però no de la seva consolidació.

Però per aclarir-li més el nostre punt de vista faré una referència a la situació de l'atenció hospitalària a l'illa d'Eivissa, de la qual en altres ocasions vostè o membres del seu partit han parlat i avui lògicament, en aquesta ràpida intervenció, ni hi ha fet esment. Hem parlat en altres ocasions de la situació de saturació que patia i que pateix l'Hospital de Can Misses a causa de l'importantíssim augment de població dels darrers anys, i també hem parlat de la limitació d'especialitats que ofereix aquest hospital. Què varen fer vostès?, i ho dic per poder comparar. Vostès varen començar unes reformes puntuals que vostès sabien que eren absolutament insuficients per arreglar aquest problema; els recordo que fins que varen arribar les eleccions vostès no varen incloure fer un nou hospital a l'illa d'Eivissa, i vostès el podrien haver començat, enllestit la passada legislatura. Segona cosa que varen fer: concertar, concertar amb la sanitat privada tot un grapat d'especialitats. I ara li diré, justament perquè vegi quina és la nostra postura, què és el que defensam nosaltres. Nosaltres defensam, efectivament, la construcció d'un nou hospital a Eivissa -això anava al nostre programa electoral- amb una cartera de serveis, Sra. Castillo, que incorpori noves especialitats a Eivissa, com pot ser la radioteràpia i com poden ser altres que estan concertades en aquest moment amb la sanitat privada, li podria dir fins a cinc especialitats diferents.

Jo li demano -és una pregunta retòrica, encara que també m'agradaria que la contestàs- si vostès estan disposats a donar suport al mateix, és a dir, si vostès estan a favor, des d'aquesta visió de la política sanitària, del fet que aquestes especialitats que en aquest moment estan concertades amb la privada passin al nou hospital públic d'Eivissa, i li dic això perquè jo..., bé, primer perquè al seu programa electoral ni apareix, tampoc no apareixia la radioteràpia, i, en segon lloc, perquè sempre que he sentit parlar en aquesta cambra de noves especialitats a l'hospital, al nou hospital d'Eivissa, sempre he sentit parlar d'especialitats que en aquest moment no s'ofereixen a l'illa d'Eivissa, amb la qual cosa li he de dir que tinc els meus dubtes sobre aquesta qüestió.

Sra. Castillo, crec que amb aquesta explicació, la general i la particular, li podem dir i li reiteram que votarem a favor els punts 1 i 3 i que, lògicament, no podem votar el punt 2 perquè no som partidaris ni compartim la seva política de privatització dels serveis públics.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Castillo, nosaltres ens trobam més aviat amb un cas com el de l'anterior debat la setmana passada, on alguns dels punts que s'intentaven precisar eren que l'article 2 d'una llei deia el que deia, l'article 3 deia el que deia, i jo crec que si no hi ha un canvi de filosofia molt important que vulgui traslladar el Partit Popular i un canvi de la llei de la pràctica, la veritat és que, aquest tipus de declaracions, no les acabam d'entendre. Sigui per fer un gest, votarem a favor dels punts primer i tercer, però, insisteix, que "el Parlament de les Illes Balears dona suport a la complementarietat dels sectors sanitaris públic i privat" és el que diu en aquest moment la Llei de sanitat, que li record, perquè pareix que vostè en té una idea equivocada o m'ha donat a mi una impressió equivocada de quina és la posició, perquè magnifica les posicions, que certament ho són, de defensa d'allò públic i que pot qüestionar determinades actuacions amb allò privat, però no de principis.

La Llei de salut, que vostès no canviaren, és el pacte de progrés, és la d'abril de l'any 2003. Per tant... I més o menys l'exposició de motius i la seva literalitat pràcticament coincideix amb el que hi ha. Vostès volen canviar la llei? Promoguïn-ho i facem el debat, es votarà; però si el que volen és que s'apliqui, la veritat és que no acab d'entendre la intenció..., bé, més enllà de la no confessada a l'exposició de motius, com a mínim la literal és difícil de capir.

El punt tercer, que prioritzem la sanitat pública, bé, crec que és evident, “dotant-la dels mitjans suficients”, i tornam al debat que vàrem tenir fa dos mesos sobre quina ha estat la pujada, si podria ser superior, si els recursos ho permetien, si ha estat suficient... És el debat de pressupostos, jo no el repetiré, té les llums i les fosques que tenia aquell debat. Nosaltres pensam que estam fent un esforç important amb el finançament de la sanitat, però ho feim amb els recursos esquifits que gestiona aquest govern. Per tant tindrà raó el que troba que pel nostre PIB hauríem de tenir una sanitat pública molt més brillant i crec que seria deshonest criticar que aquest govern, amb els recursos que gestiona l'autonomia, no està fent tot quant pot per posar-se al dia amb la sanitat pública. Per tant li votarem a favor aquest punt tercer, però tampoc ni tan sols no precisa una mesura addicional.

Del punt segon, sobre mantenir la política de concerts, si estrictament vol dir que hi pot haver concerts perquè hi ha puntes, perquè hi ha un moment de col·laboració, que allò públic pugui col·laborar amb allò privat, ens pareix molt raonable. Si vol dir fer una foto fixa de la situació actual, que es pot deure a una tessitura o a una conjuntura concreta, nosaltres pensam que no. Ara mateix no creim que sigui necessari incrementar la política de concerts, ho pot ser a un moment puntual, podria ser convenient a un altre nivell que baixi aquesta línia de concerts, i això jo crec que, respectant el punt primer, doncs es trobaran en cada moment. Per tant crec que si no precisa un poc més els punts, que és el que volia treure i, ja dic, no amb la intervenció sinó amb els termes, crec que el punt segon, ja dic, davant els dubtes no l'hi votarem a favor.

Per altra banda aquest diputat també estima tant la democràcia que només parlaré avui d'aquesta proposició no de llei, perquè si intentàs replicar totes les falsedats que jo crec que s'han dit des d'aquella banda de la Cambra no tendria temps, i probablement qui tenguí la responsabilitat d'ordenar els debats en ordre al que diu el nostre reglament, del qual ens hem dotat els que estimam molt la democràcia en aquesta cambra, em cridaria l'atenció. Per tant parlaré avui d'això. Si hi hagué un altre cas de..., casos de corrupció molt greus que estiguéssim parlant aquí a fora i que és obligatori dur-los a aquesta tribuna, també els hi duria, cosa que no vaig poder fer en altres ocasions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. Vull lamentar la desaparició de públic, pràcticament, quan estem aquí els teloners actuant en un tema que jo consider que és important, però bé, en parlaré des de l'escó perquè ho ha fet vostè, no per altre tema.

Respecte al primer punt, dir-li que nosaltres hi donarem suport, com no podia ser d'altra manera. Com ja ha dit el Sr. Alorda la Llei de salut a l'article 6 ho diu ben clar, el que vostè diu aquí, i la Llei de salut li recordo que es va fer en el temps de la Sra. Salom, consellera del primer pacte que hi va haver de govern en aquesta autonomia. Al punt 3 també li donarem suport clarament perquè és un problema d'ideologia de la sanitat pública; ja ho dit també la Llei general de sanitat: a punts com el 158, com al 9, parla..., el 9 no concretament, però parla de la sanitat pública, i la Llei general de sanitat també casualment l'any 86 es va fer en temps del Sr. Lluch i jo vaig tenir el plaer de participar-hi com a representant d'hospitals de menys de 200 llits en el seu debat amb el Sr. Raventós. Per tant no pot ser d'altra manera, també hem de donar suport a aquest tercer punt.

El segon. Al segon punt ens diu vostè, ens proposa seguir, continuar amb la política sanitària de concertació per ajudar a les llistes d'espera, evitar desplaçaments, etc., etc. Nosaltres -i molt resumit el que jo pensava dir- pensam que es continua fent la concertació. De fet vam passar el 2003 de 19 milions d'euros que hi havia en concertació a 36 milions d'euros a què s'ha passat el 2008. Personalment penso que és molt; vostè ja sap el que penso jo sobre els concerts, però s'està continuant la concertació necessària, no superior però sí la necessària, en moment en què es necessiten concerts, ja sigui per grip -no hi ha cap problema-, però no concertació per concertació. El que sí és necessita es fa. Hem passat el 2006, que va ser l'últim any que vostè era consellera -sencer, vull dir-, 32 milions, i aquest any 2008 36 milions.

Després un altre motiu seria concertar per disminuir les llistes d'espera. Miri, nosaltres pensam que per disminuir les llistes d'espera una via és la concertació, però una via que creim molt més interessant és millorar la teva empresa. Si podem millorar la nostra empresa, millor que no millorar les empreses dels altres; això és la meua idea i pel que es veu la idea també de la conselleria; 332 metges, professionals sanitaris, millor dit, l'any 2008, nou; hem passat a 4.000 intervencions més l'any 2008 que l'any 2007, i això que hi ha més gent, com vostè diu en aquesta proposició, i han passat de 52.000 a 56.000 els malalts en llista d'espera per operar, però s'han operat 4.000 més el 2007, el 2008, perdó, que el 2007. Nosaltres el que intentam és millorar la nostra empresa, que és l'empresa de tots, que serà l'ib-salut.

Què fem si no es pot? Idò miri, el que es va fer quan hi havia..., la cirurgia cardíaca estava concertada a la policlínica Miramar; en el moment en què es va poder es va posar a Son Dureta. La ressonància magnètica a Menorca estava concertada amb una clínica privada; quan es va poder vostè la va passar a l'Hospital de Menorca i va quedar una resta a l'altre hospital. En aquest moment la ressonància magnètica a Eivissa està concertada; vull creure que quan hi hagi un hospital nou a Eivissa una de les coses que posarem serà la ressonància magnètica. L'hemodinàmia, ja sap vostè de més del que penso jo sobre l'hemodinàmia perquè és un concert que no és bo, no ens agrada, però no hi ha altre remei en aquest moment que tenir-lo.

Per tant nosaltres pensam que els concerts s'han de tenir si no hi ha altre remei, però en el moment que ho podem tenir nosaltres, nosaltres no tenim perquè engreixar altres empreses, nosaltres hem d'afavorir la medicina pública, el que no vol dir que no s'hagi de recolzar un en la medicina privada si no hi ha més remei. Jo he fet medicina privada, jo no me'n penedeixo, d'haver fet medicina privada, però hi ha llocs privats on no entraria, ja li ho dic ara.

Per altra banda, i per acabar, això d'un altre motiu, evitar trasllats, ha dit vostè. Bé, de Formentera evitar trasllats jo crec que és bastant difícil. S'ha fet -hem fet entre tots, vostè la primera- un nou hospital, un nou hospital petit, no me n'estic rient, un hospital petit a Formentera. Crec que es va aprovar un TAC en els últims pressupostos per a Formentera per evitar desplaçaments. A Mallorca hi ha molta oferta de medicina privada i medicina de mútues, vostè parla aquí del 30% que tenen doble assegurança..., gràcies a Déu, perquè si no veuríem què passaria, però no el 30%, no és el 30% a Balears, a Menorca n'hi ha molts menys, del 30%, i a Eivissa també, i a part forana també. És a Palma, essencialment, el problema, no la resta de llocs. Però a Eivissa, a Mallorca, vull dir, sí que es poden fer concerts i de fet és allà on hi ha més concerts, perquè quan jo parlo de 36 milions d'euros de concerts no estic parlant ni de diàlisi, ni d'oxigenoteràpia, etc., etc.; ni de Son Llätzer, perquè no es considera un concert perquè és un hospital, encara que en els pressupostos estigui diferent, Son Llätzer, Inca i Manacor, no parlem d'aquests doblers, són més.

Llavors, Eivissa; a Eivissa sí que hi ha coses concertades, ja ho he dit, hemodiàlisi, hi ha neurocirurgia, en un moment donat n'han tingut, però hi ha coses que es poden tenir, que no s'han de tenir a la medicina pública, però hi ha llocs que segons la població es poden tenir o no. A Menorca, per exemple, si hi hagués un neurocirurgià a Menorca, Sra. Castillo, jo no em deixaria operar, i si a vostè li passés alguna cosa li diria: "No, jo et port a un altre lloc", perquè n'operaria dos cada any i això seria molt perillós, m'entén? Per tant hi ha coses que es poden fer a un lloc i coses que no. I a Menorca jo crec..., vaja, no ho crec, n'estic segur, que el que hi ha a la medicina pública és el millor que hi ha, i el que sofreixen determinats hospitals no és bo, i jo crec que s'ha de ser molt curós amb el que es fa. Jo no diré més coses perquè vostè sap que hi ha temes dels quals no m'agrada parlar, perquè els sé no com a diputat sinó com a metge i, en aquests temes, no hi vull entrar perquè a més no és el lloc per parlar-ne aquí, però crec que la base és que nosaltres, igual que vostè, defensem la medicina pública, que pensem que no ha de ser un pastís i repartir, sinó que nosaltres ens hem de recolzar en la medicina pública, ai perdó, en la medicina privada en el moment que necessitem medicina privada perquè no donem l'abast, un, o perquè hi ha coses, com ha dit alguna persona que ha parlat abans que jo, que no tenim a la medicina pública i les podem tenir a la medicina privada.

Dit això, i per acabar, Sra. Presidenta, diré que jo a nivell personal sóc més dràstic, jo sóc dels que l'any 87 van signar la dedicació exclusiva que vostè va treure fa uns anys quan va ser consellera. Llavors jo segueixo pensant que es pot concertar tota la privada que sigui, però en el moment que ningú dels que treballa a un lloc està treballant a l'altre per evitar duplicitats i problemes que s'esdevenen sempre. Miri, per acabar, jo em jugo el que vulgui que cap enginyer de la Yamaha al matí treballa a l'Honda a la tarda, ni un.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Sra. Castillo, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, clar que sí, Sra. Presidenta, moltes gràcies. Sr. Gascón, perquè no se m'oblidi, estic segura del que vostè ha dir i probablement hi estam d'acord, però amb la manca d'especialistes que tenim a les Illes Balears és molt difícil el que vostè acaba d'insinuar.

Però per replicar les intervencions, Sra. Suárez, supòs que manté igual allà que aquí, almanco pel que li diré ara, vostè ha fet el ridícul, sincerament, Sra. Suárez, per a mi és una floreta que vostè em digui frívola, però ha fet el ridícul, primer perquè li ha mancat cortesia parlamentària, i segon, perquè vostè ha criticat amb la seva intervenció, durant tot el temps, la gestió que va fer el Partit Popular a Eivissa la passada legislatura, però vostè ha donat suport aquí a un pressupost on diu exactament el mateix més 400.000 euros més. Per tant, Sra. Suárez, vostè faci una reflexió, a més tenc aquí el seu programa electoral on diu que revisaran els concerts i no ha dit res més. Vull dir, suporta exactament el mateix que va fer el Partit Popular a la passada legislatura i a més amb 400.000 euros més, ja li dic, i si no revisi els pressupostos, que si no s'ho ha llegit és el seu problema.

Sr. Alorda, és ver que és una obvietat, és ver, hi estic d'acord, i a la primera intervenció ho he dit, em demanaran per què present aquesta iniciativa, és una obvietat ara, ara és una obvietat aquesta complementarietat sector públic-sector privat, ara, la passada legislatura no ho era, i tenc un munt d'intervencions, que no les treuré, perquè no tenc temps i a més crec que és hora que ens dediquem a cuidar-nos i a dinar, que crec que ja ens toca en el dia d'avui. Però en qualsevol cas, Sr. Alorda, és una obvietat ara, perquè ara vostès li diuen Llei de salut del 2003, que va fer el pacte de progrés a l'article, no record quin era, on es diu que es pot concertar, sí, i el conseller es dedica a replicar-ho, és ver, però ara li diuen Llei de salut i abans li deien privatització, aquesta és l'única diferència. I aposta crec que és bo dur aquest debat ara, en aquest Parlament, que governa l'esquerra i que fa exactament el mateix, per deixar-nos d'incoherències polítiques i d'hipocresies.

Però en qualsevol cas, Sr. Gascón, també estic amb vostè, probablement vostè i jo podem subscriure el seu discurs, totalment d'acord, parlem d'una cosa molt important, parlem d'una cosa de model sanitari, hi ha moltes qüestions però aquesta és una qüestió de model sanitari, i estic d'acord amb vostè que el primer que hem de fer és invertir en la pròpia empresa. I estic d'acord amb vostè que els millors professionals són a la sanitat pública, totalment d'acord, i jo personalment també em posaria en mans de la sanitat pública, sobretot per a determinats temes. Però en el que no estic d'acord amb vostè és que em digui que aquest govern d'esquerreres prioritza la seva empresa, perquè amb un increment del pressupost de tan sols un 5%, callant la boca quan Rodríguez Zapatero ens lleva 30 milions d'euros per a enguany i tancant cinc quiròfans de l'Hospital General, que ens du a tenir més llista d'espera i saturació en els hospitals, crec que no és la via de prioritzar la

sanitat pública. I per això aquest punt, per això el tercer punt, on es diu que s'ha de prioritzar la sanitat pública, però que tot i així, si amb això podem evitar esperes, desplaçaments, podem introduir prestacions, si en concertació amb la privada ho podem fer, doncs ho facem.

Aquest és simplement el debat, tots estam d'acord que s'ha de prioritzar la nostra empresa, la sanitat pública, tots estam d'acord que la sanitat pública és la millor sanitat que tenim a les Illes Balears, però en el que no estàvem d'acord, i vostès amb els seus discursos, qualcú de vostès no diu que està d'acord, però després suporten per una altra via dins aquest Parlament, és precisament que en aquests moment es fa una política de concertació que no entenc molt bé tampoc perquè no se suporta el punt segon, que és simplement continuar amb aquesta política de concertació.

En qualsevol cas, la meva satisfacció és que avui aprovam aquesta proposta, almanco en el primer i en el punt tercer, l'únic que no s'aprova és seguir amb la política de concertació per evitar esperes o desplaçaments, etcètera, sé que ho continuaran fent, perquè una cosa és el que diuen aquí i una altra cosa és el que fan des del Govern, i per tant, des del Partit Popular vull mostrar la meva satisfacció, i esper que a futures legislatures on governi el Partit Popular no venguin una altra vegada amb el discurs de privatització, quan l'únic que es fa amb aquesta complementarietat és, sense deixar de banda la sanitat pública, millorar la sanitat al ciutadà. I si no, demanin als pacients que avui, no importa ens anem més enfora, avui, estan en els passadissos dels hospitals, saturats, perquè tal vegada, tal vegada, no s'ha fet una política de concertació més àmplia del que es pot fer. Es fa, hi ha pacients que avui estan derivats a les clíniques privades, que ningú no s'engany, però tal vegada es podria impulsar millor i aquests pacients, en lloc d'esperar a un passadís, serien a una habitació, amb un llit i amb una humanització un poc millor per part d'aquest Govern.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Passarem ...

EL SR. GASCÓN I MIR:

Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí? Sí, Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Demanariem votació separada del punts 1 i 3 i del 2 separat dels altres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Aquesta presidència entén que els punts 1 i 3 es poden entendre aprovats per assentiment. És així, senyores i senyors portaveus?

Doncs, només hauríem de passar a la votació del punt 2. Passam a votar. Un momentet, ja acabam. Passam a votar, votam.

No, no, perdonin. Tornem a començar. Passam a votar, i votam.

Bé, un segon, doncs. Un momentet, esperem que s'esborri.

Votam?

Ara és correcte, no? Està a punt. Però no s'encén, ara.

Votam.

Ha anat bé: vots a favor, 26; en contra, 30. Per tant, queda rebutjada.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS